

โครงการออกแบบกระเป๋าสตางค์
โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจาก งานประติมากรรม
กระถางดี สำหรับแบรนด์ ISSUE

วิชาศิลปะฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2556 - 2557

โครงการออกแบบกระเป่าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจมาจาก
งานประดับกระจกสีสำหรับแบรนด์ ISSUE

นางสาวณัฐนันท์ บุญสิทธิ์
52020191

b. 12650936
i.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร
บัณฑิต

.....
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง

กรรมการ

อาจารย์ศักดิ์จิระ เวียงเก่า

กรรมการ

อาจารย์ปาดนสาร สุขสงวน

กรรมการ

อาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต

กรรมการและเลขานุการ

.....
ปานลลิต สุขสงวน

อาจารย์ปาดนสาร สุขสงวน

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบกระเป๋าสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากงานระดับ
กระจกสีสำหรับแบรนด์ ISSUE

ชื่อนักศึกษา นางสาวณัฐนันท์ บุญสิทธิ์

รหัสนักศึกษา 52020191 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ปาดนสาร สุขสงวน ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

ลวดลายการตกแต่งสถาปัตยกรรมไทยที่บรรพบุรุษทิ้งเอาไว้เป็นมรดกมีความสร้างสรรค์และความสวยงาม รวมถึงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยที่บ่งบอกถึงความเจริญรุ่งเรืองในอดีต วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และอารยธรรมโดยส่วนใหญ่ลวดลายเหล่านี้จะถูกสร้างขึ้นตาม ผนัง กำแพง บานประตู บานหน้าต่างของวัด และพระราชวัง ซึ่งนับวันก็จะเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา ดังนั้นคนไทยทุกคนควรร่วมกันอนุรักษ์เอกลักษณ์ความเป็นไทยนี้เพื่อให้สืบต่อไป โดยอีกทางหนึ่ง คือ การทำให้กลุ่มคนรุ่นใหม่มองเห็นถึงความสวยงาม และความสำคัญของลวดลายการประดับตกแต่งเหล่านี้

จากคุณค่าและความสำคัญดังที่กล่าวมา การศึกษา และการพัฒนารูปแบบโดยใช้ความรู้ด้านการออกแบบสิ่งทอ เช่น เทคนิคการปัก การสร้างลวดลาย และพื้นผิวด้วยเทคนิคต่างๆ โดยออกแบบกระเป๋าสตรีที่มีเอกลักษณ์ผสมผสานศิลปะลวดลาย และสีสันของงานประดับกระจกสี ให้มีความกลมกลืนร่วมสมัย เพื่ออนุรักษ์ลวดลายศิลปะการตกแต่งสถาปัตยกรรมของไทยให้แก่ชนรุ่นหลัง เพื่อแสดงถึงความมั่งคั่งและเกียรติของคนไทยซึ่งไม่มีชนชาติใดในโลกเหมือน ทำให้เกิดความภูมิใจในความมั่งคั่งของศิลปะไทย และยังเป็นการรักษาไว้เป็นศิลปะและวัฒนธรรมประจำชาติสืบไป

ในการออกแบบได้แบ่งการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการออกแบบ
2. การศึกษารายละเอียด และเอกลักษณ์สำคัญของงานประดับกระจกสี
3. การศึกษาทดลองทำเทคนิคลงบนผืนผ้าในรูปแบบต่างๆ

จากนั้นนำข้อมูล และการทดลองที่ได้มาวิเคราะห์หรือออกแบบกระเป๋าสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากงานประดับกระจกสี โดยผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ 1 collection ประกอบด้วย

1. กระเป๋าอเนกประสงค์ขนาดใหญ่	จำนวน 1 ใบ
2. กระเป๋าอเนกประสงค์ขนาดกลาง	จำนวน 1 ใบ
3. กระเป๋าอเนกประสงค์ขนาดเล็ก	จำนวน 1 ใบ
4. กระเป๋าสำหรับไน้ตบู้ค	จำนวน 1 ใบ
5. กระเป๋าถือ	จำนวน 1 ใบ
6. กระเป๋าสตางค์	จำนวน 1 ใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการออกแบบดังนี้

1. ออกแบบกระเป๋าสตรีจากการศึกษารูปแบบ และเอกลักษณ์ของงานประดับกระจกสี สำหรับแบรนด์ ISSUE
2. เทคนิคที่นำมาใช้คือ การสกรีน โดยเลือกใช้ควบคู่กับเทคนิคอื่นๆ ได้แก่ การสกรีนสี ยาง การสกรีนสีนูน การสกรีนฟอยล์ การพิมพ์ดิจิทัล การปัก การรีดหมุด และเพชร ซึ่งเทคนิคที่นำมาใช้ทำได้ผ่านกระบวนการในขั้นทดลองมาก่อนนำมาใช้ในการออกแบบ
3. ลวดลายที่นำมาใช้ในการออกแบบ ศึกษา และประยุกต์จากรูปแบบ และเอกลักษณ์ของงานประดับกระจกสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ที่สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณครอบครัว สำหรับความรัก ความห่วงใย และความเข้าใจ ที่คอยเป็นแรงผลักดันให้มีความกล้าที่จะทำในสิ่งที่ฝืน ขอขอบคุณปะป๊าสำหรับทุนการศึกษา และต้นทุนชีวิตที่ดีที่ป๊ามอบให้ดู ขอคุณมะมี้าสำหรับทุกอย่างทั้งอ้อมกอด ความรัก คำปลอบใจ คำแนะนำ และความช่วยเหลือมากมายที่มะมี้าทำให้ ขอคุณเต้ที่คอยช่วยคิดแก้ปัญหาต่างๆ ในการทำงาน และเสียสละเวลาช่วยขับรถพาไปโรงงานต่างๆ และคอยนั่งรอเป็นวันๆ

ขอขอบพระคุณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถานศึกษาที่มอบสิ่งต่างๆให้ ทั้งความรู้ และประสบการณ์ชีวิตที่มีค่า

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรมทุกท่าน ที่คอยอบรมสั่งสอน คอยหล่อหลอม และมอบคำแนะนำที่ดีตลอดระยะเวลา 5 ปี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ปานสาร สุขสงวน ที่คอยดูแล มอบคำแนะนำดีๆ มุมมองใหม่ๆ ในการทำงาน และโอกาสมากมายที่อาจารย์หยิบยื่นให้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สาขาออกแบบสิ่งทอทุกท่าน อาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง, อาจารย์ศักดิ์จิระ เวียงเก่า, อาจารย์จาร์พัชร อาชีวะสมิต และอาจารย์อุไรวรรณ ปิติมณียากุล ที่คอยชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณคุณช้าง ที่ใจดีเสียสละเวลามาช่วยสกรีนชิ้นงานให้ และยังมีมอบคำแนะนำที่มีค่ามากมาย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้มีการพัฒนาขึ้นมากจากตอนแรก

ขอขอบพระคุณพี่บุญ ที่ช่วยให้คำแนะนำในการออกแบบกระเป๋า ช่วยคิดแพทเทิร์น และช่วยเย็บกระเป๋าสวยๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้เกิดเป็นรูปเป็นร่าง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่น่ารักทั้ง 7 คน ที่คอยเป็นแรงใจ ช่วยให้ปีสุดท้ายในการเรียนไม่ยากอย่างที่คิด ขอขอบคุณมิตรภาพ ความห่วงใย ความสนุกสนาน และเสียงหัวเราะที่มีให้กันตลอดมา ขอขอบคุณแพชเชอที่คอยให้คำปรึกษามากมาย คอยช่วยคิดแก้ปัญหาต่างๆ และช่วยมอบแรงบันดาลใจในการทำ lookbook สุดสวย ขอขอบคุณน้ำตาลที่มาช่วยเป็นแบบในการถ่ายแฟชั่น และคอยมานั่งเป็นเพื่อนเล่นระหว่างทำงาน และคอยช่วยคิดแก้ปัญหาต่างๆ ในการทำ lookbook ขอขอบคุณตาลที่มาช่วยจัดไฟ และสถานที่จัดแสดงผลงาน ขอขอบคุณนั้จวีที่คอยเป็นที่ปรึกษาที่ดี คอยตอบทุกคำถาม และคอยให้กำลังใจมาตลอด ขอขอบคุณน้ำที่คอยให้คำปรึกษาคอยช่วยคิดแก้ปัญหาต่างๆให้ ขอขอบคุณหญิงที่มาช่วยจัดสถานที่แสดงงาน จนทำให้ป้ายชื่อ ISSUE สวยขึ้นกว่าเดิม ขอขอบคุณเจนที่มาช่วยจัดสถานที่แสดงงาน และคอยช่วยจัดแสงไฟในการแสดงผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ สาขาออกแบบสิ่งทอทุกคน สำหรับมิตรภาพ ความช่วยเหลือต่างๆ ความสนุกสนาน ที่มอบให้กันมาตลอด ขอขอบคุณก๊วก ฝน ล้อมที่คอยถามไถ่ ให้ยิ้มของ และมาเป็นเพื่อนเล่นระหว่างจัดสถานที่แสดงงาน ขอขอบคุณปรีศ ที่คอยให้เสียงหัวเราะและความสนุกสนาน ระหว่างการจัดสถานที่แสดงงาน

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่นทุกคน สำหรับมิตรภาพ ความสนุกสนานและความทรงจำดีๆ มากมาย และขอบคุณน้องๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ คอยถามไถ่ และคอยช่วยเหลือ

ขอขอบคุณน้องๆ และพี่ๆ สายรหัสที่คอยให้ความช่วยเหลือ และถามไถ่ตลอด ขอขอบคุณพี่แบงค์สำหรับความช่วยเหลือ และคำแนะนำดีๆ ที่มีให้ตั้งแต่ต้นจนจบ ขอขอบคุณน้องปอนด์ที่มีน้ำใจมาช่วยจัดสถานที่แสดงงาน

ขอขอบคุณน้องใหญ่ที่ช่วยถ่ายรูปสวยๆ แสงสวยๆ และช่วยรีทัชภาพแพชั่นสวยๆ ให้ ขอขอบคุณพี่แห้ว ที่เสียสละเวลาทำงานมาช่วยตัดต่อรูปแพชั่นให้น้อง

ขอขอบคุณผู้คนที่มากมายที่มีน้ำใจ และผ่านเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงไปด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นร้านค้าต่างๆ ที่สำคัญ ร้านขายผ้าที่ตลาดหัวตะเข้ ร้านบ๊วยแะ ร้านพีแอนด์พี คนขับตุ๊กๆ พี่วินมอเตอร์ไซด์ และพี่คนขับแท็กซี่

ขอขอบคุณตัวเอง ที่มีความพยายาม ใจเย็น เข้มแข็ง และอดทน กับทุกๆ เรื่องทั้งร้ายหรือดี ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ขอขอบคุณการมองโลกในแง่ดีที่ช่วยให้ทุกสิ่งทุกอย่างผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

ณัฐนันท์ บุญสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
อนุมัติผล	
บทคัดย่อ	II
กิตติกรรมประกาศ	IV
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	IX
สารบัญรูปภาพ	X
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของโครงการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไข	3
1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ	4
1.5 ขอบเขตของโครงการ	5
1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย	6
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลข้อมูล	8
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท ISSUE	8
2.1.1 ประวัติความเป็นมา และนโยบายของบริษัท	8
2.1.2 เกร็ดลักษณะเฉพาะของบริษัท	9
2.1.3 เครื่องหมายการค้า	9
2.1.4 สถานที่จัดจำหน่าย	9
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัท	12
2.2.1 รูปแบบชุดสตรีที่ผลิตเพื่อจำหน่ายของบริษัท	12
2.2.2 ราคาของชุดสตรีรูปแบบต่างๆ	13
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภค	14
2.3.1 ข้อมูลด้านกายภาพ	14
2.3.2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมด้านการซื้อของผู้บริโภค	15
2.3.3 พฤติกรรมการใช้งานของผู้บริโภค	16
2.3.4 สิ่งของเครื่องใช้ของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องสำหรับกระเป๋าสตรี	16
2.3.5 คู่แข่งด้านการตลาด	16
2.3.6 การวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของแบรนด์	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4 ข้อมูล และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของการประดับกระจกสี	21
2.4.1 ประวัติความเป็นมาของการประดับกระจกสีในสถาปัตยกรรมไทย	21
2.4.2 กระจกสีที่ใช้ประดับ	22
2.4.3 ประเภทของงานประดับกระจกสี	23
2.4.4 วิธีการประดับกระจก	25
2.5 ข้อมูล และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์สกรีน	26
2.5.1 การพิมพ์ผ้า	26
2.5.2 หมึกพิมพ์ผ้า	26
2.6 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ผ้าระบบดิจิทัล (Digital Printing)	28
2.6.1 การพิมพ์ผ้าด้วยระบบดิจิทัล (Digital Printing)	28
2.6.2 เทคโนโลยีระบบพ่นหมึก	28
2.6.3 สูตรหมึกพิมพ์สำหรับเครื่องพิมพ์ระบบดิจิทัล	29
2.7 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการปัก (Embroidery)	31
2.7.1 ประวัติความเป็นมาของเทคนิคการปัก	31
2.7.2 วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปัก	31
2.7.3 กรรมวิธีการปัก	39
2.7.4 การปักลูกบิด และเลื่อม	47
2.8 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับกระเป๋	62
2.8.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋	62
2.8.2 วัสดุ และอุปกรณ์ประกอบกระเป๋	66
2.8.3 กรรมวิธีผลิตกระเป๋	75
2.9 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	81
2.9.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบลวดลายบนผืนผ้า	81
2.9.2 ขนาดของลายผ้า	81
2.9.3 ระบบการจัดวางลาย	82
2.9.4 ลักษณะการจัดวางลาย	84
2.9.5 แนวทางการเลือกใช้สี	86
2.10 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	81
2.10.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาของการออกแบบ	90
2.10.2 แนวทางในการออกแบบ	91
2.10.3 การทดลองเทคนิคเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบ	92

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ	101
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	101
3.2 การออกแบบ และทดลองเทคนิคลงบนพื้นผ้า	102
3.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์	106
3.4 การวางลาย และเทคนิคบนผลิตภัณฑ์	110
3.5 รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยภาพด้าน และแพทเทิร์น	116
3.6 สรุปผลการออกแบบ และความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	123
บทที่ 4 การนำเสนอผลงานการออกแบบ	124
4.1 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	124
4.1.1 ภาพถ่ายแฟชั่น (Fasion Set)	125
4.1.2 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋า (Detail Set)	130
4.2 ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	133
4.3 การประเมินราคาต้นทุน	136
4.3.1 กระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดใหญ่	136
4.3.2 กระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดกลาง	137
4.3.3 กระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก	138
4.3.4 กระเป๋าสำหรับโน้ตบุ๊ก	139
4.3.5 กระเป๋าถือ	140
4.3.6 กระเป๋าสตางค์	141
บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ	142
5.1 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของนักศึกษา	142
5.2 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	142
บรรณานุกรม	143
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.	144
ภาคผนวก ข.	146

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1.1	ตารางแสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขของโครงการ	3
ตารางที่ 2.1	ตารางแสดงคุณสมบัติของหนังแท้	76
ตารางที่ 2.2	ตารางแสดงคุณสมบัติของหนังเทียม	78
ตารางที่ 2.3	ตารางแสดงคุณสมบัติของผ้าฝ้าย	79
ตารางที่ 2.4	ตารางแสดงคุณสมบัติของผ้าใบ	79
ตารางที่ 2.5	ตารางแสดงคุณสมบัติของผ้าโพลีเอสเตอร์	80
ตารางที่ 3.1	ตารางแสดงการพัฒนาหลาย	103
ตารางที่ 4.1	ตารางแสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดใหญ่	136
ตารางที่ 4.2	ตารางแสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดกลาง	137
ตารางที่ 4.3	ตารางแสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก	138
ตารางที่ 4.4	ตารางแสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าสำหรับไนต์บู้ด	139
ตารางที่ 4.5	ตารางแสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าถือ	140
ตารางที่ 4.6	ตารางแสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าสะตางค์	141

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1	2
ภาพที่ 2.1	9
ภาพที่ 2.2	10
ภาพที่ 2.3	10
ภาพที่ 2.4	11
ภาพที่ 2.5	12
ภาพที่ 2.6	14
ภาพที่ 2.7	17
ภาพที่ 2.8	18
ภาพที่ 2.9	19
ภาพที่ 2.10	20
ภาพที่ 2.11	22
ภาพที่ 2.12	23
ภาพที่ 2.13	23
ภาพที่ 2.14	24
ภาพที่ 2.15	24
ภาพที่ 2.16	30
ภาพที่ 2.17	32
ภาพที่ 2.18	33
ภาพที่ 2.19	34
ภาพที่ 2.20	34
ภาพที่ 2.21	35
ภาพที่ 2.22	35
ภาพที่ 2.23	36
ภาพที่ 2.24	37
ภาพที่ 2.25	38
ภาพที่ 2.26	41
ภาพที่ 2.27	42
ภาพที่ 2.28	42
ภาพที่ 2.29	43
ภาพที่ 2.30	43
ภาพที่ 2.31	44
ภาพที่ 2.32	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.33 ตัวอย่างการปักแบบ Eyelet Stitch	45
ภาพที่ 2.34 ตัวอย่างการปักแบบ French	45
ภาพที่ 2.35 ตัวอย่างการปักแบบ Pekin Knots	46
ภาพที่ 2.36 ตัวอย่างการปักแบบ Drawn-Thread	46
ภาพที่ 2.37 ตัวอย่างการปักแบบ Pulled-Thread	46
ภาพที่ 2.38 ตัวอย่างการปักแบบ Needlepoint หรือ Canvaswork	47
ภาพที่ 2.39 ตัวอย่างลูกบิดแก้ว	48
ภาพที่ 2.40 ตัวอย่างลูกบิดมุก	48
ภาพที่ 2.41 ตัวอย่างลูกบิดคริสตัล	49
ภาพที่ 2.42 ตัวอย่างลูกบิดแท่ง	49
ภาพที่ 2.43 ตัวอย่างลูกบิดโลหะ	50
ภาพที่ 2.44 ตัวอย่างลูกบิดมุก	50
ภาพที่ 2.45 ตัวอย่างลูกบิดเพชรเทียม	51
ภาพที่ 2.46 ตัวอย่างลูกบิดรูปหีบศาน้ำ	51
ภาพที่ 2.47 ตัวอย่างลูกบิดไม้	52
ภาพที่ 2.48 ตัวอย่างลูกบิดเปลือกหอย เขา และกระดูกสัตว์	52
ภาพที่ 2.49 ตัวอย่างการปักโดยการร้อยลูกบิดเป็นสาย	53
ภาพที่ 2.50 ตัวอย่างการปักลูกบิดบนลายพิมพ์	54
ภาพที่ 2.51 ตัวอย่างการปักลูกบิดลายเส้น	54
ภาพที่ 2.52 ตัวอย่างการปักลูกบิดที่บนแนวเย็บ	55
ภาพที่ 2.53 ตัวอย่างการปักลูกบิดเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่	55
ภาพที่ 2.54 ตัวอย่างการปักลูกบิดทับบนช่อดอกไม้ตัดดอก	56
ภาพที่ 2.55 ตัวอย่างการปักลูกบิดลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน	56
ภาพที่ 2.56 ตัวอย่างเลื่อมชนิดกลม	57
ภาพที่ 2.57 ตัวอย่างเลื่อมชนิดกลมแบน	57
ภาพที่ 2.58 ตัวอย่างเลื่อมชนิดโลหะ	58
ภาพที่ 2.59 ตัวอย่างเลื่อมลักษณะพิเศษ	58
ภาพที่ 2.60 ตัวอย่างการปักเลื่อมด้านเดียว	59
ภาพที่ 2.61 ตัวอย่างการปักเลื่อมทั้ง 2 ด้าน หรือ 3 ด้าน	59
ภาพที่ 2.62 ตัวอย่างการปักเลื่อมโดยใช้ลูกบิด	60
ภาพที่ 2.63 ตัวอย่างการปักเลื่อมซ้อนกัน แบบตามเส้นลวดลายที่ออกแบบ	60
ภาพที่ 2.64 ตัวอย่างการปักเลื่อมซ้อนกัน และซ้อนกันเป็นกลุ่ม	61
ภาพที่ 2.65 ตัวอย่างการปักเลื่อมชนิดพิเศษ	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.66 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสองแบบคงรูป	62
ภาพที่ 2.67 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสองแบบมีก้นกระเป๋าสอง	63
ภาพที่ 2.68 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสองแบบกึ่งคงรูปแบบไม่มีก้นกระเป๋าสอง	63
ภาพที่ 2.69 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสองแบบไม่คงรูป	64
ภาพที่ 2.70 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสองแบบมีหูหิ้ว	64
ภาพที่ 2.71 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสองแบบหิ้ว	65
ภาพที่ 2.72 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสองแบบกึ่งสะพาย	65
ภาพที่ 2.73 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสองแบบกระเป๋าสะพาย	66
ภาพที่ 2.74 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ห่วงปรับขนาด	67
ภาพที่ 2.75 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ห่วงปรับขนาดแบบหัวเข็มขัด	68
ภาพที่ 2.76 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบเกี่ยว	68
ภาพที่ 2.77 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบหัวเข็มขัด	69
ภาพที่ 2.78 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบเสียบ	69
ภาพที่ 2.79 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบรูด	70
ภาพที่ 2.80 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบบิด	70
ภาพที่ 2.81 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบหมุน	71
ภาพที่ 2.82 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบซิป	71
ภาพที่ 2.83 ตัวอย่างรูปแบบซิปในรูปแบบต่างๆ ตามลักษณะการใช้งาน	72
ภาพที่ 2.84 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบเวลโครเทป	73
ภาพที่ 2.85 ตัวอย่างรูปแบบกระดุมแบบมีริ้งค์	73
ภาพที่ 2.86 ตัวอย่างรูปแบบกระดุมแบบกด	74
ภาพที่ 2.87 ตัวอย่างรูปแบบกระดุมแบบแม่เหล็ก	74
ภาพที่ 2.88 ตัวอย่างลวดลายในลักษณะสมดุลง	82
ภาพที่ 2.89 ตัวอย่างลวดลายที่แผ่พุ่งออกไป	83
ภาพที่ 2.90 ตัวอย่างลวดลายที่ต่อเนื่องกัน	83
ภาพที่ 2.91 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Block	84
ภาพที่ 2.92 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Brick	84
ภาพที่ 2.93 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Half-drop	85
ภาพที่ 2.94 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Diamond	85
ภาพที่ 2.95 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Ogee	86
ภาพที่ 2.96 ตัวอย่างวงล้อสี (Color Wheel)	89
ภาพที่ 2.97 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูน และฟอยล์เงิน และปักด้ายลงบนผ้าสีดำ	92
ภาพที่ 2.98 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูน และฟอยล์เงิน และปักไหมปักลงบนผ้าสีดำ	92
ภาพที่ 2.99 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูน และฟอยล์เงิน ฟอยล์ทองลงบนผ้าสีดำ	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.100 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูน เลียนแบบรูปทรงการปักไหม	93
ภาพที่ 2.101 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงินลงบนผ้าสีดำ และตกแต่งด้วยหมุดรีด	94
ภาพที่ 2.102 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงินลงบนผ้าสีดำ ปักดิน และตกแต่งด้วยหมุดรีด	94
ภาพที่ 2.103 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงิน และฟอยล์ทองบนผ้าที่พิมพ์ดิจิตอล	95
ภาพที่ 2.104 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงินบนผ้าที่พิมพ์ดิจิตอล ตกแต่งด้วยเลื่อมพับ	96
ภาพที่ 2.105 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงินบนผ้าที่พิมพ์ดิจิตอล ตกแต่งด้วยเลื่อมพับ (2)	96
ภาพที่ 2.106 ภาพการทดลอง พิมพ์ดิจิตอลลงบนผ้า และตกแต่งด้วยหมุดรีด	97
ภาพที่ 2.107 ภาพการทดลอง พิมพ์ดิจิตอลลงบนผ้า และตกแต่งด้วยหมุดรีด (2)	97
ภาพที่ 2.108 ภาพการทดลอง พิมพ์ดิจิตอลลงบนผ้า ปักดินสีเงิน และตกแต่งด้วยหมุดรีด	98
ภาพที่ 2.109 ภาพการทดลอง พิมพ์ดิจิตอลลงบนผ้า และตกแต่งด้วยลูกบิด	98
ภาพที่ 2.110 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูนสีฟ้าลงบนผ้าสีเงิน และตกแต่งด้วยลูกบิด	99
ภาพที่ 2.111 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูนสีฟ้าลงบนผ้าสีทอง และตกแต่งด้วยลูกบิด	99
ภาพที่ 2.112 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูนสีฟ้าลงบนผ้าสีเงินสีทอง และตกแต่งด้วยเลื่อม	100
ภาพที่ 3.1 ภาพลดทอนการประดับกระจกสี ที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ	101
ภาพที่ 3.2 ภาพแสดงทิศทางรวมของผลิตภัณฑ์	106
ภาพที่ 3.3 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าสตางค์ขนาดใหญ่	107
ภาพที่ 3.4 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าสตางค์ขนาดกลาง	107
ภาพที่ 3.5 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าสตางค์ขนาดเล็ก	108
ภาพที่ 3.6 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าสำหรับไนต์บูค	108
ภาพที่ 3.7 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าถือ	109
ภาพที่ 3.8 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าสตางค์	109
ภาพที่ 3.9 ภาพแสดงแบบรูปกระเป๋าสตางค์ขนาดใหญ่ และเทคนิคที่นำมาใช้	110
ภาพที่ 3.10 ภาพแสดงแบบรูปกระเป๋าสตางค์ขนาดกลาง และเทคนิคที่นำมาใช้	111
ภาพที่ 3.11 ภาพแสดงแบบรูปกระเป๋าสตางค์ขนาดเล็ก และเทคนิคที่นำมาใช้	112
ภาพที่ 3.12 ภาพแสดงแบบรูปกระเป๋าสำหรับไนต์บูค และเทคนิคที่นำมาใช้	113
ภาพที่ 3.13 ภาพแสดงแบบรูปกระเป๋าถือ และเทคนิคที่นำมาใช้	114
ภาพที่ 3.14 ภาพแสดงแบบรูปกระเป๋าสตางค์ และเทคนิคที่นำมาใช้	115
ภาพที่ 3.15 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ขนาดใหญ่	116
ภาพที่ 3.16 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ขนาดกลาง	117
ภาพที่ 3.17 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์ขนาดเล็ก	118
ภาพที่ 3.18 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสำหรับไนต์บูค	119
ภาพที่ 3.19 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสำหรับไนต์บูค (2)	120
ภาพที่ 3.20 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าถือ	121
ภาพที่ 3.21 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสตางค์	122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า	
ภาพที่ 4.1	ภาพถ่ายกระเป๋าสองชั้นขนาดใหญ่ ในรูปแบบภาพถ่ายแฟลชขึ้น	125
ภาพที่ 4.2	ภาพถ่ายกระเป๋าสองชั้นขนาดกลาง ในรูปแบบภาพถ่ายแฟลชขึ้น	126
ภาพที่ 4.2	ภาพถ่ายกระเป๋าสองชั้นขนาดกลาง ในรูปแบบภาพถ่ายแฟลชขึ้น	126
ภาพที่ 4.3	ภาพถ่ายกระเป๋าสองชั้นขนาดเล็ก ในรูปแบบภาพถ่ายแฟลชขึ้น	127
ภาพที่ 4.4	ภาพถ่ายกระเป๋าสองชั้นสำหรับไนต์บู้ด ในรูปแบบภาพถ่ายแฟลชขึ้น	128
ภาพที่ 4.5	ภาพถ่ายกระเป๋าสองชั้น และกระเป๋าสองชั้น ในรูปแบบภาพถ่ายแฟลชขึ้น	129
ภาพที่ 4.6	ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าสองชั้นขนาดใหญ่	130
ภาพที่ 4.7	ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าสองชั้นขนาดกลาง	130
ภาพที่ 4.8	ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าสองชั้นขนาดเล็ก	131
ภาพที่ 4.9	ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าสองชั้นสำหรับไนต์บู้ด	131
ภาพที่ 4.10	ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าสองชั้น	132
ภาพที่ 4.11	ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าสองชั้น	132
ภาพที่ 4.12	ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (1)	133
ภาพที่ 4.13	ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (2)	134
ภาพที่ 4.14	ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (3)	134
ภาพที่ 4.15	ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (4)	135
ภาพที่ 4.16	ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (5)	135

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

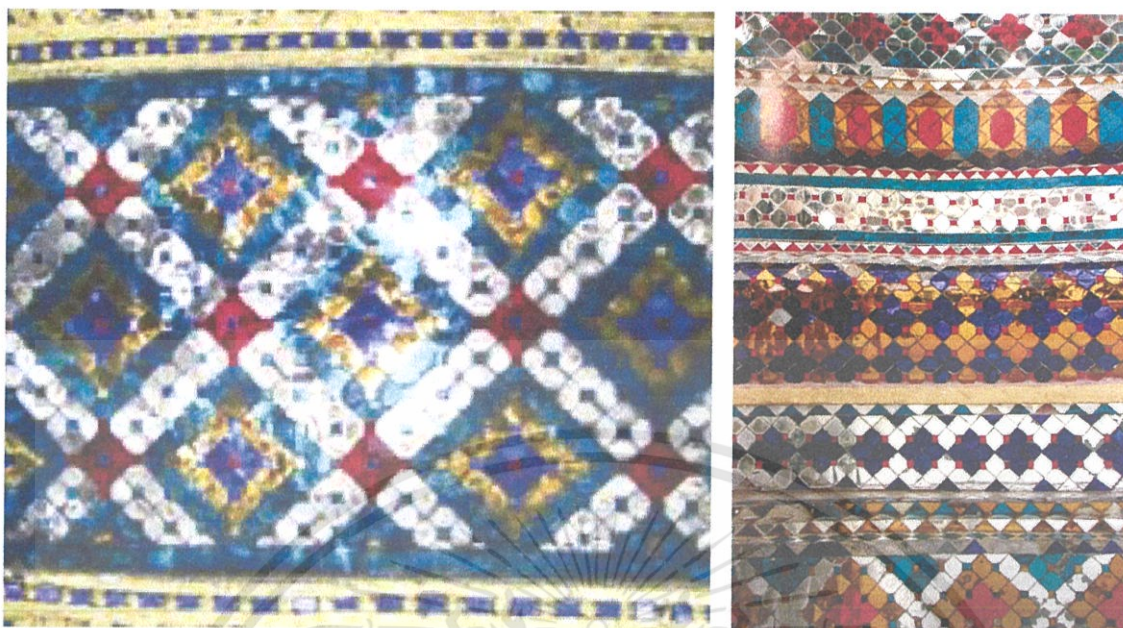
บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของโครงการวิจัย

สถาปัตยกรรมในประเทศไทยมีความงดงาม และมีความเป็นเอกลักษณ์ สิ่งหนึ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ในงานสถาปัตยกรรมคือ ลวดลายการประดับตกแต่งที่ส่วนมากล้วนแล้วทำด้วยมือทั้งสิ้น ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากหลายๆ วัฒนธรรมที่นำมาผสมผสานกัน เอกลักษณ์การประดับตกแต่งสถาปัตยกรรมมีมากมายหลายรูปแบบ เช่น การวาดลวดลายเรื่องราวต่างๆ การประดับตกแต่งกระจกสีให้เกิดลวดลาย การปั้น การเคลือบด้วยทอง การเคลือบเงา และการใช้สีโทนร้อน โทนเย็น

ลวดลายการตกแต่งสถาปัตยกรรมไทยที่บรรพบุรุษทิ้งเอาไว้เป็นมรดกมีความสร้างสรรค์และความสวยงามในด้านต่างๆ รวมถึงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยที่บ่งบอกถึงความเจริญรุ่งเรืองในอดีต วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และอารยธรรมโดยส่วนใหญ่ลวดลายเหล่านี้จะถูกสร้างขึ้นตามผนัง กำแพง บานประตู บานหน้าต่างของวัด และพระราชวัง ซึ่งนับวันก็จะเสื่อมสลายไปตามกาลเวลาดังนั้นคนไทยทุกคนควรร่วมกันอนุรักษ์เอกลักษณ์ความเป็นไทยนี้เพื่อให้สืบต่อไป โดยอีกทางหนึ่งคือการทำให้กลุ่มคนรุ่นใหม่มองเห็นถึงความสวยงาม และความสำคัญของลวดลายการประดับตกแต่งเหล่านี้

ไทยได้รับอิทธิพลการประดับกระจกมาจากอินเดีย ซึ่งนิยมประดับกระจกสีชั้นเล็กๆ ลงบน ส่วม ยาม เสื้อผ้า อาภรณ์ และเครื่องสูงของกษัตริย์ ประเทศไทยมีหลักฐานปรากฏการประดับกระจก ลงในพื้นที่ลายสลักไม้ในสมัยสุโขทัย แต่หลักฐานที่เด่นชัดคือสมัยอยุธยาที่นิยมประดับกระจกเป็นของสวยงามประกอบงานประณีตศิลป์ต่างๆ และมีการสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งการประดับกระจกสีเป็นงานที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่างานประณีตศิลป์อื่นๆ แม้เป็นงานที่ต้องทำขั้นสุดท้ายของงานแกะสลักไม้ งานปูนปั้น หรืองานลงรักปิดทองก็ตามงานประดับกระจกถือเป็นงานสำคัญที่ช่วยประดับตกแต่งความ สวยงามให้งานดูสวยด้วยสีสัน และลวดลาย

ภาพที่ 1.1 ตัวอย่างงานประดับกระจกสี

สิ่งคมถือเป็นพื้นที่ซึ่งรวมความหลากหลายเข้าไว้ด้วยกัน การผสมผสาน หรือการสร้าง ความเหมือนตามมาตรฐานแบบโลกาภิวัตน์จึงไม่ใช่สิ่งที่ยั่งยืน หรือวัฒนธรรมหลักอีกต่อไป เพราะโลกกำลังเดินหน้าสู่ยุคทองถิ่นที่นิยมการค้นหาอัตลักษณ์ และลักษณะเฉพาะตัวที่มีเสน่ห์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นจึงกลายเป็นจุดหมายใหม่ ทั้งในแง่ของแหล่งผลิต และแหล่งต้นทุนทางภูมิปัญญา

จากคุณค่าและความสำคัญดังที่กล่าวมา การศึกษา และการพัฒนารูปแบบโดยใช้ความรู้ ด้านการออกแบบสิ่งทอ เช่น เทคนิคการปัก การสร้างลวดลาย และพื้นผิวด้วยเทคนิคต่างๆ โดยออกแบบเป่าสตรีที่มีเอกลักษณ์ผสมผสานศิลปะลวดลาย และสีสันของงานประดับกระจกสีให้มีความกลมกลืนร่วมสมัย เพื่ออนุรักษ์ลวดลายศิลปะการตกแต่งสถาปัตยกรรมของไทยให้แก่ชนรุ่นหลัง เพื่อแสดงถึงความงดงามละเอียดอ่อนของคนไทยซึ่งไม่มีชนชาติใดในโลกเหมือน ทำให้เกิดความภูมิใจในความงดงามของศิลปะไทย และยังเป็นการรักษาไว้เป็นศิลปะและวัฒนธรรมประจำชาติสืบไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อออกแบบกระเป๋าสตรี โดยได้แรงบันดาลใจจากงานประดับกระจกสี
- 1.2.2 เพื่อศึกษารูปแบบสีลึ้น และลวดลายของศิลปะงานประดับกระจกสี เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ และตกแต่งผืนผ้า
- 1.2.3 เพื่อถ่ายทอดศิลปะการตกแต่งอันมีเอกลักษณ์ของไทย เพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้ตระหนักถึงความสวยงาม

1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ตารางที่ 1.1 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขของโครงการ

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
<p>ปัญหาด้านการออกแบบ</p> <p>1. รูปแบบกระเป๋าสตรีที่ได้แรงบันดาลใจมาจากเอกลักษณ์ และความเป็นไทยไม่มีความหลากหลาย และทันสมัยทำให้ไม่ได้รับความนิยมในกลุ่มคนรุ่นใหม่</p> <p>2. การประดับกระจกสีมีรูปแบบ และลวดลายที่ไม่ทันสมัย</p>	<p>1. สร้างจุดขายกระเป๋าสตรีจากเอกลักษณ์ และลวด ลายความเป็นไทยผสมผสานกับการออกแบบโดยใช้ เทคนิคต่างๆ มาตกแต่งให้มีความทันสมัย</p> <p>2. ออกแบบลวดลายโดยการประยุกต์ลวดทอน และ เพิ่มความทันสมัยให้มีรูปแบบที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น</p>
<p>ปัญหาด้านวัสดุ</p> <p>3. ทัศนคติการตีราคากระเป๋ามาจากวัสดุที่นำมาใช้มากกว่าการออกแบบ</p>	<p>3. นำเทคนิคการปัก และเทคนิคการตกแต่งพื้นผิวต่างๆ มาผสมผสานในการออกแบบตกแต่ง เพื่อให้เกิดความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าให้แก่วัสดุ</p>
<p>ปัญหาด้านการผลิต</p> <p>4. ลวดลายของการประดับกระจกสี มีความละเอียดวิจิตรบรรจงมาก ทำให้มีต้นทุนสูงในการผลิตกระเป๋าที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการประดับกระจกสี</p>	<p>4. ศึกษาทำความเข้าใจลวดลาย และเทคนิคที่จะทำก่อนที่จะออกแบบเพื่อผลิตจริง เพื่อที่จะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.4.1 ด้านนโยบาย

1.4.1.1 สามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการรณรงค์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ และส่งผ่านถึงคนรุ่นใหม่ได้ตระหนักถึงเอกลักษณ์ และความสวยงาม ของศิลปวัฒนธรรมไทย

1.4.2 ด้านเศรษฐกิจ

1.4.2.1 โครงการนี้มีการใช้วัตถุดิบ และขั้นตอนการผลิตภายในประเทศ

1.4.2.2 พัฒนาสินค้าให้มีความแปลกใหม่ ทันสมัย มีคุณค่าให้คนไทยหันมาส่งเสริมของไทย รวมถึงการประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างชาติเห็นคุณค่า และความสวยงามในศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราภายในประเทศเพิ่มมากยิ่งขึ้น

1.4.3 ด้านสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งแวดล้อม

1.4.3.1 เป็นการสืบสาน และถ่ายทอดเอกลักษณ์ ศิลปะวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมของไทย ส่งต่อให้คนรุ่นใหม่ได้ซึมซับ และเกิดความภาคภูมิใจผ่านเครื่องแต่งกาย

1.4.3.2 เป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่คนรุ่นใหม่ให้หันกลับมาของคุณค่า และความสวยงามที่มีอยู่ในความเป็นไทย

1.4.4 ด้านการออกแบบ

1.4.4.1 โครงการนี้เป็นโครงการออกแบบกระเป๋าสตรีโดยได้แรงบันดาลใจมาจากการประดับกระจกสี โดยดึงเอาเอกลักษณ์ลวดลาย และสีสันทมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบผ่านเทคนิคการปัก การสร้างพื้นผิวด้วยเทคนิคต่างๆ รวมถึงการนำเอาแนวทางออกแบบมา ประยุกต์ใช้กับแนวโน้มแฟชั่นเพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้บริโภคด้วยความร่วมสมัย

1.5 ขอบเขตของโครงการ

1.5.1 เป็นโครงการออกแบบกระเป๋าสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากงานประดับกระจกสี

1.5.2 ออกแบบกระเป๋าสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากงานประดับกระจกสี โดยผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ 1 collection ประกอบด้วย

1.5.2.1 กระเป๋าเนกประสงค์ขนาดใหญ่	จำนวน 1 ใบ
1.5.2.2 กระเป๋าเนกประสงค์ขนาดกลาง	จำนวน 1 ใบ
1.5.2.3 กระเป๋าเนกประสงค์ขนาดเล็ก	จำนวน 1 ใบ
1.5.2.4 กระเป๋าสำหรับไนต์บิวด์	จำนวน 1 ใบ
1.5.2.5 กระเป๋าถือ	จำนวน 1 ใบ
1.5.2.6 กระเป๋าต่างค์	จำนวน 1 ใบ

1.5.3 ออกแบบสำหรับกลุ่มเป้าหมายหลักคือ ผู้หญิงอายุระหว่าง 18-40 ปี ศึกษา หรือทำงานอยู่ในสังคมเมือง สนใจในเรื่องแฟชั่น และการแต่งกายที่มีเอกลักษณ์ชัดเจนไม่ซ้ำใคร หลงใหลในวัฒนธรรม ศิลปะประเพณีของไทย

1.5.4 ออกแบบกระเป๋าสตรีที่ใช้เทคนิคการทำพื้นผ้าที่หลากหลายผสมผสานอันได้แก่ การปัก การซิลค์สกรีน โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากศิลปะงานประดับกระจกสี ที่มีสีสันลวดลายงดงามเป็น เอกลักษณ์

1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.6.1 ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการ ออกแบบ

1.6.1.2 ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปะการประดับกระจกสี โดยเน้นที่รูปแบบลวดลายสีล้นตรงจุดจนลักษณะการประดับตกแต่งเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ

1.6.1.2 ศึกษาเทคนิควิธีสร้างสีล้นลวดลาย และพื้นผิว เพื่อให้เกิดความหลากหลาย ในการออกแบบ

1.6.1.3 ศึกษาถึงโครงสร้างของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด เพื่อให้ทราบถึงความเป็นไปได้ในการผลิต และการ ใช้งาน

1.6.1.4 ศึกษาคุณสมบัติของด้ายซึ่งเป็นวัสดุที่จะนำมาประกอบในการออกแบบผลิตภัณฑ์

1.6.1.5 ศึกษารูปแบบ และวิธีการสร้างกระเป๋าสตรี (pattern) เพื่อเป็นการกำหนดขนาด และพื้นที่บน ผืนผ้า

1.6.1.6 ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายถึงความต้องการ และแนวโน้มความนิยม

1.6.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการกำหนดแนวคิดหลัก และแนวทางในการออกแบบ หาเอกลักษณ์เพื่อสร้างความแตกต่างให้กับกระเป๋าสตรี และถ่ายทอด แรงบันดาลใจจากสีล้นลวดลายศิลปะงานประดับกระจกสีในรูปแบบที่จะนำเสนอ

1.6.3 ขั้นตอนการทดลอง ออกแบบและพัฒนาารูปแบบตามข้อมูล และแนวคิดในการออกแบบที่ได้ผ่านการวิเคราะห์มาแล้ว โดยมีขั้นตอน คือ

1.6.3.1 ขั้นตอนแบบร่างลายเส้น 2 มิติ เพื่อเลือกแบบและนำมาพัฒนาต่อไป

1.6.3.2 ขั้นตอนการทดลองทำเทคนิคต่างๆ ลงบนผืนผ้า ได้แก่ การสร้างพื้นผิวสีล้น รูปทรง และลวดลาย เพื่อให้ได้แนวทางที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการผลิต ความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวทางการออกแบบที่ได้กำหนดไว้

1.6.3.3 ขั้นตอนการเลือกแบบที่เหมาะสมที่สุดตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และแนวคิดในการออกแบบ

1.6.3.4 ขั้นตอนการผลิตผลงานจริง

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เป็นการสืบสาน และถ่ายทอดเอกลักษณ์ที่สั่งสมในการออกแบบดั้งเดิมของไทย ในอีกรูปแบบหนึ่ง ที่เป็นการปรับให้เข้ากับยุคสมัย และการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม

1.7.2 โครงการนี้จะช่วยขยายตลาด และนำเอกลักษณ์ความเป็นไทยเผยแพร่สู่คนรุ่นใหม่ และชาวต่างชาติ

1.7.3 เป็นการเสนอทางเลือกใหม่ๆ ให้แก่กลุ่มสตรีที่มีความต้องการอนุรักษ์ลวดลาย ศิลปะการตกแต่งสถาปัตยกรรมของไทยได้อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างค่านิยมใหม่ๆ ให้แก่ผู้บริโภครุ่นใหม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท ISSUE

2.1.1 ประวัติความเป็นมา และนโยบายของบริษัท

เกี่ยวกับ ISSUE

บริษัท ISSUE ผลิตเสื้อผ้า และเครื่องประดับตกแต่งสำหรับบุรุษและสตรี ที่มีความกลมกลืนในอารยธรรม โดยทางบริษัทมีวิสัยทัศน์ จุดยืนในการออกแบบและผลิตเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มนุษย์ต้องการ และเสื้อผ้ายังแสดงถึงตัวตนของบุคคลผู้สวมใส่ ทั้งในด้านประสบการณ์ ความเชื่อ การใช้ชีวิต การค้นหาสิ่งใหม่ และการมองโลกในแง่ดี

ปรัชญา

ลักษณะการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของ ISSUE จะได้อารมณ์ของอารยธรรมแบบเรียบง่าย พื้นฐานที่เปี่ยมไปด้วยความเชื่อ และการบ่งบอกถึงการเป็นตัวของตัวเอง ในคอลเล็คชั่น (collection) ส่วนใหญ่จะวนเวียนไปในเรื่องเกี่ยวกับปรัชญาความเชื่อที่ อาย่ายอมแพ้ในความรัก และการเอื้อเฟื้อต่อกัน ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากองค์ดาไลลามะ

เสื้อผ้าของบริษัท

บริษัทมีเสื้อผ้าหลากหลายแนว ตั้งแต่เสื้อผ้าที่สวมใส่สบาย เช่นเสื้อยืดสกรีนลาย ไปจนถึงเสื้อผ้าสำหรับใส่ไปงานเลี้ยงที่มีระดับ โดยเสื้อผ้าของบริษัทนั้นเป็นการสะท้อนตัวตนของบุคคลผู้สวมใส่ เป็นตัวของตัวเอง ชอบพบปะผู้คน มีความสุขกับชีวิต มองโลกในแง่ดี

เกี่ยวกับดีไซ์เนอร์

คุณโรจน์ สิงห์กุล เป็นนักออกแบบหลัก (Head Designer) ของทางบริษัทบายอิชชู จำกัด ที่เป็นบริษัทออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแบรนด์ ISSUE คุณโรจน์ สิงห์กุล เป็นนักเดินทาง ชอบท่องเที่ยวเดินทางไปยังสถานที่ใหม่ๆ เพื่อศึกษาค้นคว้าถึงวัฒนธรรมอารยธรรม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี หารประสบการณ์ และพบปะผู้คน คุณโรจน์ สิงห์กุล ไม่เคยหยุดนิ่ง และทุกที่ที่ไปสามารถสร้างแรงบันดาลใจใหม่ๆ ในการออกแบบชิ้นงานต่างๆ รวมไปถึงการเลือกใช้วัสดุในการออกแบบ เมื่อไปที่ไหนก็จะนำวัตถุดิบพื้นเมืองต่างๆ มาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้งานมีความแปลกใหม่ และน่าสนใจ โดยประวัติความเป็นมาของคุณโรจน์ สิงห์กุล มีดังนี้

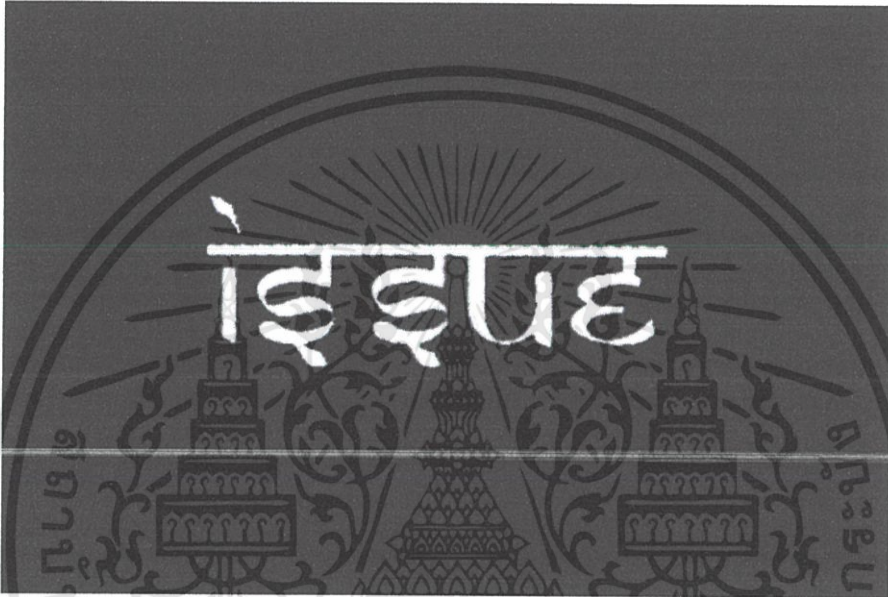
- ปี 2532 จบการศึกษาอนุปริญญา สาขาศิลปศาสตร์ โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์
- ปี 2537-2538 เป็นผู้ช่วยฝ่ายขายของบริษัท Greyhound
- ปี 2538-2539 เป็นผู้ออกแบบตกแต่งร้าน และตกแต่งหน้าร้านให้กับบริษัท Greyhound
- ปี 2542- ปัจจุบัน เป็นนักออกแบบหลัก (Head Designer) ของบริษัทบายอิชชู จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 เอกลักษณะเฉพาะของบริษัท

เอกลักษณ์สำคัญของ ISSUE คือการนำเสนอผลงานที่มีรายละเอียด และงานฝีมือแบบชนเผ่าไว้บนเสื้อผ้าอย่างงานปัก ลายพิมพ์ และสีสันทัดจำน

2.1.3 เครื่องหมายการค้า

ภาพที่ 2.1 แสดงเครื่องหมายการค้าของบริษัท ISSUE

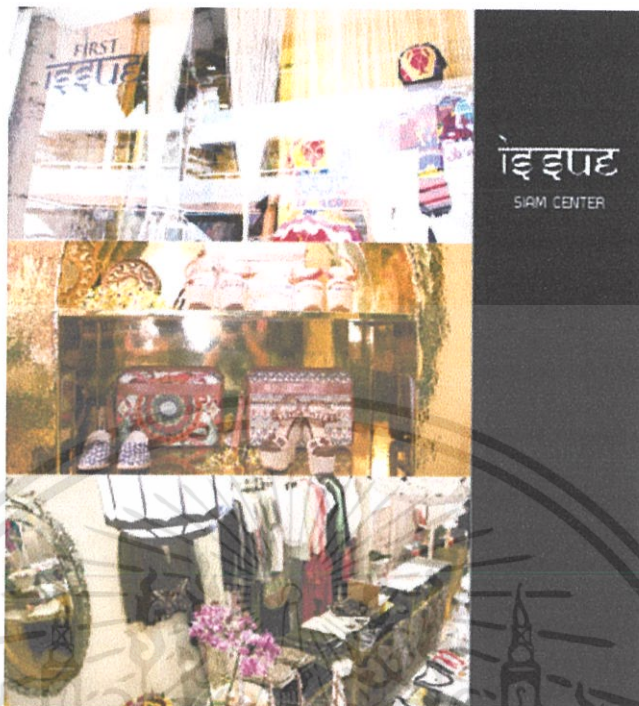
2.1.4 สถานที่จัดจำหน่าย

มี 3 สาขา ได้แก่

1. ISSUE สยามเซนเตอร์ (Flagship Store Siam Center)

กลุ่มเป้าหมายหลักเป็นวัยรุ่นช่วงอายุ 16-22 ปี เนื่องจากอยู่ท่ามกลางแหล่งแฟชั่นวัยรุ่น เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในสังคมระดับกลางจนถึงระดับสูง เสื้อผ้าที่จัดจำหน่ายจะเน้นกลุ่มสินค้าที่เลือกใส่ได้ง่าย ราคามะเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหลัก ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยเรียน เช่น เสื้อยืด ยีนส์ กระโปรง กางเกง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงบรรยากาศการตกแต่งร้านของ ISSUE สาขาสยามเซนเตอร์

2. ISSUE สยามพารากอน (Siam Paragon Department Store)

กลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มคนทำงานรุ่นใหม่ (First Jobber) หรือผู้ใหญ่ (Young at heart) ช่วงอายุ 22-40 ปี มีฐานะดี มีกำลังเงินซื้อสูงกว่าสาขาสยามเซนเตอร์ อยู่ในแวดวงสังคมระดับสูง นิยมจับจ่ายเลือกซื้อของเพื่อยกกระดับในวงสังคม ชอบใช้ของมีเอกลักษณ์ เสื้อผ้าที่จัดจำหน่ายจะเน้นกลุ่มสินค้าที่พิถีพิถัน มีรายละเอียด เช่น ชุดราตรี เสื้อคลุม เป็นต้น

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงบรรยากาศการตกแต่งร้านของ ISSUE สาขาสยามพารากอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ISSUE เกษรพลาซ่า (Gaysorn Plaza)

เนื่องจากห้างเกษรพลาซ่าเป็นแหล่งสินค้าของชาวต่างชาติ ชาวต่างชาติจึงกลายเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของทางร้านในสาขานี้ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และสินค้าภายในร้านจึงเน้นไปที่กลุ่มสินค้าที่มีขนาด สัดส่วนที่เหมาะสมกับสัดส่วนของชาวต่างชาติ มีความพิถีพิถัน การตกแต่งรายละเอียดที่มากขึ้น คุณภาพของสินค้าที่ดียิ่งขึ้น โดยสินค้าจะประกอบไปด้วย ชุดราตรี รองเท้า กระเป๋า เป็นต้น

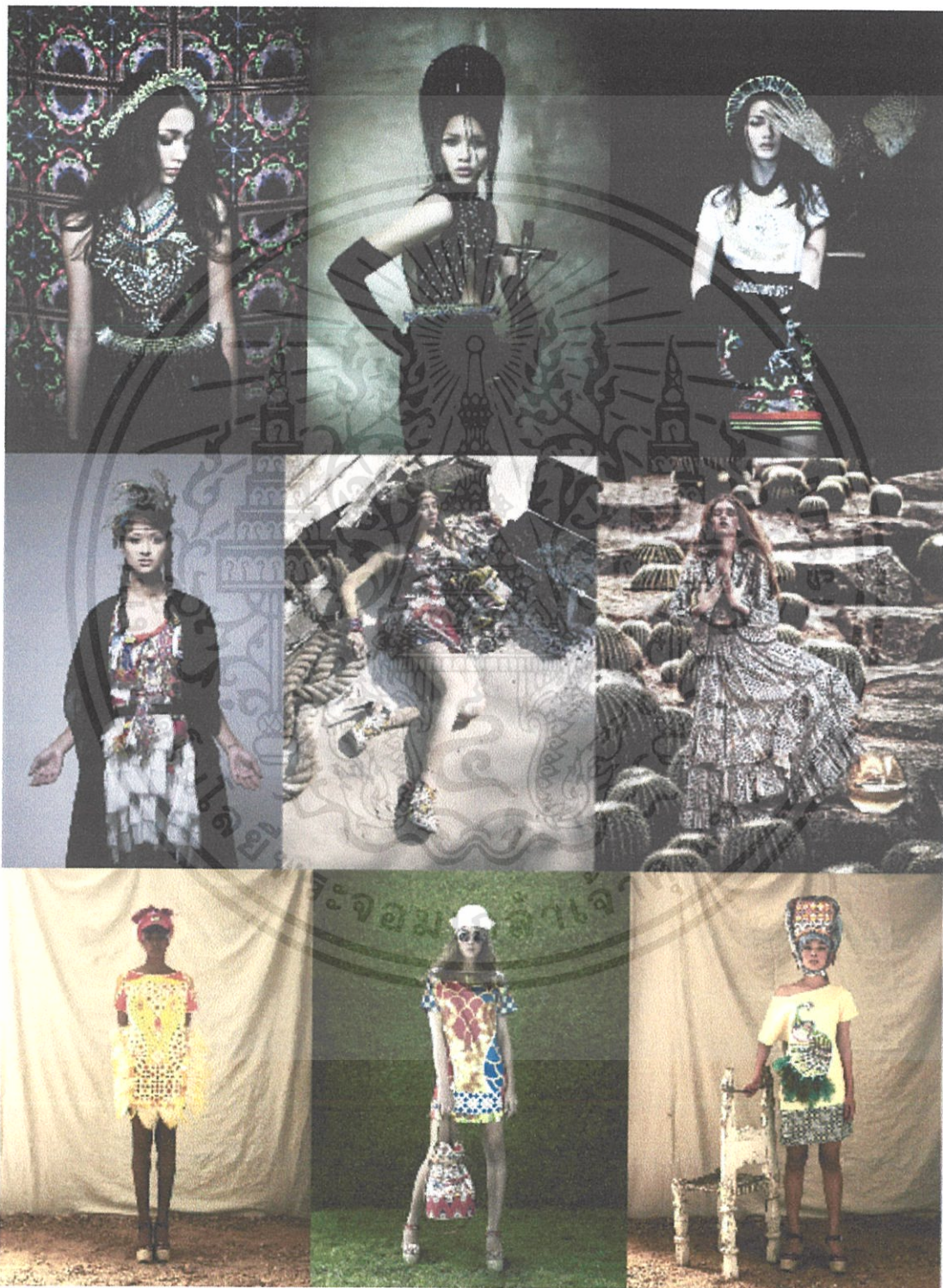

ภาพที่ 2.4 ภาพแสดงบรรยากาศการตกแต่งร้านของ ISSUE สาขาเกษรพลาซ่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัท

2.2.1 รูปแบบชุดสตรีที่ผลิตเพื่อจำหน่ายของบริษัท

ภาพที่ 2.5 ภาพแสดงรูปแบบชุดสตรีของแบรนด์ ISSUE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ราคาของชุดสตรีรูปแบบต่างๆ

ผลิตภัณฑ์ของทางบริษัทจำแนกได้ดังนี้

เสื้อยืดพิมพ์ลายลำลอง (T-shirt)	ราคา	600-1,200	บาท
เสื้อคลุม (Jacket)	ราคา	1,200-3,500	บาท
เสื้อเชิ้ต (Shirt)	ราคา	1,200-2,500	บาท
เสื้อสูท (Suit)	ราคา	2,500-6,000	บาท
เสื้อสำหรับใส่ออกงาน (Evening Dress)	ราคา	1,500-4,500	บาท
กางเกงขาสั้น (Short)	ราคา	1,500-3,000	บาท
กางเกงขายาว (Trousers)	ราคา	2,500-4,000	บาท
กระโปรงสั้น (Miniskirt)	ราคา	2,500-4,000	บาท
กระโปรงยาว (Skirt)	ราคา	3,000-6,000	บาท
ชุดกระโปรงสั้น (Dress)	ราคา	3,000-5,000	บาท
ชุดกระโปรงยาว (Maxi Dress)	ราคา	5,000-12,000	บาท
ถุงผ้า (Tote Bag)	ราคา	1,500-2,700	บาท
กระเป๋าถือขนาดเล็ก (Clutch)	ราคา	1,500-3,000	บาท
กระเป๋าถือขนาดกลาง (Shoulder Bag)	ราคา	3,000-5,000	บาท
กระเป๋าถือขนาดใหญ่ (Oversized Bag)	ราคา	3,500-6,000	บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคร

2.3.1 ข้อมูลด้านกายภาพ

เพศ	หญิง มีนิสัยสนุกกับการแต่งตัว มีความพิถีพิถัน ชอบศิลปะ รักอิสระในการดำเนินชีวิต ต้องพบปะผู้คน และเข้าสังคมเสมอ
อายุ	ระหว่าง 18-40 ปี เป็นวัยที่ใกล้จะเรียนจบ จนถึงทำงานแล้ว และมีรายได้เป็นของตนเอง ต้องการดูแลภาพลักษณ์ของตนเองอยู่เสมอ
เชื้อชาติ	เชื้อชาติไทย 80% และชาวต่างชาติ 20%
การศึกษา	กำลังศึกษา หรือจบตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
ฐานะ	ค่อนข้างดีถึงดีมาก
รายได้	มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 20.000 บาทขึ้นไป
อาชีพ	มีอาชีพอยู่ในแวดวงสังคมระดับสูง นิยมจับจ่ายเลือกซื้อของเพื่อยกระดับในวงสังคม ชอบใช้ของมีชื่อ
ที่อยู่	กรุงเทพฯ และปริมณฑล
รสนิยม	มีลักษณะเฉพาะในการแต่งตัว ชอบท่องเที่ยว หลงใหลในอารยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี พิถีพิถันในเรื่องการแต่งตัวที่ไม่ซ้ำใคร รักงานศิลปะ

ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแบ่งช่วงอายุของกลุ่มผู้บริโภค

วัยรุ่น (Teen) อายุ 16-24 ปี	25%
คนทำงานรุ่นใหม่ (First Jobber) อายุ 22-30 ปี	40%
ผู้ใหญ่ (Young at Heart) อายุ 30-40 ปี	15%
ชาวต่างชาติ (Foreigner)	20%

2.3.2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมด้านการซื้อของผู้บริโภค

พฤติกรรมด้านการเลือกซื้อของผู้บริโภคในการเลือกซื้อสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์แต่งกายในร้าน ISSUE โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเข้ามาในร้านเพื่อชมสินค้าโดยไม่มีเป้าหมายว่าต้องการอะไร แต่เพื่อจะดูว่าสินค้าที่ออกมาแตกต่างจากท้องตลาดอย่างไร มีอะไรที่สามารถเสริมภาพลักษณ์ และแตกต่างจากที่มีอยู่ทั่วไป ซึ่งต่างจากแบรนด์อื่นๆ ที่คาดเดาได้ว่าสินค้าจะมีรูปแบบใด

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภค

1. รูปแบบ ผู้บริโภคส่วนใหญ่เลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์แต่งกายของแบรนด์ ISSUE เป็นกลุ่มคนที่ชื่นชอบศิลปะ หลงใหลในอารยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี พิถีพิถัน เรื่องการแต่งตัวที่ไม่ซ้ำใคร อยู่ในแวดวงสังคมระดับสูง นิยมจับจ่ายเลือกซื้อของเพื่อยกระดับในวงสังคม ดังนั้นรูปแบบจึงเป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือกซื้อ
2. ราคา เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของแบรนด์ ISSUE ส่วนใหญ่จะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่เน้นความโดดเด่น เรื่องราคาจึงเป็นเหตุผลรองลงมา
3. การเข้าสังคม การได้รับการยอมรับในสังคมเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับกลุ่มคนที่ต้องออกงานสังคมอยู่เสมอ ดังนั้นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์แต่งกายที่ดี ทันสมัย และมีเอกลักษณ์ จะทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจมากขึ้น จึงเป็นเหตุผลหลักอีกเหตุผลที่ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกซื้อ
4. ความคงทน ผู้บริโภคส่วนมากมองผลิตภัณฑ์เป็นงานศิลปะ จึงไม่เน้นเรื่องความคงทน
5. การทำความสะอาด ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเรื่องการดูแลรักษาเป็นเรื่องสุดท้าย
6. ความถี่ในการเลือกซื้อ ผู้บริโภคส่วนใหญ่มักเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากแบรนด์ ISSUE เดือนละ 1-2 ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 พฤติกรรมการใช้งานของผู้บริโภค

กลุ่มเป้าหมายมีความเป็นตัวของตัวเองสูง สนุกกับการแต่งตัว รักอิสระในการดำเนินชีวิต มีความชื่นชอบในศิลปะ อารยธรรม และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ต้องเข้าสังคมพบปะผู้คน ดังนั้นการแต่งตัวให้ทันสมัย มีเอกลักษณ์ จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนกลุ่มนี้

2.3.4 สิ่งของเครื่องใช้ของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องสำหรับกระเป๋าสตรี

เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้กำลังศึกษา หรือทำงานอยู่ในแวดวงสังคมที่ต้องพบปะผู้คน ดังนั้น กระเป๋าที่ออกแบบควรต้องใส่สิ่งของเครื่องใช้ และเหมาะสมกับลักษณะการใช้งานต่างๆ โดยส่วนใหญ่สิ่งของเครื่องใช้จะประกอบไปด้วย

1. กระเป๋าตังค์
2. โทรศัพท์มือถือ
3. กุญแจบ้าน
4. กุญแจรถ
5. เครื่องสำอาง
6. อุปกรณ์ฟังเพลงแบบพกพา
7. ปากกา ดินสอ สมุดโน้ต
8. หนังสืออ่านเล่น
9. ลูกอม หมากฝรั่ง

จึงสรุปได้ว่า กระเป๋าที่ออกแบบจะต้องมีหลากหลายขนาด และรูปแบบเพื่อตอบสนองความต้องการในลักษณะการใช้งานในรูปแบบต่างๆ อีกทั้งยังต้องสามารถบรรจุสิ่งของเครื่องใช้ของผู้บริโภคได้ตามความต้องการของผู้บริโภคอีกด้วย

2.3.5 คู่แข่งด้านการตลาด

บริษัท หรือแบรนด์ที่มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกับแบรนด์ ISSUE มีอยู่จำนวนมาก ซึ่งมีทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งแบรนด์ในประเทศได้แก่ Munchu's , Preyhound และ Fly now III

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Munchu's

ผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ Munchu's เป็นผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีโดยเฉพาะ มีลูกเล่น ลายพิมพ์ เน้นโทนสีชัดเจน สดใส และคงความเป็นผู้หญิงไว้ในทุกๆชุด

ภาพที่ 2.7 ภาพแสดงรูปแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแบรนด์ Munchu's

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Playhound

ผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ Playhound มีความเรียบง่าย แต่มักจะแฝงลูกเล่นไว้ในความเรียบง่ายนั้น เบื้องหลังที่สามารถใส่ได้ในทุกโอกาส มีรูปทรงแปลกตา และทันสมัย

ภาพที่ 2.8 ภาพแสดงรูปแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแบรนด์ Playhound

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Fly now III

ผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ Fly now III มีการเลือกใช้ผ้าที่มีสีสันสดใสหลากหลายมาประยุกต์ใช้กันทำให้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายดูแปลกตา

ภาพที่ 2.9 ภาพแสดงรูปแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแบรนด์ Fly now III

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่นำมาเปรียบเทียบข้างต้น ทำให้เห็นได้ว่าทุกแบรนด์ที่เป็นคู่แข่งของแบรนด์ ISSUE ถึงแม้ว่าจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในเรื่องการเลือกใช้ผ้า และสี แต่อย่างไรก็ตาม ทุกแบบที่ออกมา นั้นจะตามกระแสนิยมทั้งสิ้น ซึ่งความแตกต่างของแบรนด์ ISSUE นั้นคือการออกแบบที่ไม่ตามกระแส เน้นเอกลักษณ์ที่สำคัญของแบรนด์ ISSUE คือการนำเสนอผลงานที่มีรายละเอียด และงานฝีมือไว้บนเสื้อผ้าอย่างงานปัก ลายพิมพ์ และสีส้นที่จัดจ้าน รวมถึงความเชื่อ คติ ปรัชญา ที่มีอยู่ในตัวนักออกแบบ ถือเป็นจุดเด่นที่ไม่มีแบรนด์ใดเหมือน

2.3.6 การวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของแบรนด์

ISSUE ได้วางตำแหน่งของกลุ่มเป้าหมายไว้ โดยเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของแบรนด์คู่แข่งในเรื่องราคา และรูปแบบดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2.10 ภาพแสดงการวางตำแหน่งกลุ่มผู้บริโภคของแบรนด์

สรุป จากภาพทำให้มองเห็นแนวทางในการออกแบบที่ชัดเจนมากขึ้นเนื่องจากแบรนด์ ISSUE เน้นการออกแบบที่ไม่ตามใคร ราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับแบรนด์อื่นในประเทศไทย

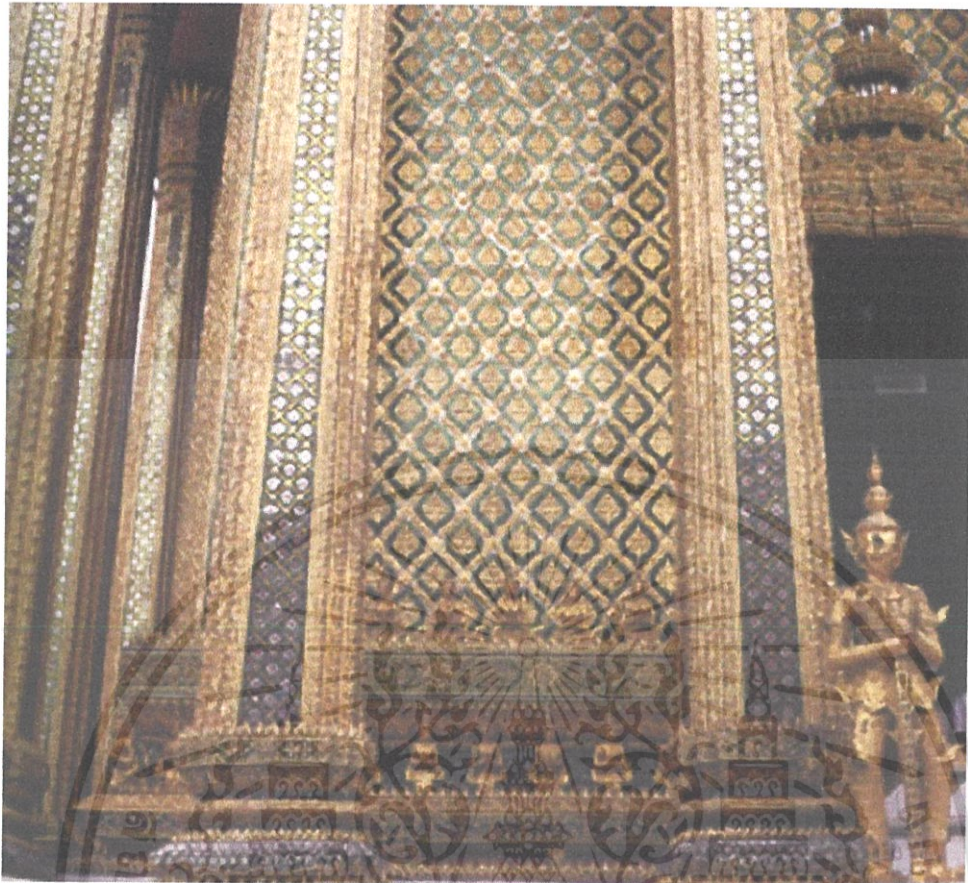
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูล และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของการประดับกระจกสี

2.4.1 ประวัติความเป็นมาของการประดับกระจกสีในสถาปัตยกรรมไทย

งานลงรักปิดทองประดับกระจกสีเริ่มสมัยทวาราวดี พบว่ามีการเอาทองมาทำเครื่องทองเครื่องประดับซึ่งพบหลักฐานที่ถ้ำเขา จังหวัดเพชรบุรีเป็นพระพุทธรูปสมัยทวาราวดี จะเห็นรอยปิดทองที่พระองค์และที่ฐานชุกชี ส่วนสมัยสุโขทัยนั้นหลักฐานมีการปิดทองบนลวดลายสลักไม้ซึ่งมีอยู่ที่เจดีย์ พระพุทธรูป ชุ่มพระปราสาท งานปิดทองและงานประดับกระจกสีตั้งอยู่ในส่วนของงานช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร งานปิดทองเป็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งจัดเป็นช่างศิลป์ประเภทหนึ่งซึ่งรวมอยู่ในหมู่ช่างรัก ประกอบด้วย ช่างลงรัก ช่างปิดทอง ช่างประดับกระจก และช่างมุก โดยได้รับอิทธิพลมาจากและแบบอย่างมาจากประเทศอินเดีย ซึ่งนิยมประดับกระจกสีขึ้นเล็กๆ ลงบนเส้นผ่าอากาศร์ หลักฐานที่เด่นชัด คือสมัยอยุธยานิยมประดับกระจกเป็นของสวยงามประกอบงานที่ประณีตศิลป์ต่างๆและ สืบเนื่องมาถึงปัจจุบัน

งานลงรักประดับกระจกเป็นงานที่ต้องทำตามหลัง หรือเป็นงานประกอบขั้นสุดท้ายต่อจากงานปั้น งานแกะสลัก หรือตกแต่งส่วนประกอบของสถาปัตยกรรมของไทย เนื่องจากกระจกเป็นวัสดุทนแดดทนฝนเป็นส่วนสำคัญในการตกแต่งประดับประดาเพื่อเพิ่มความสวยงามให้ชิ้นงานดูสดใสด้วยสีฉ่ำของลวดลายของกระจกที่ช่างได้ประจงตกแต่งขึ้น ซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญผนวกกับความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถออกแบบลวดลายให้ประสานสัมพันธ์ ซึ่งเกิดจากความงามของสีผิวกระจกเอง และประกายแสงที่เปล่งออกมาคล้ายอัญมณี เมื่อได้รับแสงสว่างส่องกระทบเช่น ซ้อฟ้า ไบระกา คุหา หางหงส์ หน้าบัน ฐานพระ ธรรมาสน์ เพื่อความสวยงามประการหนึ่งและอีกประการหนึ่ง เพื่อเป็นการรักษาเนื้อไม้ โดยคุณสมบัติของยางรักที่ช่างจะต้องลงรักถึงสามครั้งก่อนที่จะปิดทอง และประดับกระจกในอดีตการปิดทองรวมกับการประดับกระจกเรียกว่าปิดทองล่องกระจก ซึ่งเป็นการพัฒนางานศิลปกรรม ซึ่งแต่เดิมมีคำว่าล่องชาด คือล่องชาดหมายถึง การทาล่องระหว่างสิ่งที่ทาทองแล้ว และคำว่าปิดทองล่องชาดคือศิลปกรรมที่นำทอง มาปิดที่ลายซึ่งพื้นทาด้วยชาด ดังนั้นปิดทองล่องกระจกคือปิดกระจกที่ปูนหรือไม้ส่วนล่องปิดทองแทนการทาชาด

ภาพที่ 2.11 ตัวอย่างงานประดับกระจกสีในสถาปัตยกรรมไทย

2.4.2 กระจกสีที่ใช้ประดับ

1. กระจกกรึบ หรือกระจกจีน เป็นกระจกสีที่ติดอยู่บนแผ่นดีบุก มีทั้งชนิดแผ่นบาง และชนิดแผ่นหนา ชนิดแผ่นบางเหมือนแผ่นข้าวกรึบใช้กรรไกรตัดแต่งได้ มักใช้ในงานที่ต้องประดับอย่างประณีต เช่น ตัดเป็นแนว ประดับเครื่องศิวาภรณ์ โขน ละคร ประดับลายทองแผ่ลวดเครื่องสูงราชวัตร ฉัตรธงต่างๆ ส่วนชนิดแผ่นหนาให้ประดับตู้ โต๊ะ ครอบตงจอฟ้า ไบระกา หน้าบัน กระจกกรึบนี้นิยมใช้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ในปัจจุบันนี้ไม่มีกระจกชนิดนี้ใช้แล้ว เพราะทั้งประเทศไทย และประเทศจีนได้ยกเลิกการผลิตไป

2. กระจกแก้ว เป็นกระจกที่นิยมใช้กันในปัจจุบันนี้ มีสีต่างๆกันคือ สีขาว สีเหลืองทอง สีแดงสด สีแดงม่วง(ตากุ้ง) สีเขียวใบไม้ สีเขียวแก่ สีน้ำทะเล และสีคราม หรือสีน้ำเงิน กระจกแก้วนี้หุงด้วยเมื่อปรงน้ำยาเป็นสีต่างๆ แล้วเอาไม้ซางโหลหะจุ่มลงในกระຈໍาสีที่ละลาย เป่าให้เป็นลูกโป่งใหญ่ และกรีดให้เป็นแผ่น ผิวกระจกจึงมีความโค้งที่สะท้อนแสงให้ความแวววาว ส่วนด้านหลังอาบด้วยปรอทเคลือบน้ำยาเคมี กระจกแก้วที่มีจำนวนที่ท้องตลาดจะบรรจุกล่องละ 25 แผ่น แต่ละแผ่นมีขนาด 7x9 เซนติเมตร กระจกสีแดงจะมีราคาแพงกว่ากระจกสีอื่นๆ กระจกแก้วจะมีความหนากว่ากระจกกรึบ และตัดได้หยาบประกอบงานได้ไม่ประณีตเท่ากระจกกรึบ กระจกแก้วมีแบบแผ่นแบบเรียบอย่างกระจกเงาสองหน้าอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งผลิตจากประเทศพม่า นิยมใช้ทางภาคเหนือ แต่โดยทั่วไปช่างจะนิยมใช้กระจกแผ่นโค้งมากกว่าแผ่นแบบ เพราะสามารถให้ความแวววาวมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

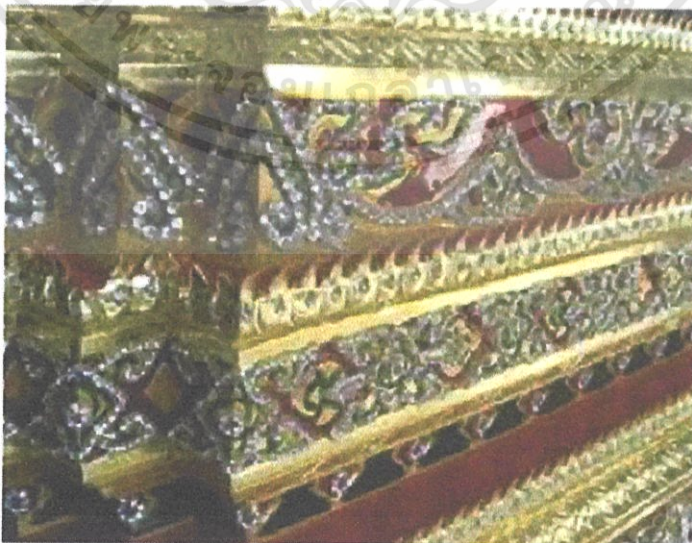
2.4.3 ประเภทของงานประดับกระจกสี

1. การประดับกระจกสีประเภทพื้นลาย เป็นการประดับกระจกที่ทำเป็นพื้นผิววาดๆ หรือ ทำลวดลายขึ้นบนพื้นราบ-กึ่งราบ หรือบนพื้นโค้ง ลักษณะผิวหน้าของชั้นกระจกอยู่ในระดับเสมอกัน ซึ่งจะพบเห็นได้จาก ซอฟ้า โบระกา หน้าบัน หางหงส์ เชิงกลอน หลังคากระเบื้อง มณฑป ฝาผนัง เสา และระเบียง

ภาพที่ 2.12 ตัวอย่างงานประดับกระจกสีประเภทพื้นลาย

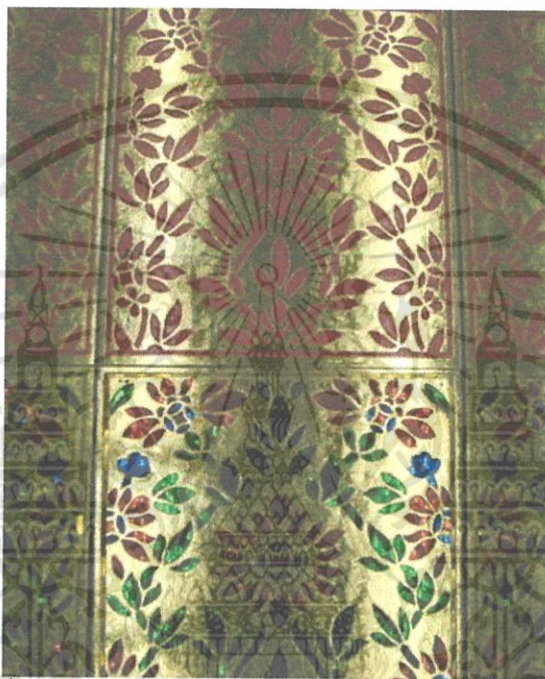
2. การประดับกระจกสีประเภทร่องกระจก เป็นการประดับกระจกลงในพื้นร่องว่างที่เป็นช่องไฟระหว่างลวดลายสลักไม้ หรือบ้านปูนลงรักปิดทอง โดยประสงค์ใช้กระจกสีเช่น สีคราม สีเขียว ซึ่งช่วยขับลวดลายปิดทองคำเปลวให้ดูเด่นขึ้นเรียกว่าร่องกระจก ซึ่งพบเห็นได้จากคันทวย บุษบก ธรรมมาสน์ และตู้พระธรรม

ภาพที่ 2.13 ตัวอย่างงานประดับกระจกสีประเภทร่องกระจก

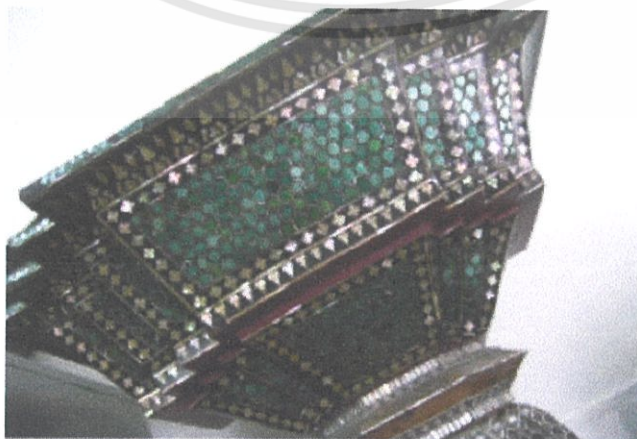
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การประดับจกสีประเภทลายยา เป็นการประดับกระจกสีต่างๆ สีที่ได้รับการตัดแบ่งเป็นชิ้นตามแบบลวดลาย และขนาดที่กำหนดลงในร่องตื้นๆ ซึ่งได้ขุดควักลงบนหน้ากระดานที่จะประดับกระจกงาน ประดับกระจกลายยา ย่อมาจากคำว่า กระจยารง แปลว่าเครื่องสี และลายยา ซึ่งเป็นไปในเชิงเปรียบเทียบว่าลวดลายประดับด้วยกระจกสีต่างๆที่ปรากฏบนพื้นสีของดูคล้ายกับลวดลายเขียนด้วยกระจยารง หรือกระจยาสีเครื่องสีนั่นเอง

ภาพที่ 2.14 ตัวอย่างงานประดับกระจกสีประเภทลายยา

4. การประดับจกสีประเภทเกมเบื้อ การประดับกระจกประเภทเกมเบื้อ เป็นการประดับกระจกสีรวมด้วยกันกับงานประดับมุก เพื่อเพิ่มเติมสีสันให้สวยงามแก่งานประดับมุก คำว่า เบื้อ หมายถึงมีแสงเลื่อมพราย เกมเบื้อจึงหมายถึงประดับด้วยกระจก ซึ่งจะพบเห็นได้จากตู้พระธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4 วิธีการประดับกระจก

กำหนดแบบโครงสร้างของสีให้ได้ลักษณะ และขนาดที่จะใช้ขีด และตัดกระจกออกเพื่อ สะดวกในเวลาติดกระจก วิธีตัดกระจกโดยใช้ไม้ดับ คีบกระจก ตัดกรัดด้วยเพชรเขี้ยววงู หรือเพชร ฝรั่งให้เป็นร่างที่ต้องการ เช่นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า สีเหลี่ยมจัตุรัส สีเหลี่ยมขนมเปียกปูน (ข้าวหลามตัด) ที่นิยมมากคือกระจกรูปเกล็ดเต่าที่เกิดจากการตัดกระจกเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสตัดมุมออกสองมุม ขั้นตอนต่อมาคือการทาพื้นวัตถุที่จะติดกระจกด้วยรักสมุก หรือเทือก ทาเกลี่ยลงพื้นจากนั้น จึงนำชิ้น กระจกวางเรียงไปตามพื้น ช่างจะติดกระจกตั้งแต่ศูนย์กลาง และแผ่ขยายออกไปทางซ้าย และขวา เพื่อให้ลายเป็นระเบียบ การประดับกระจกถ้าอยู่กลางแจ้ง จะนิยมติดให้ห่าวกันเล็กน้อย เมื่อเวลากด กระจกจมลง พื้นสมุกจะปลิ้นออกมายึดเป็นเกาะกันน้ำมิให้ไหลหลังกระจก กระจกจะติดทน ไม่หลุด ง่าย สมุกที่ปลิ้นออกมานี้เรียกว่าสาแหวก สำหรับวัตถุที่อยู่ในร่มจะเรียงกระจกชิดติดกัน เมื่อติด กระจกแล้วผึ่งทิ้งไว้ให้พื้นแห้งพอสมควร จึงกดกรวดผิวกระจกมให้จมลงติดพื้นเสมอ

สรุป การตกแต่งสถาปัตยกรรมไทยด้วยการประดับกระจกสีมีการใช้สีสันทันทีสด และจัดจำแนก เช่น สีเหลืองทอง สีเงิน สีแดง สีเขียว สีฟ้า สีน้ำเงินเข้ม เป็ยต้น ลักษณะของลวดลายส่วนใหญ่เป็ย การใช้กระจกสีที่มีรูปทรงเลขาคณิตมาเรียงต่อกันเพื่อให้เกิดลวดลาย

2.5 ข้อมูล และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์สกรีน

2.5.1 การพิมพ์ผ้า

การพิมพ์ผ้าโดยส่วนใหญ่มักจะใช้โต๊ะยาวๆ ซึ่งมีตัวล็อกกรอบสกรีนเป็นระยะๆ ในการทำแม่พิมพ์จะต้องตั้งฉากไว้ในกรอบสกรีนให้เรียบร้อยก่อน แล้วจึงนำไปถ่ายบนตู้ไฟสำหรับถ่าย

ในการพิมพ์สกรีนขณะที่เราปาดหมึกลงไปบนสิ่งพิมพ์นั้น สิ่งพิมพ์มักจะลอยติดขึ้นมาพร้อมกับที่เรายกแม่พิมพ์สกรีนขึ้น มีสาเหตุมาจากความเหนียวของหมึกพิมพ์ ดังนั้นเราต้องหาสิ่งยึดสิ่งพิมพ์ไว้ชั่วคราวสำหรับการพิมพ์ผ้า จะใช้พาราฟินแว็กซ์เคียวด้วยความร้อนให้ละลายเป็นของเหลวทิ้งไว้จนเกือบเย็น จะทำให้มีการยึดเกาะผ้าได้ดีมากยิ่งขึ้น แต่จะไม่ทนทาน เมื่อพิมพ์ไปได้ไม่นานพื้นผิวของแว็กซ์จะไม่เรียบ จึงมีการหันมาใช้กาวแทนแว็กซ์ ซึ่งทำให้ผิวเรียบเหมาะสำหรับพิมพ์ภาพที่ต้องการคมชัด

2.5.2 หมึกพิมพ์ผ้า

หมึกพิมพ์ที่เหมาะสมสำหรับผ้าเป็นชนิดที่ละลายด้วยน้ำ เป็นหมึกที่มีน้ำเป็นส่วนผสม และสามารถใช้น้ำทำความสะอาดได้ด้วย หมึกชนิดนี้ประกอบด้วย

ไบเดอร์ (Binder)

แม่สี (Pigment paste)

อิมัลชัน (Emulsion thickening)

โดยที่หมึกละลายด้วยน้ำแต่ละชนิดจะมีไบเดอร์ ผสมอยู่แตกต่างกันไปตามคุณสมบัติหมึก และยังประกอบบางอย่างเช่นผงฟู หรือเชื้อยาลงเข้าไปผสมอยู่ ซึ่งจะทำให้เกิดหมึกพิมพ์ที่มีลักษณะต่างๆออกไป เช่น

1. หมึกพิมพ์ผ้าธรรมดา (สีจม) เหมาะสำหรับผ้าที่มีพื้นสีอ่อนกว่าสีของหมึก เมื่อพิมพ์เสร็จจะต้องนำไปผ่านความร้อนโดยเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 140-150 องศาเซลเซียส ประมาณ 3-5 นาที หรืออาจจะใช้เตารีดก็ได้ เมื่อหมึกแห้งสีจะไม่ตก และการเกาะของสีจะติดทน
2. หมึกพิมพ์สีลอยคือหมึกพิมพ์ผ้าธรรมดา แต่ปรับปรุงให้มีความเข้มข้นของสีให้มีเนื้อสีมากขึ้น เมื่อนำไปพิมพ์ลงบนผ้าที่มีพื้นสีเข้ม สีของหมึกจะลอยเด่นชัดอยู่บนเนื้อผ้า
3. หมึกพิมพ์สียาง มีคุณสมบัติคล้ายสีลอย แต่สียางจะมีความมันเงา และมองดูคล้ายยางไปติดอยู่บนผ้า การพิมพ์สียางนี้จะพิมพ์ยาก สีหมึกจะไม่ติดกับผ้าสกรีน เพราะมีความเหนียว แต่สามารถลดความเหนียวได้ โดยการผสมน้ำยาเคมีที่เรียกว่า Softener จะสามารถลดความเหนียวของสีลงได้
4. หมึกพิมพ์ผ้าสีนูน หมึกพิมพ์นี้คือหมึกน้ำ ซึ่งมีเชื้อฟูผสมอยู่ มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับสีลอย หลังพิมพ์เสร็จแล้วนำไปผึ่งให้แห้ง และเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 120-150 องศาเซลเซียส ประมาณ 3 นาที หมึกจะแห้งและฟูขึ้นในลักษณะนูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีพิมพ์ผ้าที่กล่าวมาข้างต้นยังที่ห้พิมพ์ชนิดสีเงิน สีทอง กากเพชร และสีมุก โดยใช้ ไบเดอ์ชนิดพิเศษมาผสมกับผงเงิน ผงทอง สีมุก และกากเพชรผ่านลวดไปได้ สำหรับการพิมพ์กากเพชรนั้นยังมีอีกวิธีหนึ่ง คือการพิมพ์กาวลงบนผืนผ้าเสียก่อน แล้วจึงโรยกากเพชรลงบนกาว และเทออกเพื่อให้กากเพชรที่ไม่ติดกาว และเป็นส่วนเกินหลุดออกมา จากนั้นรอจนกาวแห้งแล้วจึงนำไปผ่านความร้อนประมาณ 3 นาที จะทำให้กากเพชรติดทนมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีสีพิมพ์ชนิดที่ละลายด้วยน้ำมัน (Solvent Base Ink) ซึ่งใช้น้ำมันเป็นส่วยผสมสำคัญ รวมถึงการล้างทำความสะอาดจะต้องใช้น้ำมันทั้งสิ้น ซึ่งหมึกพิมพ์ชนิดนี้เหมาะสำหรับงานแผ่นป้ายโฆษณา งานพลาสติก เป็นต้น ไม่เหมาะสำหรับงานพิมพ์ผ้า ดังนั้นจะไม่กล่าวถึงสีพิมพ์ชนิดละลายด้วยน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ด้วยระบบดิจิทัล (Digital Printing)

2.6.1 การพิมพ์ด้วยระบบดิจิทัล (Digital Printing)

เทคโนโลยีการพิมพ์ระบบดิจิทัลเป็นวิวัฒนาการการพิมพ์ยุคใหม่ เพราะอาศัยเทคนิคการพิมพ์ที่ไม่จำเป็นต้องใช้แม่พิมพ์อีกต่อไป ปัจจุบันเครื่องพิมพ์ระบบดิจิทัลกำลังได้รับความนิยม อย่างแพร่หลายกับวัสดุสิ่งพิมพ์กระดาษ ตัวอย่างของเครื่องพิมพ์ระบบดิจิทัล ได้แก่ ปริ้นเตอร์อิงค์เจ็ท และปริ้นเตอร์เลเซอร์ เป็นต้น การนำเครื่องพิมพ์แบบดิจิทัลมาใช้ในการพิมพ์สิ่งทอนั้นยังคงมีข้อจำกัดอยู่มาก ต้องมีการลงทุนการวิจัย และพัฒนาด้านนี้อีกมาก ในปัจจุบันข้อจำกัดของการพิมพ์ระบบดิจิทัลคือ ความเร็วที่ยังสู้การพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์สกรีนทรงกระบอกไม่ได้ แต่มีข้อได้เปรียบถ้าหากนำมาใช้ในการพิมพ์รูปสี่ ซึ่งทำให้ลดต้นทุนการผลิตลงได้มากและช่วยทำให้ประหยัดเวลา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องเตรียมแม่พิมพ์ แต่ข้อจำกัดอันสำคัญคือความเร็วในการพิมพ์ที่ค่อนข้างช้าโดยเฉลี่ย 2 ตร.ม./นาที่ ในขณะที่อัตราเร็วของการพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์สกรีนทรงกระบอกเฉลี่ยอยู่ที่ 39 ตร.ม./นาที่ ทำให้การเจริญเติบโตของตลาดเครื่องพิมพ์ดิจิทัลสำหรับการพิมพ์สิ่งทอมืออัตรากาเจริญเติบโตที่ค่อนข้างต่ำ ส่วนใหญ่จะเป็นตลาดสำหรับการพิมพ์รูปสี่ พิมพ์ภาพ ศิลปะบนเสื้อผ้า และการพิมพ์ที่มีจำนวนสิ่งพิมพ์ต่ำและต้องการความเร็วในการส่งมอบ

เทคโนโลยีการพิมพ์ในระบบดิจิทัลกำลังเข้าสู่อุตสาหกรรมสิ่งทอ เพื่อตอบสนองของจินตนาการในการออกแบบ เทคโนโลยีการพิมพ์ระบบดิจิทัลกำลังเข้ามามีอิทธิพลในวงการพิมพ์ทุกรูปแบบ อุตสาหกรรมสิ่งทอถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูงสำหรับการพิมพ์ในระบบดิจิทัล เพราะสามารถชดเชยข้อจำกัดของการพิมพ์ในรูปแบบเดิมๆ ทั้งในด้านการออกแบบ และความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้เกิดความเคลื่อนไหวในด้านการแข่งขันเมื่อเข้าสู่ตลาดเสรีเต็มรูปแบบ

การพิมพ์ด้วยระบบดิจิทัลสามารถควบคุมการปล่อยเม็ดสี และไล่เฉดสีได้ดีกว่าระบบการพิมพ์แบบสกรีน หรือระบบโรตารี ทำให้งานที่ออกมาให้อารมณ์ของอารมณ์ได้อย่างมีมิติมากกว่า สามารถตอบสนองจินตนาการของนักออกแบบได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังมีพิมพ์ระบบดิจิทัลยังสามารถให้สีที่สดใสมากกว่าการพิมพ์แบบระบบเดิม ซึ่งจุดเด่นเหล่านี้จะช่วยเพิ่มมูลค่างานออกแบบ และตอบสนองรสนิยมด้านแฟชั่นได้หลากหลายมากขึ้น จุดเด่นที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้คาดว่า การพิมพ์แบบระบบดิจิทัลจะเข้ามาแบ่งตลาดการพิมพ์สิ่งทอระบบเดิมคือความสามารถในการพิมพ์ผ้าที่มีขนาดไม่มากนักเมื่อคำนวณราคาต่อหน่วยแล้วจะมีราคาที่ถูกลงกว่าการพิมพ์ระบบเดิม เพราะไม่ต้องเสียค่าขึ้นแบบ ทำให้ตอบสนองลูกค้าที่ต้องการสั่งซื้องานที่มีปริมาณน้อยลงได้คล่องตัวขึ้น

2.6.2 เทคโนโลยีระบบพ่นหมึก

หลักการทำงานของเครื่องพิมพ์ระบบพ่นหมึกนั้น หัวพิมพ์จะทำหน้าที่สร้างละอองหมึกที่มีขนาดเล็กๆ และจะถูกพ่นออกทางปลาย Nozzles ที่มีขนาดเล็กๆ ละอองหมึกพิมพ์เหล่านี้จะถูกบังคับให้พุ่งตกลงในตำแหน่งที่ ต้องการบนวัสดุพิมพ์ได้อย่างแม่นยำ ระบบการพิมพ์แบบ พ่นหมึกสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ระบบพ่นหมึกแบบต่อเนื่อง (Continuous ink jet) เทคนิคของการพิมพ์แบบนี้ หมึกพิมพ์จะถูกพ่นออกมาตลอดเวลา ละอองหมึกพิมพ์จะ ถูกชาร์จให้มีประจุด้วย Charge electrode หลังจากนั้นหมึกพิมพ์จะถูกบังคับให้เคลื่อนที่เบี่ยงเบนด้วย Deflection plate ให้ไป ตกลงบนกระดาษพิมพ์ในตำแหน่งที่ต้องการ

2. ระบบพ่นหมึกตามสั่ง (Drop on demand) หลักการทำงานของ เครื่องพิมพ์แบบนี้ ละอองหมึกจะถูกพ่นออกมาเมื่อถูกสั่ง โดยที่ละอองหมึกจะถูกพ่นออกมาทีละหยด ทุกหยดจะถูกนำไปใช้หมด ระบบการพิมพ์แบบนี้ไม่จำเป็นต้องชาร์จประจุหมึกเหมือนกับระบบพ่นหมึกแบบต่อเนื่อง จึงสามารถใช้พิมพ์สีน้ำ (สีรีแอกทีฟ, สีแอคทีฟ)

2.6.3 สูตรหมึกพิมพ์สำหรับเครื่องพิมพ์ระบบดิจิทัล

หมึกพิมพ์สำหรับนำมาใช้กับเครื่องพิมพ์ระบบดิจิทัลนั้นจำเป็นต้องให้ความสัมพันธ์ในการเตรียมเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะหมึกพิมพ์ต้องมีสมบัติพิเศษที่แตกต่างจากหมึกพิมพ์สำหรับพิมพ์ซิลค์สกรีนทั่วไป เช่น สมบัติแรงตึงผิวของหมึกพิมพ์ และสมบัติการแห้งตัวของหมึกพิมพ์ต้องเหมาะสม สมบัติแรงตึงผิวของหมึกพิมพ์นั้นจะเป็นตัวควบคุมไม่ให้ละอองหมึกพิมพ์ยวบตัว หรือแตกเสียก่อนก่อนที่จะพุ่งไปตกลงบนวัสดุพิมพ์ ส่วนสมบัติการแห้งตัวของหมึกพิมพ์ก็ต้องควบคุมให้มีความเหมาะสมด้วย ทั้งนี้เพราะถ้าหมึกพิมพ์แห้งตัวเร็วจนเกินไปก็อาจจะทำให้ปลายของท่อส่งหมึกเกิดการอุดตันเกิดขึ้น แต่ถ้าหมึกพิมพ์แห้งช้าจนเกินไปก็อาจจะทำให้ลายพิมพ์บนวัสดุพิมพ์ไม่ชัดเจน เนื่องจากการแพร่ของหมึกพิมพ์ หมึกพิมพ์สำหรับเครื่องอิงค์เจ็ทส่วนใหญ่จะใช้สีรีแอกทีฟ และสีดีสเพิล

2.6.4 ขั้นตอนการพิมพ์ผ้าระบบดิจิทัล

1. การเตรียมผ้า เป็นการนำผ้าที่เตรียมสำหรับพิมพ์มาล้างสารเคมี หรือแป้งที่เคลือบบนผ้าออก เพื่อการพิมพ์ที่สามารถติดบนเนื้อผ้าทั้งหมด ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- ล้างด้วยน้ำเปล่าที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน 15 นาที
- ปล่ยน้ำออก แลเติมน้ำลงไปใหม่ในปริมาณที่เท่าเดิม
- เติมสารเคมีลงไป
- ปล่ยน้ำเคมีออก และเติมน้ำเปล่าเพื่อล้างสารเคมีเป็นเวลานาน 20 นาที
- เติมน้ำรอบที่สองในปริมาณเท่าเดิม
- ปล่ยน้ำออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พิมพ์ท้าวขึ้นสายพาน เป็นการนำท้าวลงบนสายพานเพื่อตรึงผ้ากับสายพาน ทำให้การพิมพ์ผ้าสะดวกขึ้น

3. พิมพ์หัวพิมพ์ดิจิทัลสรีแอกทีฟ

4. ทำการพิมพ์

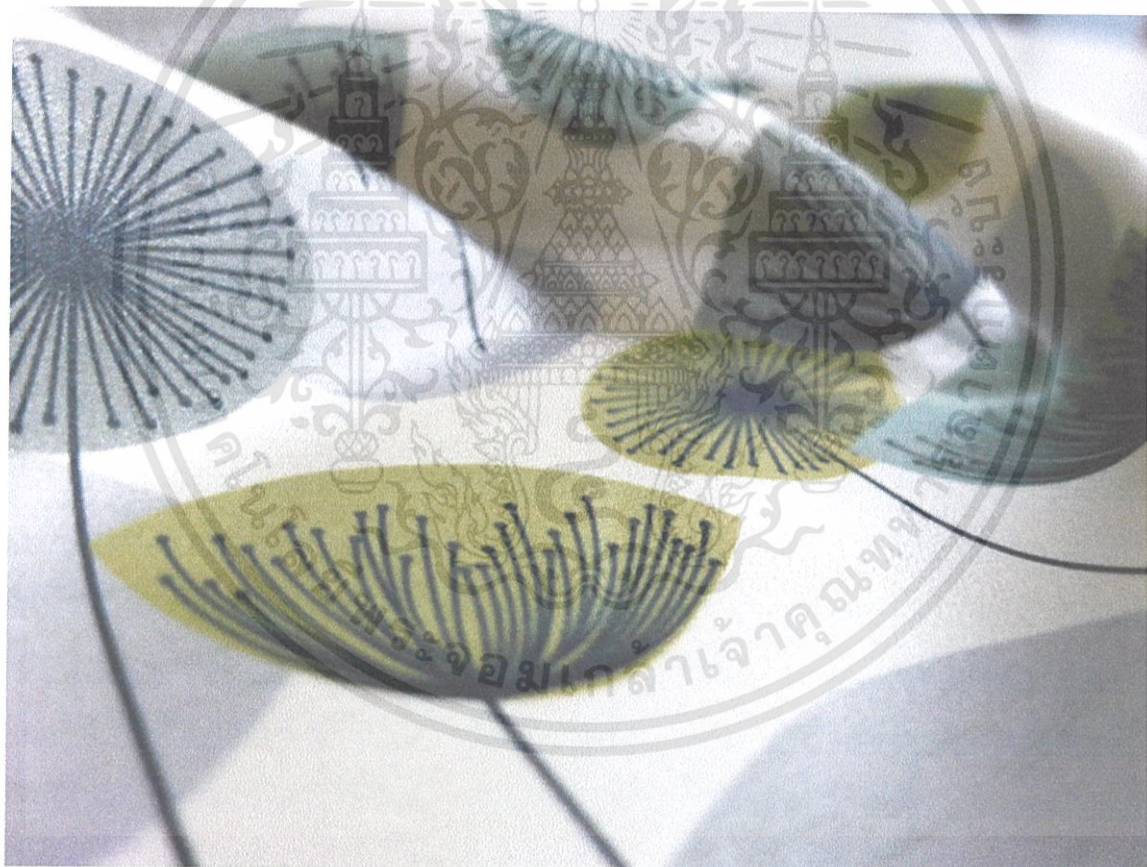
5. หนี้งผ้า โดยนำผ้าที่พิมพ์ด้วยระบบดิจิทัลสรีแอกทีฟไปผ่านความร้อนเพื่อเป็นการยึดสีกับผ้าไว้ให้คงทน

6. ชักล้าง การนำผ้าไปผ่านการชักล้าง เพื่อล้างสีส่วนเกิน และสารเคมีออกจากผืนผ้า

7. นำผ้าเข้าเครื่อง Stenter เพื่อปรับหน้าผ้า และให้ผ้าเรียบโดยผ่านความร้อน ในระดับอุณหภูมิดังนี้

$150\text{ }^{\circ}\text{C} > 160\text{ }^{\circ}\text{C} > 170\text{ }^{\circ}\text{C} > 160\text{ }^{\circ}\text{C}$

8. ตกแต่งผ้าให้ทันสมัย

ภาพที่ 2.16 ตัวอย่างงานพิมพ์ผ้าด้วยระบบดิจิทัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการปัก (Embroidery)

2.7.1 ประวัติความเป็นมาของเทคนิคการปัก

การปักเป็นงานฝีมือแขนงหนึ่งที่ต้องอาศัยสมาธิ มีความรักในงานนั้น และต้องเป็นผู้มีความละเอียดถี่ถ้วน งานจึงจะออกมาดูดีมีชีวิตชีวา จริงอยู่ที่งานปักจะต้องประกอบด้วยผ้า เข็ม ไหม ปลาย การให้สี ทุกคนสามารถมีและทำได้ แต่ผลงานที่ออกมาจะแสดงให้เห็นว่าแต่ละบุคคลมีฝีมือ มีความรอบรู้ ความชำนาญ จึงจะทำให้ผลงานออกมาดีและสวยงาม

ทุกชาติในโลกรู้จักวิธีการปักผ้าให้เกิดเป็นลวดลายสวยงาม เทคนิควิธีการปักก็ไม่แตกต่างกันนัก การปักผ้าโบราณของไทยแต่โบราณปักด้วยวิธีที่เรียกว่า ปักชอย ในสมัยโบราณนอกจากการใช้เส้นด้าย หรือเส้นไหมปักลงบนผ้าแล้ว พบว่ามีการใช้วัสดุอื่นๆ มาปักประดับตกแต่งลงไปด้วยเช่น ปักแมลงทับ เป็นต้น

ปัจจุบันงานปักด้วยเครื่องจักรได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากราคาถูก และใช้เวลาน้อยกว่างานปักด้วยมือ แต่อย่างไรก็ตามงานปักด้วยมือก็ยังได้รับการยกย่องว่าเป็นงานประณีตศิลป์ที่มีคุณค่า เห็นอกว่างานปักด้วยเครื่องจักรมากนัก งานปักผ้าด้วยมือที่พบเห็นทั่วไปขณะนี้มักจะเป็นงานปักของชาวเขา ซึ่งนิยมปักด้วยวิธีไขว้ และปักด้วยวัสดุอื่นๆ ตกแต่งลงไปด้วย เช่น เหรียญเงิน ลูกปัดเงิน ลูกเดือย เป็นต้น

2.7.2 วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปัก

การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม และรู้จักการใช้งานจะช่วยให้ได้งานปักที่สวยงาม ทั้งยังช่วยให้ทำงานได้สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้นอีกด้วย วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานปักมีดังนี้

ผ้า

ผ้าที่นำมาใช้ในงานปักซึ่งจะเป็นส่วนของพื้นหลังของลวดลายตะเข็บ และฝีเข็ม ดังนั้นจึงไม่ควรใช้สีที่มอดบังความสวยงามของการปัก การเลือกผ้าที่จะนำมาปักต้องเลือกให้เหมาะสม

1. สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการเลือกใช้ผ้า

- ผ้าที่นั้นเหมาะสมกับการใช้งานหรือไม่
- งานที่ทำเสร็จแล้ว ในการนำไปใช้งานต้องใช้แบบสมบุกสมบันหรือไม่
- วัสดุที่นำมาปักตกแต่งเช่น ด้าย ริบบิ้น หรือเชือก มีความเหมาะสมกับชนิดของผ้าหรือไม่

2. ชนิดของผ้า

- ผ้ากำมะหยี่ ผ้าขนสัตว์ และผ้าสักหลาด ผ้าประเภทนี้จะมีเนื้อค่อนข้างหนา ดังนั้นการปักจะต้องใช้เข็มที่มีขนาดใหญ่ ใช้ฝีเข็มที่ใหญ่พอที่จะมองเห็นลวดลายชัดเจน ถ้าใช้เข็มเล็กลวดลายจะจมลงไปเนื้อผ้าทำให้มองไม่เห็นเส้นไหมที่ปัก

- ผ้าฝ้าย ผ้าโพลีเอสเตอร์ ผ้าลินิน และผ้าซาติน เป็นผ้าประเภทที่มีน้ำหนัก และความหนาปานกลาง ดังนั้นจึงสามารถใช้กับงานปักได้หลากหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผ้ามอยเร่ ผ้าทาฟต้า และผ้าต่วน เป็นผ้าประเภทที่มีความมันเงา เหมาะกับงานแฟชั่น งานแต่งงาน รวมทั้งใช้ในงานที่เป็นทางการ

- ผ้าไหมที่มีน้ำหนักเบา และผ้าอแกนซ่า เป็นผ้าที่ต้องการการรักษาเป็นพิเศษ เวลาปักจะต้องซ่อนผลายเส้นด้ายหรือรีบปั่นไว้อย่างดี และในการปักจำเป็นต้องมีการตั้งผ้าไว้ก่อน เพื่อให้ผ้าเรียบตั้งสวยงาม

- ผ้านิต และผ้าที่ทอหลวมๆ ประเภทนี้อาจต้องใช้ผ้าซับในลองก่อนจึงจะลงมือปักลงด้ายได้

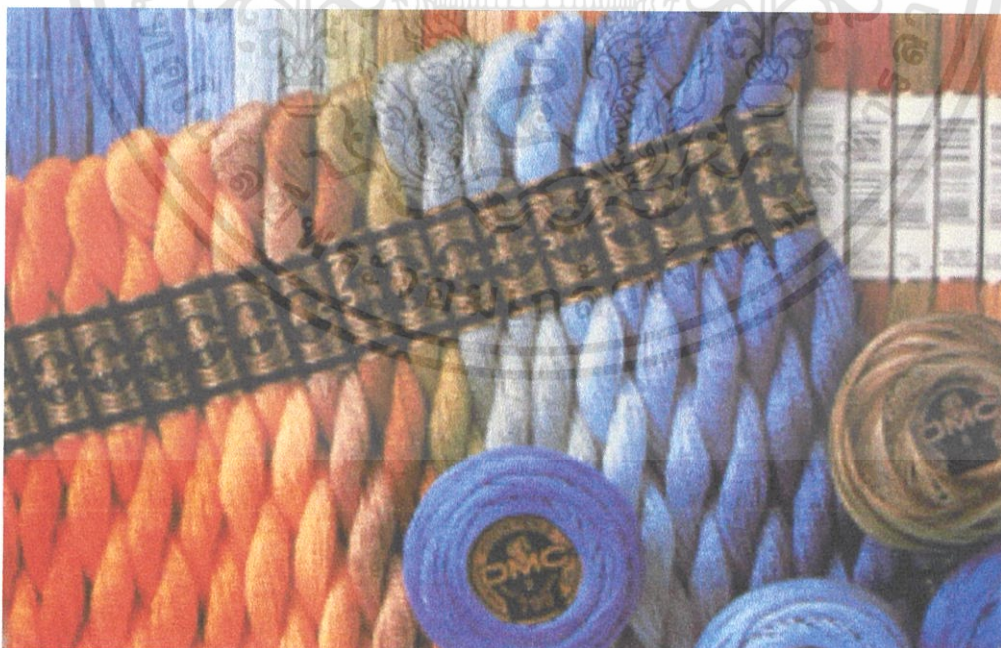
- ผ้าประเภทหนัง ถ้าจำเป็นต้องปักผ้าชนิดนี้ต้องใช้อุปกรณ์เจาะรูก่อนจึงจะสามารถแทงเข็มลงไปได้ เพราะหนังมีความหนาแน่นกว่าผ้าทั่วไป

- ผ้าครอสติช เป็นผ้าที่ผลิตลงด้ายทอเฉพาะทำจากฝ้าย หรือลินิน มีจำนวนรู และจำนวนเส้นด้ายชัดเจน นิยมใช้งานปักชนิดปักไขว้

ด้าย หรือไหมปัก

ด้าย หรือไหมปักที่นำมาใช้ในการปักควรเป็นด้าย หรือไหมอย่างดีสีไม่ตก ด้ายที่ใช้ในการปักมีหลายขนาดคือ ขนาดใหญ่ กลาง เล็ก และขนาดพิเศษ ด้ายที่ใช้ในการปักมีมากมายหลายชนิด แต่ที่นิยมใช้ในการปักตกแต่งเสื้อผ้าโดยทั่วไปคือ

1. ด้ายเบอร์ 5 คือด้ายที่มีลักษณะของเส้นด้ายเป็นเส้นด้ายเดี่ยว ผลิตจากเส้นใยฝ้าย ไหม เรยอง หรือขนสัตว์ มีสีเหลือบผลิตเป็นใจหนึ่งโตมีความยาวประมาณ 25 เมตร เหมาะสำหรับใช้ปักลายหยาบๆ มากกว่าลายละเอียด

ภาพที่ 2.17 ตัวอย่างไหมปักเบอร์ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ด้ายเบอร์ 25 คือด้ายที่มีลักษณะการเข้าเกลียวด้วยเส้นด้ายขนาดเล็กแบบคอร์ตมี 6 เส้น ผลิตจำหน่ายเป็นใจ โดยใจหนึ่งจะมีความยาวประมาณ 6 เมตร เวลาใช้สามารถดึงด้ายออกจากใจได้ง่าย เหมาะสำหรับงานปักลายละเอียด เช่น ลายไทย เพราะเป็นเส้นด้ายขนาดเล็กที่มีความละเอียดอ่อน

ภาพที่ 2.18 ตัวอย่างไหมปักเบอร์ 25

3. ด้ายไหมชนิดเป็นหลอด คือด้ายฝ้าย หรือไหมที่มีทั้งแบบเข้าเกลียว และไม่เข้าเกลียว ขนาดของเส้นด้ายจะมีขนาดเล็ก มีลักษณะเป็นหลอด นิยมใช้กับการปักจักรมากกว่าการปักด้วยมือ

ภาพที่ 2.19 ตัวอย่างด้ายไหมชนิดหลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ด้ายโลหะ เป็นด้ายชนิดพิเศษอาจทำมาจากทอง หรือเงินจริงๆ หรือเป็นของทำเทียมมีทั้งที่เป็นใจ และเป็นหลอดใช้กับการปักจักร และปักมือ

ภาพที่ 2.20 ตัวอย่างด้ายโลหะ

เข็มปัก

เข็มปัก การเลือกใช้เข็มที่ถูกต้อง และเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ การเลือกเข็มสำหรับงานปักไหมควรเลือกใช้เข็มที่มีขนาดเล็ก เพราะจะทำให้สามารถปักลวดลายได้อย่างละเอียดสวยงาม เข็มที่เหมาะสมกับงานปักคือ เข็มเบอร์ 11 หรือเบอร์ 12 การเลือกขนาดของเข็มควรเลือกให้เหมาะสมกับขนาดของเส้นด้ายด้วย ถ้าเลือกใช้เข็มเล็กกว่าเส้นด้ายเมื่อปักจะดึงด้ายผ่านฝ้ายาก แต่ถ้าใช้เข็มใหญ่จะมีรูปบนผ้าตามรอยปักเสียด้าย และเส้นด้ายหวมไม่เรียบ การเก็บให้รักษาเข็มให้คงสภาพดี ควรทำความสะอาด และเช็ดด้วยน้ำมันก่อนเก็บใส่ห่อกระดาษตะกั่ว จะช่วยป้องกันการเกิดสนิมได้

กรรไกร

กรรไกรที่ใช้สำหรับงานปักมี 2 ลักษณะคือ

1. กรรไกรปลายโค้ง เป็นกรรไกรที่มีด้ามตรงแต่ส่วนปลายจะโค้ง ความยาวของใบมีดจะมีขนาด 3-5 นิ้ว ซึ่งเหมาะสำหรับงานปักด้าย ปักไหมที่ติดกับสะดึง ส่วนโค้งของปลายกรรไกรจะตัดเส้นไหมได้ชิดกับงานปัก ทำให้สะดวกในการตัดเล็มเส้นไหม

ภาพที่ 2.21 ตัวอย่างกรรไกรปลายโค้ง

2. กรรไกรปลายแหลม เป็นกรรไกรที่มีด้ามตรงส่วนปลายของใบมีดจะตรง และมีปลายแหลมเรียว ความยาวของใบมีดจะมีขนาด 3-5 นิ้ว กรรไกรชนิดนี้เหมาะสำหรับตัดเส้นไหมจากใจไหม

ภาพที่ 2.22 ตัวอย่างกรรไกรปลายแหลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะดึง

สะดึงเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญมากชนิดหนึ่งที่ใช้สำหรับงานปัก เพราะสะดึงเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ดึงช่วยให้ผ้าที่ปักเรียบตึง สะดวกแก่การปัก และทำให้ปักได้อย่างรวดเร็วสม่ำเสมอ และสวยงามกว่าการปักที่ไม่ใช้สะดึง การเลือกกรอบ และสะดึงนั้นขึ้นอยู่กับงานที่ต้องการปัก และผ้าที่ใช้สะดึงที่ใช้สำหรับงานปักมี 2 ลักษณะคือ

1. สะดึงแบบกลม เป็นสะดึงที่ทำด้วยไม้ หรือพลาสติกจะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 5-13 นิ้ว เหมาะสำหรับงานปักที่มีขนาดเล็ก เพราะเป็นสะดึงที่มีน้ำหนักเบาสามารถพกพาได้สะดวก และสามารถจับด้วยมือข้างเดียวได้ สะดึงแบบกลมจะส่วนประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

- ห่วงด้านนอก จะมีความตึงไว้สำหรับปรับความตึงของผ้า
- ห่วงด้านใน จะเป็นวงกลมเรียบมีขนาดเล็กกว่าห่วงด้านนอก เมื่อนำมาซ้อนกับวงกลมด้านนอก จะซ้อนกันได้พอดี

และเพื่อเป็นการป้องกันผ้าที่มีความบางไม่ให้เสียหาย และเป็นการทำให้ผ้าอีกแน่น ไม่เคลื่อนไปมา ควรใช้ผ้าเทปที่ทำจากผ้าฝ้ายพันรอบห่วงด้านใน และเย็บปลายเทปติดให้เรียบร้อยก่อนนำไปใช้งาน เมื่อนำผ้ายึดด้วยสะดึงต้องปรับแกนผ้าให้ตรงผิวผ้าเรียบ และเมื่อเลิกใช้งานควรถอดสะดึงออก ผ้าจะได้ไม่เกิดรอยย่นที่ขอบของสะดึงอย่างถาวร

ภาพที่ 2.23 ตัวอย่างสะดึงแบบกลม

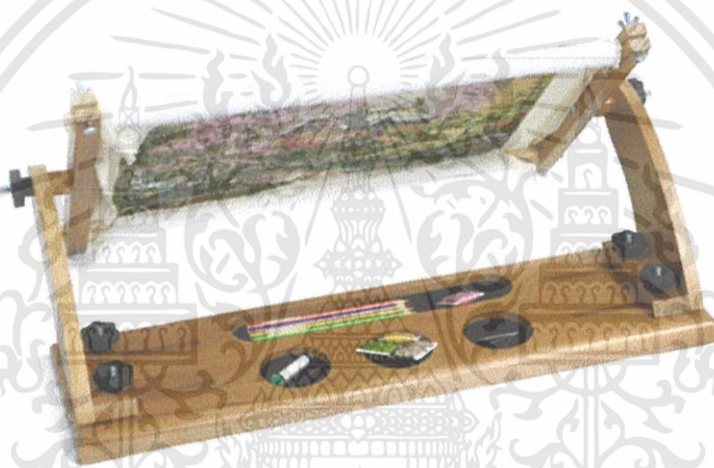
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กรอบ หรือสะดึงแบบเหลี่ยม จะเป็นสะดึงที่ทำด้วยไม้ ซึ่งส่วนประกอบของสะดึงแบบสี่เหลี่ยมดังนี้

- กรอบสะดึงสี่เหลี่ยม มีทั้งที่เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า และสี่เหลี่ยมจัตุรัส
- ไม้ซึ่งสะดึง จะเป็นไม้ที่มีความยาวกว่ารอบสะดึงในแต่ละด้าน สะดิง 1 อัน จะต้องใช้ไม้ขัดสะดิง 4 อัน ถ้าเป็นสมัยโบราณ จะใช้ไม้ไผ่ลำขนาดเล็กผ่าครึ่งลำ และนำมาตัดความยาวตามต้องการ

- ผ้าขาว ใช้สำหรับเป็นผ้าในการซึ่งสะดึง โดยการเย็บริมให้เล็กกว่ากรอบสะดึง แล้วนำมาเจาะรูทั้ง 4 ด้านของผ้า เพื่อร้อยเชือกสำหรับซึ่งสะดึง

- เชือกซึ่งสะดึงควรใช้เชือกด้ายฝ้ายที่เข้าเกลียวแน่น เพราะจะทำให้ไม่ลื่นในการซึ่ง

ภาพที่ 2.24 ตัวอย่างสะดึงแบบสี่เหลี่ยม

การปักผ้าโดยใช้สะดึง ถ้าใช้แบบมีขาตั้งช่วยยึดกรอบสะดึงไว้จะทำให้สะดวกในการปัก และสามารถใช้มือทั้งสองข้างตักเข็มปักได้โดยไม่ต้องจับสะดึง มีการออกแบบขาตั้งโดยดัดแปลงเป็นรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สะดวก และเหมาะสมกับการใช้งาน มีทั้งแบบมีขาตั้งแบบธรรมดา และแบบเป็นโต๊ะปักที่มีไฟส่องสว่างด้วย

กระดาดาลอกลาย

กระดาดาลอกลายใช้ในการลอกลายแบบที่จะปักลงบนผืนผ้าให้เรียบร้อยก่อนนำไปซึ่งกับสะดึง กระดาดาลอกลายที่นิยมใช้ในงานปักคือ

1. กระดาดาศรีบอน หรือกระดาดาศรยชนิดไข สำหรับลอกลายลงบนผ้า มีหลายสี เช่น สีฟ้า สีแดง สีเขียว สีเหลือง เป็นต้น ควรเลือกใช้สีของกระดาดาดให้ใกล้เคียงกับสีของผ้า

2. กระดาดากว้างลอกลาย ใช้สำหรับลอกลายที่ต้องการลงบนกระดาดากว้าง แล้วนำกระดาดากว้างไปวางลงบนผ้า เรากระดาดาดติดกับผ้า แล้วจึงปักลงบนลวดลายที่อยู่บนกระดาดาด และเมื่อปักลวดลายเสร็จเรียบร้อยจึงแกะกระดาดาดออกให้หมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลอกนิ้ว

ปลอกนิ้วเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเย็บปัก ที่นิยมใช้มี 2 ชนิดคือ

1. ปลอกนิ้วชนิดสวมนิ้วกลางซ้าย เป็นปลอกนิ้วที่ช่วยด้นกันเข็มได้ฝืนผ้าให้แทงขึ้นมาตามจุดที่ต้องการ เพราะงานปักบางครั้งเข็มอาจจะไปโดนวัสดุที่มีเนื้อแข็งเช่น ดิ้น เลื่อม ซึ่งต้องใช้แรงดันมาก ฉะนั้นถ้าใส่ปลอกนิ้วจะช่วยให้เข็มไม่แทงนิ้วมือ

2. ปลอกนิ้วชนิดสวมปลายนิ้วนางข้างขวา เป็นปลอกนิ้วที่ช่วยด้นกันเข็มบนฝืนผ้าให้ทะลุลงมาได้ผ้า เนื่องจากผ้าปักเป็นผ้าเนื้อหนาแน่น เป็นผ้าที่ลงแบงไว้จนแข็งเกินไป หรือเข็มแทงโดนด้านที่ปักดินไว้ ก็จะต้องใช้แรงดันจากปลอกนิ้วสวมชนิดนี้

ภาพที่ 2.25 ตัวอย่างปลอกนิ้ว

ปากคียบ

ปากคียบ ควรเป็นปากคียบที่ทำดัดลยของเหล็ก หรือเหล็กที่ชุบด้วยนิเกิล เพราะจะทำให้คงทนแข็งแรง เนื่องจากในการปักนั้น ปากคียบเป็นอุปกรณ์ที่ใช้งานบ่อยครั้งมาก ลักษณะของปากคียบมี 2 ลักษณะคือ

1. ปากคียบปลายตรง เป็นปากคียบที่เหมาะสมสำหรับงานปักดิน ใช้สำหรับจับดินข้อหักมุมและบีบมุมให้แหลม จะมีกำลังจับได้ดีกว่าปากคียบปลายงอ

2. ปากคียบปลายงอ เป็นปากคียบที่สะดวกในการจับดึงกระดาษลอกลายให้หลุดจากผ้าหรือดึงเศษด้าย เศษไหมที่ไม่ต้องการออกจากผ้าที่ซึ่งอยู่บนสะดึง

2.7.3 กรรมวิธีการปัก

การปักผ้าสามารถทำได้ 2 วิธี ได้แก่การปักด้วยมือ และการปักด้วยเครื่องจักร

1. การปักด้วยมือ ทำได้โดยอกลายที่ต้องการปักลงบนผืนผ้า แล้วจึงเข้ากับสะดึงเพื่อช่วยในการดึงผ้าให้ตึง จากนั้นทำการปักด้วยสี และลวดลายที่ออกแบบไว้
2. การปักด้วยจักร มีทั้งการปักด้วยจักรเย็บธรรมดาซึ่งจะคล้ายกับการปักมือ แต่จะรวดเร็วขึ้น และการปักโดยจักรขนาดใหญ่ ซึ่งควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์

วิธีการลอกลาย

ลอกลายลงบนเนื้อผ้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในการออกแบบให้ใช้กระดาษทรายที่มีสีคล้ายกับสีของงานที่ปักอย่าใช้สีตัดกันมากนัก เพราะจะทำให้สีของไหมที่ปักไม่สวยเท่าที่ควร

วางผ้าลงบนโต๊ะ ให้เส้นได้ในเนื้อผ้าขนานกันมากที่สุด ทั้งในทางขวาง และทางยาวของเนื้อผ้า ทั้งนี้จะทำได้โดยใช้หมุดกดไว้ตรงส่วนบนของเนื้อผ้า และทางดัดสนนออกของแบบ ถัดจากนั้นให้เอาหมุดกดไว้บนผืนผ้าทั้งผืนตรงดีแล้ว จึงเอาแบบวางลงตรงที่จะทำ ใช้หมุดกดไว้เพื่อไม่ให้ผ้าหด (กระดาษทรายที่ดีที่สุดสำหรับใช้กับผ้าสีขาว และผ้าสีอ่อนควรใช้สีน้ำเงิน)

สำหรับการลอกแบบลงบนผ้าโปร่ง ผ้ากำมะหยี่ ควรใช้กระดาษแก้วลอกแบบไว้ก่อน และกระดาษแก้วนั้นควรหนาหน่อย เมื่อออกแบบเสร็จแล้วจึงเอาไปทาบไว้บนผ้า เนาให้เรียบร้อยเพื่อเวลาใส่สะดึงผ้าจะตึง ต่อจากนั้นเดินเนาผีเข็มไปรอบๆ เพื่อให้อยู่คงที่ ถ้าปักด้วยสีขาว แนวของผีเข็มควรมีขนาดเดียวกับด้ายที่ใช้ปัก ถ้าหากเป็นผ้าสี แนวของผีเข็มก็ควรใช้ไหมหรือด้ายสีเดียวกันกับที่ใช้ในการปัก หลังจากนั้นให้เอากระดาษแก้วออก (ผีเข็มที่เย็บรอบๆแบบควรให้มีขนาดประมาณ 25 ผีเข็มต่อ 1 นิ้ว เพื่อจะได้เอากระดาษแก้วออกได้ง่ายๆ) ในกรณีที่ผ้าสีเข้มควรปฏิบัติตามวิธีเดียวกัน แต่ใช้กระดาษทรายสีเทา เหลือง หรือสีอ่อนๆ สำหรับผ้าชนิดบางๆ จะต้องลอกลายในวิธีตรงกันข้าม คือ เอาลายวางไว้บนโต๊ะก่อน แล้วจึงเอาผ้าวางทับไว้ข้างบน วิธีนี้เป็นวิธีง่าย สะดวก และแม่นยำที่สุด

ลักษณะการเดินผีเข็ม หรือเดินเส้น

1. ลายปักข้ามไหมเส้นเดียว มีวิธีการปักดังนี้

เดินผีเข็มจากจุด ก เดินผีเข็มธรรมดาเมื่อเย็บถึงจุด ข ลดแทงเข็มลงไปในผ้าลึกประมาณ $\frac{1}{2}$ นิ้ว และหมุนสะดึงไป $\frac{1}{4}$ ของรอบพร้อมกับเย็บผีเข็มลงบนเส้นที่ขีดไว้ไปในระยะประมาณ $\frac{1}{9}$ นิ้ว ถัดจากนั้นให้ลดเข็มอีก พร้อมกับหมุนสะดึงไป $\frac{1}{4}$ ของรอบ เช่นเดียวกับที่ทำได้แล้ว ซึ่งจะทำให้ผ้ากลับมากอยู่ตรงผีเข็มแรก เว้นแต่จุดเริ่มต้นจะต้องอยู่ทางขวาของสะดึง ผีเข็มแนวนี้จะต้องเย็บขนานกันไปกับผีเข็มแนวแรกจนถึงขอบตรงกันข้าม

2. ลายปักข้ามไหมเส้นคู่ วิธีการปักดังนี้

ขีดเส้นคู่ให้ห่างกันประมาณ $\frac{1}{2}$ กระเบียด ห่างกันระหว่างเส้นคู่ประมาณ $\frac{1}{2}$ นิ้ว ปักเดินเส้นจาก 1 ถึง 2 ถึง 3 ถึง 4 ปักให้ข้ามเส้นที่เดินผีเข็ม หรือเดินเส้นไว้ทั้งสองเส้น จนถึงจุดที่ 3 ปักเดินเส้นจาก 3 ถึง 5 ถึง 6 ถึง 7 ถึง 8

ลักษณะการปักแบบต่างๆ

1. การปักแบบลายฉลุ

เป็นการปักแบบแน่นอน และธรรมดาที่สุดแบบหนึ่ง เหมาะแก่การปักสิ่งของที่ทำได้ด้วยผ้าลินินทุกชนิด เช่น ผ้าคลุมตู้เย็น ผ้าปูโต๊ะ ม่าน เหล่านี้เป็นต้น และเป็นการปักชนิดหนึ่งที่ใช้การมากที่สุดในตามบ้านเรือน ทั้งจะทำได้ด้วยผ้าทุกชนิดตั้งแต่หนาที่สุดจนถึงบางที่สุด ใช้วิธีการปักใหม่ตามเส้นคู่

2. การปักแบบฉลุลายโยง

เป็นการปักที่แน่นอน และธรรมดาที่สุดแบบหนึ่ง และทำได้ง่ายทโดยการปักด้วยผ้าลินินทั้งชนิดหนา และบาง

3. การปักแบบฉลุตีตาราง

การปักแบบนี้มีประโยชน์มาก เพราะจะต้องเอาไปประกอบในลายปักที่ต้องการให้ลายนั้นโปร่ง ผ้าที่ควรใช้ปักควรเป็นผ้าลินิน หรือผ้าชนิดอื่นที่คล้ายคลึงกัน

4. การปักแบบนูน และปบบวงโค้ง

การปักแบบนี้เป็นการปักที่มีประโยชน์มากที่สุดในบรรดากการปักทั้งหลาย เพราะปักได้ทั้งเส้นผ่า ผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะ เป็นต้น การปักแบบนี้จะทำได้โดยปฏิบัติตามการทำวิธีข้ามเชือก

5. การปักแบบชอยใหม่ หรือลาดใหม่

การปักแบบนี้ต่างจากการปักแบบอื่นๆ ทั้งหมด คือจะต้องเลื่อนไปข้างหน้า และถอยหลัง จะหมุนไปทางด้านข้างไม่ได้เป็นอันขาด ฝีเข็มจะต้องปักเดินหน้าสองฝีเข็ม และปักถอยหลังหนึ่งฝีเข็มสลับกัน เป็นการปักประสานฝีเข็มไปเรื่อยๆ ผ้าที่ใช้ปักควรใช้ผ้าต่วน หรือผ้าชนิดหนา และจะต้องใช้ผ้าบางๆ เสริมไว้ด้านหลังของงาน ถ้าใช้ผ้าเครป ผ้าไหมที่ซึกได้ หรือผ้าโปร่ง ให้ใช้ผ้าออกแกนดี หรือผ้าแคมบริดเสริม เมื่อปักเรียบร้อยแล้วจะต้องเอาผ้าเสริมออกให้หมด เพื่อไม่ให้กรีดขวางลักษณะอันสวยงามของการปัก นิยมใช้ปักชายกระโปรง หลังเสื้อ หมอนอิง ผ้าคลุม วิทยุ ตู้เย็น

6. การปักชอยใหม่สลับสี

เป็นการปักที่สวยงามอีกวิธีหนึ่งของการปักชอยใหม่ ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าต่วน หรือผ้าเนื้อหนา แล้วเอาผ้าบางเสริมไว้ข้างหลังของงาน

7. การปักแบบทาบบนผ้าโปร่ง หรือผ้าแก้ว

การปักบนผ้าโปร่ง จะทำด้วยการปักลวดลายประสานกันหลายชนิด นิยมนำไปใช้ติดผ้าม่าน ผ้าปูที่นอน หมอนอิง ทั้งยังเป็นแบบที่ง่าย เพราะประกอบด้วยการเย็บทำเส้น และการปักนูนผสมกัน ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าเครป ผ้าไหมที่ซึกได้ หรือผ้าชนิดอื่นที่คล้ายกัน

8. การปักแบบทาบผ้า

เป็นการปักชนิดหนึ่งที่ทำได้ง่าย และสวยงามมาก นิยมนำไปใช้ทำผ้าม่าน หมอนอิง ผ้าปูโต๊ะ ปักหน้าอกเสื้อ ปักกระโปรง เป็นต้น

9. การปักแบบปักเพินท์

นิยมใช้ปักหน้าอกเสื้อ และแขนเสื้อ

10. การปักแบบเส้นเชือก

การปักแบบเส้นเชือกนั้น ต้องทำด้วยการบรรจุด้ายที่มีชนิด และขนาดต่างกันไปเพื่อการเย็บทับด้วยฝีเข็มถี่ เมื่อทำสำเร็จแล้วพื้นนอกของเส้นเชือกจะราบเรียบ นิยมใช้ผ้าลินิน โดยใช้สำหรับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปักอกเสื้อ ริมผ้าต่างๆ

11. การปักแบบแทรกผ้าแก้ว

เป็นการปักที่มีความสวยงาม โดยมีประโยชน์ในการปักพิมพ์ผ้าปูโต๊ะ โดยวางดอกให้ห่างกัน สำหรับปักเสื้อ กระโปรง ชุดกลางคืน

12. การปักบนผ้ากำมะหยี่ หรือพรม

การปักชนิดนี้ไว้สำหรับทำหมอนอิง ผ้าปูโต๊ะ แลพรมทุกชนิด หรือใช้ปักของที่มัลวดลายแพนซีต่างๆ

2.7.4 ลวดลายของเทคนิคการปัก

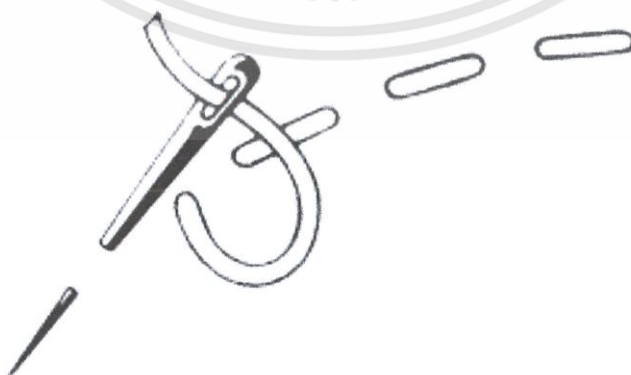
งานปักถือเป็นงานศิลปะของเทคนิคการเย็บผ้าเพื่อใช้ในงานตกแต่งต่างๆ สามารถทำได้ง่ายโดยที่ไม่ต้องพึ่งวัสดุอุปกรณ์มากมายเหมือนอย่างการทอผ้า และสามารถทำลวดลายได้หลากหลาย ไม่ยุ่งยาก และง่ายอีกด้วย มีรูปแบบเทคนิคการเย็บมากมายในงานปักของแต่ละประเทศทั่วโลก ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แบบระนาบ (Flat) ได้แก่ Running Stitch, Satin Stitch และ Cross Stitch ซึ่งเทคนิคเหล่านี้จะแบบราบไปกับพื้นผิวของผ้า

2. แบบปม (Knotted) ได้แก่ French and Pekin Knots ซึ่งเทคนิคนี้จะเกิดลวดลายในลักษณะเป็นปมบนพื้นผิวของผ้า

3. แบบเกี่ยว (Linked and Looped) ได้แก่ Chain Stitch

- Running Stitch เป็นวิธีการปักที่เป็นพื้นฐานของงานปักทั่วไป โดยเริ่มจากเย็บไปข้างหน้าขึ้น และลง เป็นเทคนิคง่ายที่สุด และรวดเร็วในการทำลวดลายต่างๆ สามารถใช้ด้ายได้มากกว่า 1 สี ในการปัก Running Stitch ส่วนใหญ่มักใช้ในการเย็บเสื้อผ้าเพื่อให้ผ้า 2 ชั้นติดกัน หรือทำให้เกิดเป็นลวดลาย เทคนิค Running Stitch เริ่มจากการปักแบบปักในทางเดียวกัน จากนั้นให้ปักสวนทางรอยปักรอยแรกในแถวถัดมา ลวดลายที่ออกมามักจะออกมาในลักษณะของรูปทรงเรขาคณิต บางครั้งยังมีการเอาเทคนิคแบบ Cross Stitch มาใช้ร่วมด้วย

ภาพที่ 2.26 ตัวอย่างการปักแบบ Running Stitch

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การปักทีบ (Satin Stitch) เทคนิคนี้มักถูกใช้ในการเย็บกับผ้าไหม หรือเย็บให้งานดูมีความมันเงา โดนเทคนิคนี้เป็นเทคนิคที่ยาก ต้องมีความแม่นยำในการเย็บ และลักษณะการเย็บจะต้องเย็บให้ติดกัน มีลักษณะการเย็บแบบเย็บถี่ๆ เริ่มจากการเย็บจากล่างขึ้นบนทำซ้ำๆ ตามลายที่ได้วาดเอาไว้ ลายที่ออกมาจะมีลักษณะดูนูน และมีมิติ

ภาพที่ 2.27 ตัวอย่างการปักแบบ Satin Stitch

- การปักแบบลูกโซ่ (Chain Stitch) เทคนิคนี้เป็นเทคนิคที่นิยมใช้ในงานปัก โดยส่วนใหญ่ จะถูกใช้ในการปักเป็นลวดลายของขอบผ้า ส่วนมากนิยมใช้กับผ้าลินิน การปัก Chain Stitch เป็นการปักที่ง่าย และสามารถนำไปพัฒนาให้เกิดลวดลายมากมาย เช่น นำไปทำเป็นลวดลายดอกไม้ ลวดลายนก หรือสัตว์ โดยส่วนใหญ่มักพบในงานที่เป็นเสื้อผ้า และผ้าม่าน ลักษณะการเย็บมีรูปร่างลักษณะคล้ายโซ่ บางที่อาจมองว่าเป็นดอกไม้

ภาพที่ 2.28 ตัวอย่างการปักแบบ Chain Stitch

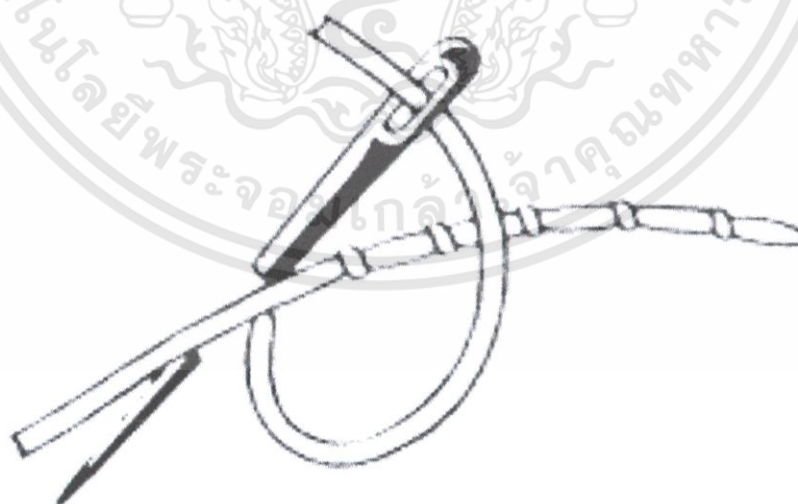
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การปักแบบก้างปลา (Herring Bone Stitch , Catch Stitch หรือ Russian Stitch) เป็นการปักในลักษณะรูปกากบาทไขว้กันทับกัน 2 ครั้ง คล้ายๆการปัก Cross Stitch โดยครั้งแรกจะให้รูปกากบาทมีลักษณะด้านบนกว้างกว่าด้านล่าง จากนั้นปักให้ทับกันโดยให้กากบาทครั้งที่ 2 ด้านล่างกว้างกว่าด้านบน มักใช้เทคนิคการปักแบบนี้เป็นการปักรูปใบไม้ หรืองานที่ลวดลายเล็กใหญ่ไม่เท่ากัน

ภาพที่ 2.29 ตัวอย่างการปักแบบ Herring Bone Stitch

- การปักตริ่ง (Couching) เป็นการปักทับเส้นด้าย ลูกบิด เชือก หรือผ้าที่ได้วางเอาไว้แล้ว มักใช้ในการปักขอบชิ้นงาน เช่น ปักบริเวณส่วนคอเสื้อ ขอบแขนของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เป็นต้น โดยจะปักทับในลักษณะการเนาธรรมดาแต่เปลี่ยนจากเนาด้านนอน เป็นเนาด้านตั้ง

ภาพที่ 2.30 ตัวอย่างการปักแบบ Couching

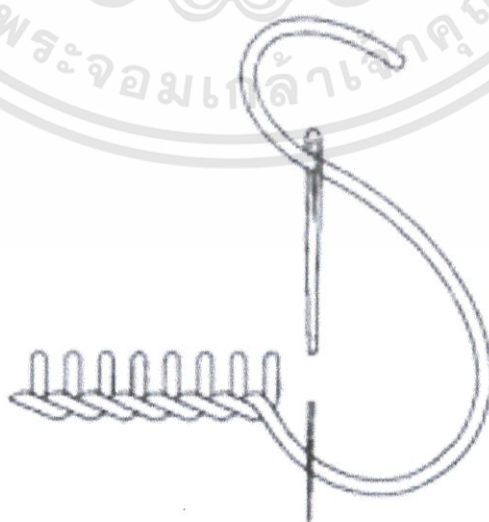
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Bokhara Couching เป็นการปักในลักษณะเดียวกับการปักตริง (Couching) แต่ต่างตรงที่การวางตัวของเส้นด้าย โดยจะวางในลักษณะเฉียง 45 องศา

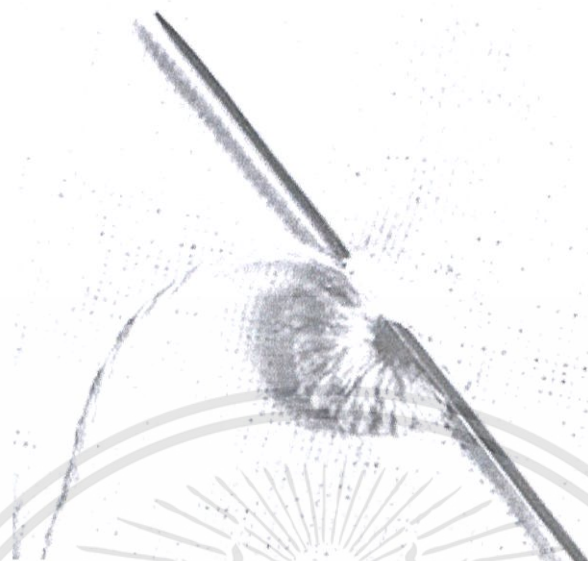
ภาพที่ 2.31 ตัวอย่างการปักแบบ Bokhara Couching

- Blanket , Buttonhole และ Eyelet Stitch การปักแบบ Blanket , Buttonhole เป็นการปักในลักษณะเป็นไขว้เกี่ยวกัน โดยเริ่มจากการเย็บขึ้น แล้วม้วนเพิ่มขึ้นแล้วที่มลงผ้าโดยให้ทับด้ายที่ม้วนไว้ ส่วนการปักแบบ Eyelet Stitch จะเย็บในลักษณะเป็นรูปวงกลม เริ่มจากเย็บผ้าจากตรงกลาง แล้วเย็บลงมาด้านล่าง จากนั้นเย็บเฉียงทำมุมแหลมกับรอยเย็บอันเดิมแล้วเย็บกลับมาที่จุดศูนย์กลางใหม่อีกครั้ง ทำซ้ำไปเรื่อยๆ ในลักษณะของวงกลม

ภาพที่ 2.32 ตัวอย่างการปักแบบ Blanket และ Buttonhole

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.33 ตัวอย่างการปักแบบ Eyelet Stitch

- การปักแบบปมฝรั่งเศส (French and Pekin Knots) การปักแบบนี้จะออกมาในลักษณะเป็นปม โดยจะเริ่มทำปมกับเข็มจากนั้นให้นำเข็มปักลงบนผ้า โดยการปักแบบ Pekin Knots จะเป็นส่วนกลับของการปักแบบ French Knots ส่วนมากนิยมปักในงานดอกไม้ หรือปักงานในพื้นที่เล็ก

ภาพที่ 2.34 ตัวอย่างการปักแบบ French

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

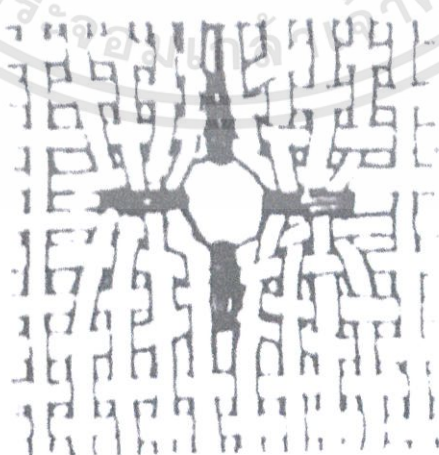

ภาพที่ 2.35 ตัวอย่างการปักแบบ Pekin Knots

- Drawn-Thread และ Pulled-Thread คือการนำเทคนิคการทำผืนผ้าให้เกิดรู ซึ่งทั้งสองเทคนิคนั้นจะไม่ทำให้โครงสร้างผ้าเสีย โดยการปักแบบ Drawn-Thread จะปักให้เกิดรูหลายๆ รู เมื่อมองไกลๆ จะเห็นผ้าลักษณะเป็นตาราง แต่การปักแบบ Pulled-Thread เป็นการปักผ้าโดยให้ผ้าเกิดรูแค่หนึ่งรู

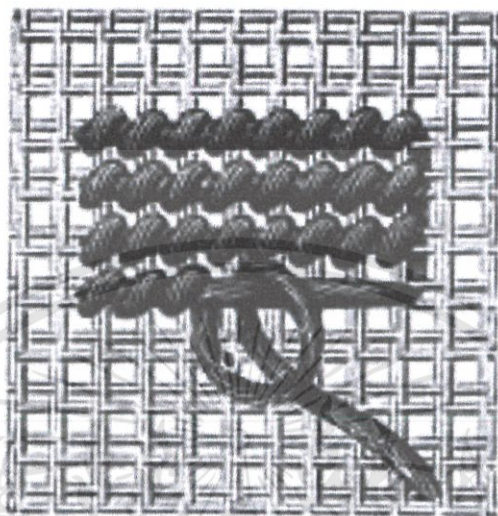
ภาพที่ 2.36 ตัวอย่างการปักแบบ Drawn-Thread

ภาพที่ 2.37 ตัวอย่างการปักแบบ Pulled-Thread

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Needlepoint หรือ Canvaswork เป็นเทคนิคที่เก่าแก่ การปักของ Needlepoint นั้น คล้ายการปักแบบครอสติส โดยปักเป็นรูปกากบาทไปเรื่อยๆ ตามภาพที่ร่างไว้

ภาพที่ 2.38 ตัวอย่างการปักแบบ Needlepoint หรือ Canvaswork

2.7.4 การปักลูกบิด และเลื่อม

การปักลูกบิด และเลื่อมนิยมปักเส้นที่ใช้ในงานกลางคืน เพราะลูกบิด และเลื่อมจะเพิ่มความแวววาว และความสวยงามให้กับเส้นผ้ายิ่งขึ้น เส้นผ้าที่มีการปักตกแต่งด้วยเลื่อม และลูกบิด จะมีราคาแพง เพราะค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงรวมทั้งต้องใช้เวลาในการปัก การเลือกสายปักควรเลือกแบบง่ายๆ หรือแบบคลาสสิก เส้นผ้าจึงจะไม่ล้าสมัย

ลูกบิด และเลื่อมมีให้เลือกมากมาย ทั้งในส่วนของขนาด สี และรูปร่างที่มีแตกต่างกันไป ในการออกแบบเส้นผ้าด้วยเลื่อม และลูกบิด ควรเลือกชนิดให้มีความเหมาะสมกับผ้า และลวดลายที่จะตกแต่ง เทคนิคการปักลูกบิดบางชนิดสามารถปักลูกบิดติดกับเส้นได้เลย แต่บางชนิดก็ต้องร้อยให้เป็นสายก่อนจึงนำมาปัก ลูกบิด และเลื่อมมีสีแวววาวอยู่ในตัวทำให้สิ่งทีนำมาแต่งเกิดความสวยงามยิ่งขึ้น

ชนิดของลูกบิด

1. ลูกบิดแก้ว (Seed Beads) เป็นลูกบิดเม็ดกลมขนาดเล็กที่มีลักษณะแวววาว มีหลายสี ทำจากแก้ว หรือพลาสติก นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ บักใบไม้ และกิ่งไม้

ภาพที่ 2.39 ตัวอย่างลูกปัดแก้ว

2. ลูกปัดมุก (Pearl Beads) เป็นลูกปัดลักษณะเม็ดกลมคล้ายมุกมีสีให้เลือกทั้งขาวเหมือนมุก และสีขาวเหลือง สีอ่อนๆคล้ายเนือมุก มีให้เลือกใช้ได้หลายสี หลากหลายขนาด ตั้งแต่มีดเล็กจนถึงเม็ดใหญ่เท่าเม็ดถั่วลิสง นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ และปักชายครุยของผ้าสไบ

ภาพที่ 2.40 ตัวอย่างลูกปัดมุก

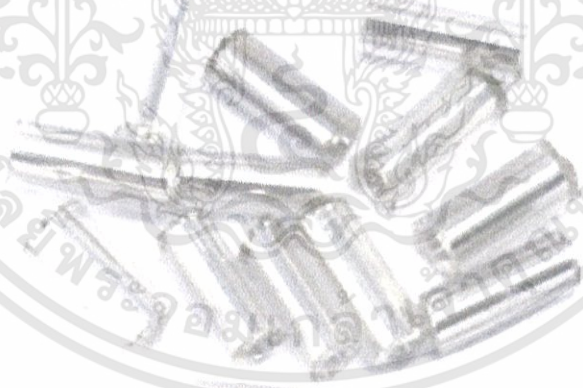
3. ลูกปัดคริสตัล (Large Crystal) เป็นลูกปัดแก้ว หรือพลาสติก มีรูปทรงแบบเพชร มีสีสวยงาม โดยการฉีดสีจากด้านใน ให้เป็นเม็ดแก้วสีต่างๆ มีทั้งแบบกลม และแบบเหลี่ยม นิยมใช้ปักตกแต่งเสื้อผ้าแฟชั่น และนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.41 ตัวอย่างลูกปัดคริสตัล

4. ลูกปัดแท่ง (Bugle Beads) หรือปล้องอ้อย จะมีลักษณะเป็นแท่งยาว มีทั้งขนาดยาวมาก และยาวน้อย ถ้าแท่งแก้ว หรือปล้องอ้อยที่มีขนาดเล็กผิวรอบนอกจะกลมเกลี้ยง แต่ถ้าเป็นปล้องขนาดใหญ่ ผิวรอบนอกจะเป็นแบบเหลี่ยม ทำให้มองดูมีความสวยงาม แวววาวกว่าปล้องอ้อยชนิดกลมเล็ก นิยมใช้ปักเป็นกำนเกสร ปักโบไม้ และกิ่งก้าน

ภาพที่ 2.42 ตัวอย่างลูกปัดแท่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ลูกปัดโลหะ (Metallic Beads) เป็นลูกปัดขนาดเล็กเท่ากับลูกปัดแก้ว แต่เป็นลูกปัดที่ทำด้วยโลหะสีทอง หรือชุบทอง

ภาพที่ 2.43 ตัวอย่างลูกปัดโลหะ

6. ลูกปัดมุก (Called and Oat Beads) หรือมุกเม็ดข้าวสาร ลักษณะของลูกปัดชนิดนี้จะมีลักษณะเหมือนเม็ดข้าวคือ หัวเรียวท้ายเรียว มีหลายขนาด และหลายสี เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม นิยมใช้ปักเป็นกลีบดอกไม้ และใบไม้

ภาพที่ 2.44 ตัวอย่างลูกปัดมุก

7. เพชรเทียม (Rhinestones) นิยมใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้ หรือจุดที่ต้องการ ให้เสื้อผ้าเด่นสะดุดตา แต่เนื่องจากเพชรเทียมนั้นมีราคาแพงจึงทำให้เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยเพชรเทียมมีราคาเพิ่มขึ้น เพชรเทียมมี 2 ลักษณะคือ

- เพชรเทียมที่มีรูปทรงเหมือนเพชรเจียระไน โดยเพชรเทียมชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเพชรที่เป็นหัวแหวน คือจะต้องมีเสาแหกรสำหรับยึด ซึ่งเสาแหกรนี้ทำด้วยโลหะอ่อนซึ่งมีสีเดียวกับตัวเรือนเพชร เพชรเทียมชนิดนี้จะมีหลายขนาด และมีสีให้เลือกมากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เพชรเทียมที่มีลักษณะรูปร่างต่างๆ เช่น รูปหัวใจ รูปทรงกลม รูปทรงรี หรือรูปเหลี่ยมต่างๆ ซึ่งจะมีการเจาะรูที่ตัวเพชรไว้สำหรับยึดตรึงติดตามส่วนต่างๆ

ภาพที่ 2.45 ตัวอย่างเพชรเทียม

8. ลูกปัดรูปหยดน้ำ (Avariety of drops) ลูกปัดลักษณะนี้เป็ยรูปทรงเหมือนหยดน้ำ จึงนิยมนำไปปักสำหรับส่วนที่เป็นชายห้อย คล้ายตุ้มตุ้ม หรือชายครุย ประดิษฐ์จากวัสดุที่มีสีแวววาว บางชนิดก็เหมือนสีมุก ลูกปัดชนิดนี้บางอย่างอาจมีห่วงเล็กๆ สำหรับร้อย บางชนิดมีช่องตรงกลางเม็ด ลูกปัดสำหรับร้อยได้เช่นกัน มีหลายขนาด และหลายสีให้เลือกตามสีผ้า

ภาพที่ 2.46 ตัวอย่างลูกปัดรูปหยดน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ลูกปัดไม้ และเม็ดพืชแห้ง ในการผลิตต้องผ่านกระบวนการกลา หรือดัดแปลงเพื่อทำให้ไม้แห้งสวยงาม นิยมให้รูปแบบของลูกปัดกระดุมดอกไม้ รูปกระดูกสัตว์ หรือลักษณะอื่นๆ ตามสมัยนิยม แล้วนำมาขัดมันให้สวยงาม

ภาพที่ 2.47 ตัวอย่างลูกปัดไม้

10. ลูกปัดเปลือกหอย เขา และกระดูกสัตว์ (Shell Horn and Bone) วัสดุประเภทเปลือกหอยนั้นนิยมใช้เปลือกหอยจริงที่มีขนาดเล็ก และสามารถใส่เปลือกหอยได้ทุกประเภท โดยในกรณีที่เป็นเปลือกหอยใหญ่ จะนิยมนำไปผ่านกระบวนการกลา หรือการดัดแปลงให้มีรูปร่าง และลักษณะที่เป็นไปตามความต้องการ และนำมาใช้ในรูปของกระดุม และเป็นดอกไม้ใช้ติดตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

ภาพที่ 2.48 ตัวอย่างลูกปัดเปลือกหอย เขา และกระดูกสัตว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการตกแต่งด้วยลูกปัด

ปกติไม่มีแบบฉบับการปักลูกปัดโดยเฉพาะ ช่างปักอาจออกแบบขึ้นเองได้ โดยการประยุกต์ลายปักต่างๆ การใช้เข็มสำหรับงานปักลูกปัด และเลื่อม ควรเลือกใช้เข็มที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้สามารถร้อยด้ายผ่านรูของลูกปัดที่มีขนาดเล็กได้สะดวก ควรใช้เข็มเบอร์ 12 การเตรียมลายปักลูกปัด ควรทดลองปักลูกปัดบนเศษผ้าจนได้ดอกไม้ หรือลายที่พอใจ เพื่อลองใช้ลูกปัด และสีต่างๆ จนถูกใจแล้ว จึงลงมือปักบนเสื้อผ้าจะทำให้ได้ผลงานที่พอใจ โดยการปักลูกปักมีเทคนิคการปักได้หลายวิธี ดังนี้

1. การปักโดยการร้อยลูกปัดเป็นสาย (Beads in motion) คือวิธีการนำลูกปัดชนิดหยดน้ำค้าง หรือลูกปัดคริสตัลมาร้อยเป็นตุ้มตุ้ม แล้วใช้ลูกปัดชนิดมุกกลม หรือลูกปัดแก้วขนาดเล็กมาร้อยเป็นสายต่อข้อให้ได้เป็นลักษณะลายลูกปัดที่แกว่งไกวได้ แล้วนำไปยึดติดตกแต่งเสื้อผ้า หรือเครื่องประดับตกแต่งได้

ภาพที่ 2.49 ตัวอย่างการปักโดยการร้อยลูกปัดเป็นสาย

2. การปักลูกปัดบนลายพิมพ์ (Beading prints) การปักวิธีนี้คือ การเลือกรูปปักให้เหมาะสมกับลวดลายพิมพ์ แล้วปักลงนลายพิมพ์นั้น ทำให้ผ้าพิมพ์ดูน่าสนใจ และมีราคาขึ้นกว่าเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.50 ตัวอย่างการปักลูกปัดบนลายพิมพ์

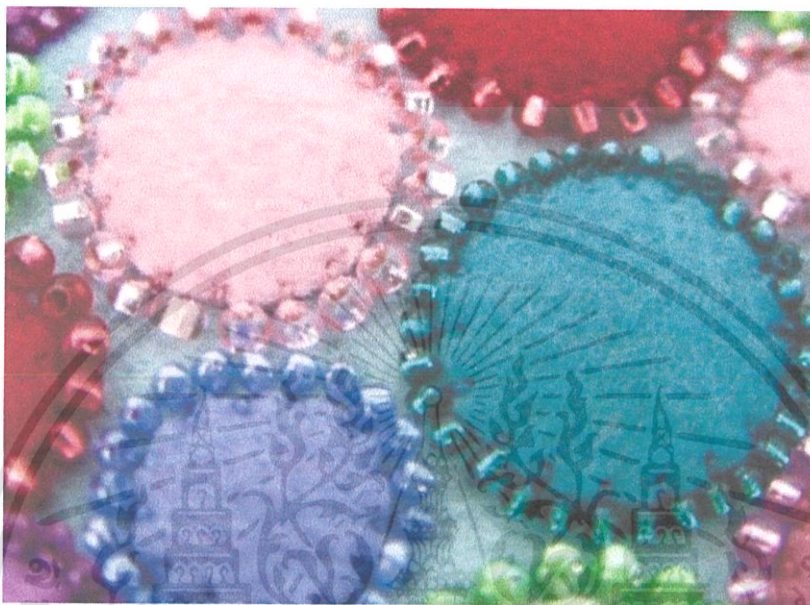
3. การปักลูกปัดลายเส้น (Scroll design) คือการปักลวดลายแบบการปักเดินเส้น แต่เป็นการปักเดินเส้นลายด้วยลูกปัดซึ่งเป็นลวดลายที่ปักซ้ำกันวนไปวนมา การปักชนิดนี้จะเพิ่มความสวยงาม และน่าสนใจขึ้น เมื่อใช้ลูกปัดสีต่างๆ ตกแต่งตามลายเดินเส้น

ภาพที่ 2.51 ตัวอย่างการปักลูกปัดลายเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การปักลูกปัดทึบแนวเย็บ (Outline stitching) การปักชนิดนี้จะปักลูกปัดลงบนผ้าที่เย็บด้วยฝีเข็ม หรือตามแนวตะเข็บเย็บ โดยจะปักเป็นลวดลายต่างๆ ตามที่ได้ออกแบบไว้บนลายที่เดินฝีเข็มจักร วิธีนี้นอกจากจะช่วยปกปิดรอยตะเข็บได้ดีแล้วยังทำให้เกิดความสวยงามอีกด้วย

ภาพที่ 2.52 ตัวอย่างการปักลูกปัดทึบแนวเย็บ

5. การปักลูกปัดเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่ (Detail beading) เป็นการปักลูกปัดลงบนลายพิมพ์ผ้าที่มีลวดลายหลากหลายสี หรือมีลายดอกหลายขนาด การปักชนิดนี้จะเน้นลายเพียงบางลาย หรือเพียงบางดอกของผืนผ้าพิมพ์ให้เหมาะสม และสวยงาม เมื่อปักแล้วทำให้ลายส่วนนั้นดูเด่นมากกว่าส่วนอื่น

ภาพที่ 2.53 ตัวอย่างการปักลูกปัดเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การปักลูกบิดทับบนช่อลูกไม้ตัดดอก (Beading brocade) การปักลูกบิดชนิดนี้เพื่อทำให้ช่อลูกไม้ตัดดอกดูเด่นชัดขึ้น และถ้าใช้สำหรับตกแต่งเสื้อผ้าชุดราตรี หรือชุดเจ้าสาว ควรเลือกลูกบิดที่มีความแวววาวสดใส จะช่วยทำให้ช่อลูกไม้ดูสวยงามสะดุดตามากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.54 ตัวอย่างการปักลูกบิดทับบนช่อลูกไม้ตัดดอก

7. การปักลูกบิดลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน (Beading lace) การเลือกลูกบิดที่ปักลงบนผ้าลูกไม้ ควรที่จะเลือกลูกบิดแต่ละชนิดให้เหมาะสมกับลายผ้านั้นๆ เช่น ถ้าผ้าลูกไม้เป็นลายดอกก็ควรใช้ลูกบิดชนิดมุกกลม ปักส่วนที่เป็นเกสร และใช้ลูกบิดแก้วปักเดินเส้นรอบกลีบดอก ฉะนั้นเมื่อปักลูกบิดลงไปในผ้าลูกไม้แล้ว จะทำให้ผ้าลูกไม้นั้นดูมีราคาขึ้น และสวยงามกว่าเดิม

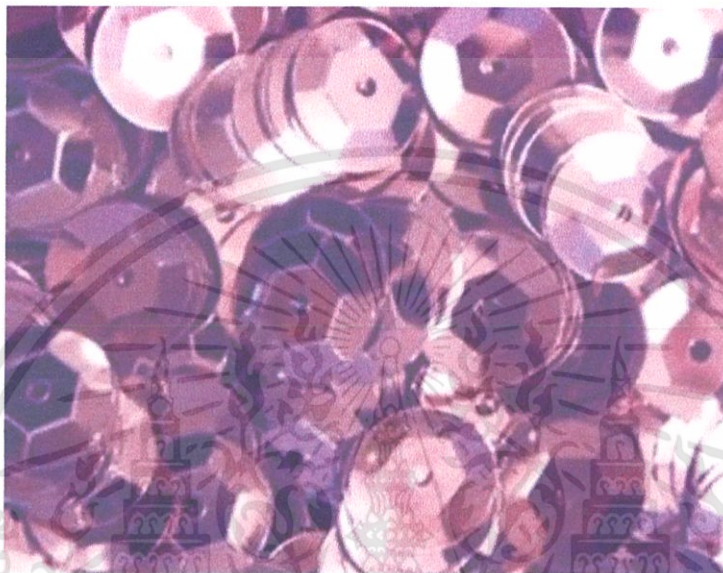

ภาพที่ 2.55 ตัวอย่างการปักลูกบิดลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดของเลื่อม

1. เลื่อมชนิดกลม (Cup Sequins) เป็นเลื่อมที่มีลักษณะกลม ตรงกลางของเลื่อมจะมีรู และลึกลงเล็กน้อย มีหลากหลายสี และหลากหลายขนาด ขนาดที่นิยมใช้คือ 3.5 มิลลิเมตร 5 มิลลิเมตร 8 มิลลิเมตร และ 10 มิลลิเมตร

ภาพที่ 2.56 ตัวอย่างเลื่อมชนิดกลม

2. เลื่อมชนิดกลมแบน (Flat Sequins) ลักษณะของเลื่อมชนิดนี้จะไม่มีส่วนลึก เลื่อมจะมีลักษณะเรียบแบน มีรูตรงกลาง เลื่อมสำหรับร้อยลูกปัดเวลาที่ปักลายที่มีความโค้งงอ จะต้องหักเลื่อมก่อน ลายที่นิยมปักเลื่อมชนิดนี้ คือ ลายเกล็ดยวมังกร และเกล็ดปลา

ภาพที่ 2.57 ตัวอย่างเลื่อมชนิดกลมแบน

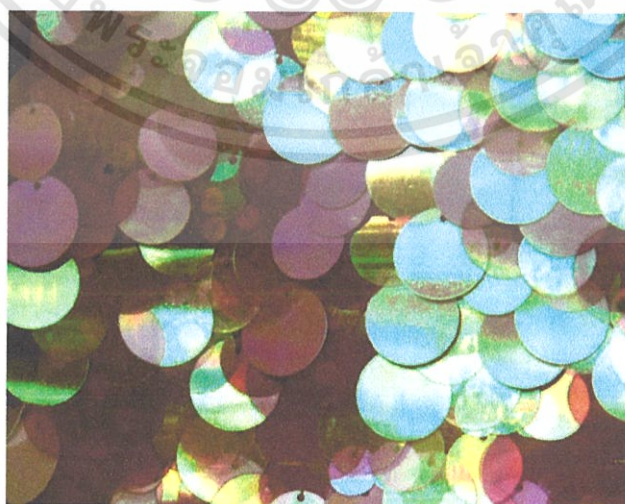
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เลื่อมชนิดโลหะ (Metallic Sequins) เป็นเลื่อมที่ทำจากโลหะเนื้ออ่อน มีน้ำหนักเบา ริมขอบเลื่อมจะยกเลื่อมคล้ายรูปถ้วย เลื่อมชนิดนี้จะเคลือบ หรือชุบสีที่เป็นโลหะ เช่น สีเงิน สีทอง หรือสีโลหะต่างๆ

ภาพที่ 2.58 ตัวอย่างเลื่อมชนิดโลหะ

4. เลื่อมลักษณะพิเศษ (Paillette Sequins) จะเป็นเลื่อมที่มีขนาดใหญ่ และมีรูปแบบ รูปร่างที่แตกต่างกันออกไปตามความคิดของผู้ผลิต โดยเลื่อมชนิดนี้จะมีลักษณะสำเร็จรูปคือสามารถปัก ตกแต่ง และใช้ได้ทันที เช่น จะมีลักษณะเป็นรูปดอกไม้ หรือใบไม้ ในส่วนของสีก็มีให้เลือกมากมาย เลื่อมชนิดนี้จะแตกต่างกับเลื่อมชนิดอื่น คือนอกจากจะมีรูตรงกลางแล้ว บางชนิดเช่นรูปใบไม้จะมีรูสำหรับร้อย หรือปักอยู่ที่ส่วนบน หรือริมของเลื่อม เลื่อมชนิดนี้นิยมใช้กับการปักเสื้อผ้าที่ต้องการจุดเด่นสะดุดตา แต่ไม่ต้องกาความละเอียดและประณีต

ภาพที่ 2.59 ตัวอย่างเลื่อมลักษณะพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการปักตกแต่งด้วยเลื่อม

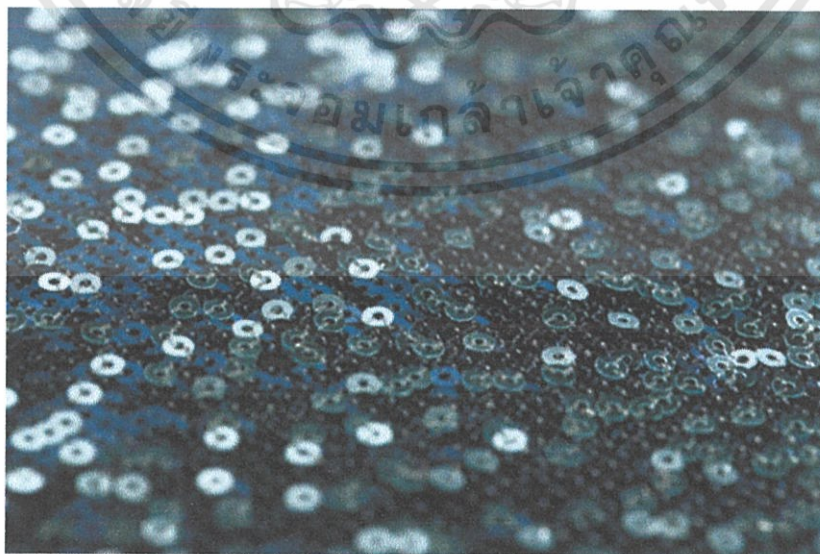
การปักเลื่อม มีวิธีปักหลายวิธีมีทั้งที่ปักเรียงไม่ซ้อนกัน แบบซ้อนกัน และปักแบบกระจาย เป็นจุดๆ ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการปักดังนี้

1. การปักเลื่อมด้านเดียว โดยใช้เข็มสอดเข้าไปในรูของเลื่อม แล้วเย็บคร่อมเลื่อมด้านใด ด้านหนึ่งตรึงติดกับผ้า แล้วจบด้ายเย็บตะเข็บแบบด้นถอยหลังยึดให้แน่น

ภาพที่ 2.60 ตัวอย่างการปักเลื่อมด้านเดียว

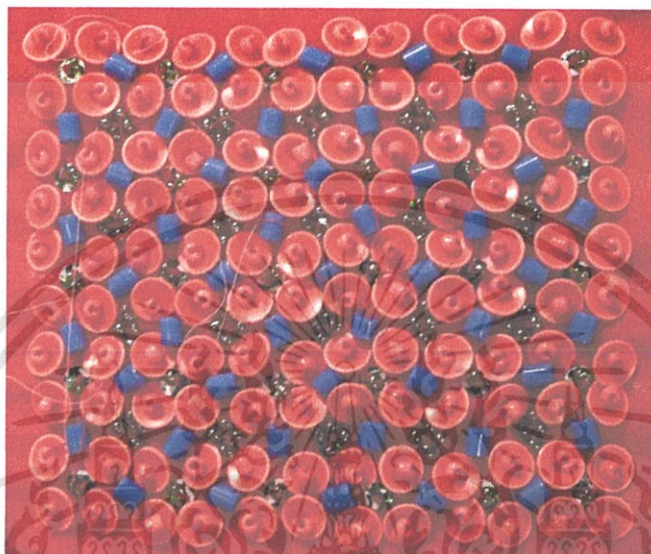
2. การปักเลื่อมทั้ง 2 ด้าน หรือ 3 ด้าน ทำได้โดยวิธีการแทงเข็มให้พอดีกับรูของเลื่อมตรงกลาง และเย็บคร่อมเลื่อมตรงทั้ง 2 ด้าน หรือ 3 ด้านของเลื่อมให้อยู่ตรงกันข้าม

ภาพที่ 2.61 ตัวอย่างการปักเลื่อมทั้ง 2 ด้าน หรือ 3 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัด การปักเลื่อมประเภทนี้เป็นกรปักโดยบังคับให้เลื่อมอยู่กับที่ โดยใช้ลูกปัดตรึงตรงกลางรูของเลื่อม การปักนั้นจะมองไม่เห็นเส้นด้าย เพราะใช้วิธีแทงเข็มขึ้นกลางรูของเลื่อมแล้วร้อยลูกปัดใส่เข็มปักลงที่เดิม ด้ายก็จะซ่อนอยู่ด้านล่าง การปักชนิดนี้อาจใช้เลื่อมต่างขนาดกันวางซ้อนกันมากกว่า 1 ชั้น ก็จะทำให้ได้รูปแบบที่แปลกใหม่ออกไปจากเดิม

ภาพที่ 2.62 ตัวอย่างการปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัด

4. การปักเลื่อมซ้อนกัน (Overlapping Sequins) คือการปักเลื่อมโดยให้ซ้อนกันเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ โดยการปักแบบด้นถอยหลัง โดยวิธีการปักดังนี้

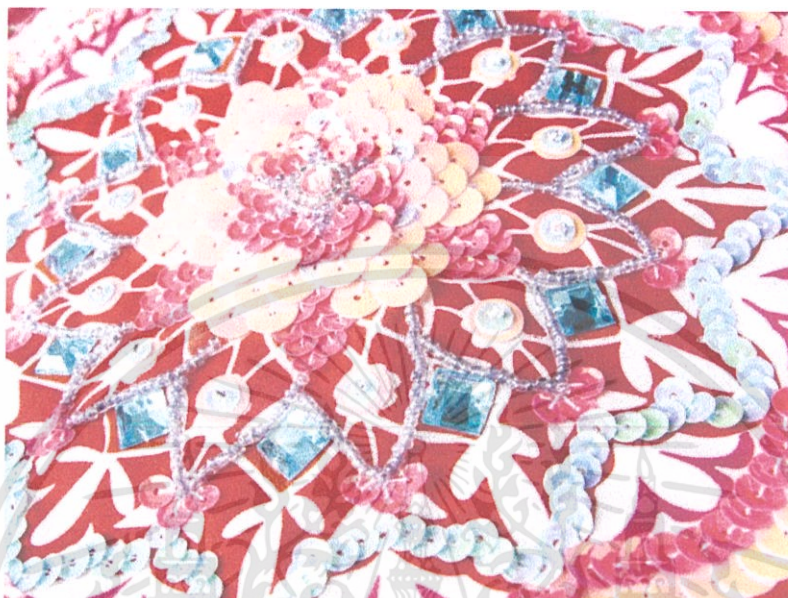
- การปักตามเส้นลวดลายที่ออกแบบไว้ มีขั้นตอนดังนี้ แทงเข็มขึ้นบนผ้าแล้วร้อยเข็มสอดในรูของเลื่อมด้านหน้า แทงเข็มลงเย็บตะเข็บเหมือนด้นถอยหลัง ระยะที่ก้าวฝีเข็มจะเท่ากับความกว้างครึ่งหนึ่งของเลื่อม แล้วดึงด้ายให้ตึงเพื่อยึดเลื่อมติดกับผ้า จับเลื่อมเรียงซ้อนกันไปเรื่อยๆ จนได้ความยาวตามต้องการ

ภาพที่ 2.63 ตัวอย่างการปักเลื่อมซ้อนกัน แบบตามเส้นลวดลายที่ออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การปักเลื่อมซ้อนกันเป็นกลุ่ม ใช้ปักลักษณะเป็นรูปดอกไม้ตรงกลางปักเพิ่มด้วยลูกปัด ช่วยให้ดูสวยงามยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.64 ตัวอย่างการปักเลื่อมซ้อนกัน แบบซ้อนกันเป็นกลุ่ม

5. การปักเลื่อมชนิดพิเศษ (Paillettes Sequins) เป็นการปักเลื่อมโดยตริ่งด้านข้าง ด้านเดียว ใช้วิธีการเย็บตริ่งเลื่อมเป็นระยะๆ การปักเลื่อมวิธีนี้จะมองเห็นเส้นด้ายที่ปัก การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัดร้อย 1 เม็ด แล้วแทงเข็มกลับที่เดิม ทำให้เลื่อมติดแน่นคงที่ และมองไม่เห็นเส้นด้ายที่ใช้ปัก

ภาพที่ 2.65 ตัวอย่างการปักเลื่อมชนิดพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับกระเป๋า

การออกแบบกระเป๋าสตรีจะต้องทราบถึงประโยชน์การใช้งานของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด และออกแบบให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละประเภทซึ่งจะแสดงถึงการใช้งานของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดดังนี้

2.8.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋า

รูปแบบของกระเป๋าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

ก. แบ่งตามลักษณะโครงสร้าง

ข. แบ่งตามลักษณะการใช้งาน

ก. แบ่งตามลักษณะโครงสร้างมีทั้งหมด 3 ลักษณะดังนี้

1. กระเป๋าแบบคงรูป (Luggage Bag) กระเป๋าประเภทนี้จะมีโครงสร้าง บุด้านในให้ความแข็งแรงด้วยวัสดุชนิดต่างๆ เช่นพลาสติก, แผ่นฟองน้ำ, ไฟเบอร์กลาส เป็นต้น ซึ่งจะทำให้กระเป๋าสามารถคงรูปได้ตามความต้องการ และปกป้องวัสดุที่อยู่ภายในได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 2.66 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าแบบคงรูป

2. กระเป๋าแบบกึ่งสำเร็จรูป (Truince Bag) เป็นกระเป๋าที่มีลักษณะก้ำกึ่ง ระหว่างกระเป๋า ทั้ง สอง ประเภทคือเป็นกระเป๋าที่มีโครงสร้างไม่แข็งแรงนักพอที่จะคงรูปอยู่ได้วัสดุที่ใช้บุโครงสร้าง บริเวณด้านในได้แก่ แผ่นกระดาษแข็ง แผ่นพลาสติก ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะคือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบที่มีก้นกระเป๋า เป็นแบบที่พอจะตั้งได้โดยไม่ล้ม สามารถบรรจุของค่อนข้างมาก หยิบใช้ของจากกระเป๋าได้โดยสะดวก

ภาพที่ 2.67 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าแบบกึ่งคงรูปแบบมีก้นกระเป๋า

- แบบที่ไม่มีก้นกระเป๋า แบบนี้จะบรรจุของได้น้อยกว่าแบบที่มีก้นกระเป๋า แต่มีความสะดวกในการพกพา ขนาดเล็กกระทัดรัด

ภาพที่ 2.68 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าแบบกึ่งคงรูปแบบไม่มีก้นกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กระเป๋าแบบไม่คงรูป (Bag) กระเป๋าแบบนี้จะไม่มีโครงสร้างเสริม ความแข็งแรง บริเวณด้านในไม่สามารถตั้งคงรูปอยู่ได้เลย วัสดุที่ใช้ส่วนมากจึงใช้เพียงผ้า

ภาพที่ 2.69 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าแบบไม่คงรูป

ข. แบ่งตามลักษณะการใช้งาน กระเป๋าที่แบ่งตามลักษณะการใช้งานจะมีทั้งหมด 3 ลักษณะ

1. กระเป๋าถือ กระเป๋าถือสามารถแบ่งได้เป็น 2 ชนิดคือ

- กระเป๋าถือแบบมีหูหิ้ว สามารถถือหรือคล้องแขนได้ กระเป๋า แบบนี้มักมีขนาดเล็ก นิยมใส่เฉพาะของใช้ส่วนตัวเท่านั้น โดนส่วนมากกระเป๋าลักษณะนี้จะใช้ในชีวิตประจำวัน หรืองานที่เป็นทางการ

ภาพที่ 2.70 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าถือแบบมีหูหิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กระเป๋าถือแบบหนีบ ใช้งานด้วยการถือ หรือหนีบเข้าข้าง ลำตัว มีขนาดเล็ก นิยมใช้สำหรับออกงาน

ภาพที่ 2.71 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าถือแบบหนีบ

2. กระเป๋าถึงสะพาย มีส่วนลำหรับถือยาวกว่าแบบแรก แต่ไม่ยาวเท่ากับประเภทกระเป๋าสะพายส่วนมากจะมีขนาดใหญ่กว่าแบบแรก สามารถใช้งานแบบถือ หรือคล้องไหล่ได้ ใช้ได้ทั้งในชีวิตประจำวัน และการออกงานในโอกาสต่างๆ

ภาพที่ 2.72 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าถึงสะพาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กระเป๋าสะพาย สายสะพายจะมีขนาดยาวที่สุด ใช้สะพาย ไหล่ มีทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ มักใช้กับงานในช่วงกลางวัน

ภาพที่ 2.73 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพาย

2.8.2 วัสดุ และอุปกรณ์ประกอบกระเป๋า

วัสดุรองชั้นในกระเป๋า

วัสดุสิ่งทอที่ใช้ในการรองชั้นในกระเป๋าก็เป็นส่วนประกอบสำคัญ ดังนั้นการเลือกใช้ เราควรเลือกใช้ให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบ และลักษณะการใช้งานของกระเป๋าแต่ละชนิด เช่นการนำพา ความคงทนถาวร คุณสมบัติ ความสวยงาม ซึ่งในปัจจุบันมีให้เลือกใช้มากมาย เช่นผ้าต่วน ผ้าร่ม ผ้ากำมะหี่ ผ้าใบ เป็นต้น

วัสดุที่ใช้ในการรองชั้นในกระเป๋าแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. แบ่งตามลักษณะการใช้งาน เพื่อช่วยในการลดแรงกระแทก และการเสียดสีกับร่างกายของผู้ใช้ที่สัมผัสกับกระเป๋า อีกทั้งวัสดุเหล่านี้จะทำให้กระเป๋ามีการคงรูปอยู่ได้ ได้แก่ โยสังเคราะห์ (Polyester) , ฟองน้ำยาง , ฟองน้ำวิทยาศาสตร์ , เอทีลิน ไวนิล , แผ่นอาซิเตด และแผ่น EVA

2. แบ่งตามประเภทของวัสดุ

ก. ผ้าพลาสติก มีความแตกต่างไปตามวิธีการผลิตมี 3 แบบคือ

- การผลิตผ้าพลาสติกโดยไม่ใช้เส้นใย พลาสติกชนิดนี้จะเป็นแผ่นบางๆ ความชื้นซึมผ่านไม่ได้ เย็บตะเข็บให้ติดกันด้วยความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การผลิตผ้าพลาสติกโดยมีเส้นใยรองพื้น ผ้าชนิดนี้จะทนทานกว่าชนิดอื่นทั้งหมด อาจเป็นผ้าอัดเส้นใย ผ้าทอ หรือผ้าถักก็ได้ แล้วใช้พลาสติกเคลือบผิว ถ้าเป็นการเคลือบบางๆ จะทำเพื่อป้องกันไม่ให้ผ้าหด และยับ เป็นการตกแต่งผ้า

- การผลิตผ้าพลาสติกแบบทอ เหมือนกับการทอผ้าธรรมดา ใช้พลาสติกใยยาวทอเส้นค่อนข้างใหญ่

ทั้ง 3 วิธีจะมีคุณสมบัติคล้ายกันคืออ่อนพับไปมาได้ นุ่ม ไม่ดูตุน้ำ ผิวเรียบ ไม่เปื้อน รักษาได้ง่าย ราคาถูก แต่ทนความร้อนสูงไม่ได้

ข. ผ้าใยสังเคราะห์ (Polyester) เป็นวัสดุอ่อนนุ่ม มีลักษณะเป็นกลุ่มเส้นใยยาวคล้ายเส้นด้าย มีคุณสมบัติทนทาน ระบายความร้อนได้ดี น้ำหนักเบา ทำความสะอาดได้ง่าย มีความยืดหยุ่นน้อย

ค. เอทิลีนไวนิลอะซิเตท (Ethylene Vinyl Acetate) เกิดจากพลาสติกสังเคราะห์เป็นแผ่น มีคุณสมบัติหยุ่นตัวสูง ใช้แทนยางธรรมชาติได้ ทนอุณหภูมิได้ปานกลาง รับแรงกระแทกได้ดี ทนต่อแรงดึงได้บ้าง น้ำหนักเบา ทนทานพอสมควร เมื่อโดนแสงแดดอาจเปลี่ยนสี และคุณสมบัติบ้างเล็กน้อย แต่สะดวกต่อการผลิต ใช้แทนยางธรรมชาติ

อุปกรณ์ปรับขนาด

อุปกรณ์ปรับขนาด คืออุปกรณ์สำหรับปรับลด หรือขยายขนาดตามความยาวของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้บริโภคจะสามารถปรับความยาวของผลิตภัณฑ์นั้นๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ได้ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดจะมีอุปกรณ์ปรับขนาดเฉพาะตัว แต่มีหลักการทำงานคล้ายคลึงกัน

1. ห่วงปรับขนาด มีหลายรูปแบบแต่หลักการทำงานคล้ายคลึงกัน การสอดสายเข้าไปในห่วงและสามารถเลื่อนปรับสายนั้นให้สั้น หรือยาวได้ตามความต้องการ เพื่อให้การปรับขนาดอยู่กับที่ไม่เลื่อนหลุด บางชนิดจะมีการออกแบบให้สามารถล็อคการปรับขนาดนั้นให้อยู่กับที่ เช่น อาจมีเข็มสำหรับเสียบเข้าไปในรูตาแหน่งต่างๆ ของสายที่คล้องอยู่ในห่วงปรับขนาด วิธีนี้ใช้กับผลิตภัณฑ์ที่ต้องมีการปรับสายที่มีลักษณะแบนเท่านั้น เช่น สายกระเป๋า สายเข็มขัด เป็นต้น

ภาพที่ 2.74 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ห่วงปรับขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ห่วงปรับขนาดแบบหัวเข็มขัด การปรับขนาดแบบนี้ใช้หลักการของหัวเข็มขัดแบบห่วงมีเข็ม และเจาะรู สามารถปรับความยาวได้ตามรูที่เจาะ ผู้บริโภคสามารถเลือกใช้ตัวล็อค ตัวที่เหมาะสมกับตัวเอง

ภาพที่ 2.75 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ห่วงปรับขนาดแบบหัวเข็มขัด

ตัวล็อค ข้อต่อ หรืออุปกรณ์ยึดชิ้นส่วนแบบต่างๆ

ตัวล็อค ข้อต่อ หรืออุปกรณ์ยึดชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด มีการออกแบบรูปร่าง และขนาดให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์นั้นโดยเฉพาะ โดยแต่ละหลายชนิดมีหลักการทำงานที่คล้ายกัน และบางชนิดสามารถนำไปประยุกต์ ดัดแปลงเพื่อนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์ที่ใกล้เคียงกัน จำแนกได้ดังนี้

1. ตัวล็อคแบบเกี่ยว อาศัยหลักการทำงานของสปริงคือ การดัดตัวกลับทำให้มือเกี่ยวตะขอเข้าไปในห่วง และสปริงจะดัดตัวปิดตัวทำให้ล็อคได้แน่นสนิท สามารถเปิด-ปิดได้สะดวกรวดเร็ว

ภาพที่ 2.76 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบเกี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ตัวล็อคแบบหัวเข็มขัด ตัวล็อค หรือข้อต่อแบบนี้ใช้หลักการของหัวเข็มขัดแบบห่วง มีเข็ม และเจาะรู วิธีนี้ล็อคได้แน่นหนามาก ปรับความยาวได้ตามรูที่เจาะ แต่ถอดออก และใส่ไม่สะดวก

ภาพที่ 2.77 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบหัวเข็มขัด

3. ตัวล็อคแบบเสียบ วิธีนี้ประกอบไปด้วยอุปกรณ์ 2 ชิ้นคือ อุปกรณ์ชิ้นที่หนึ่งเป็นชิ้นที่มีคุณสมบัติเหมือนสปริง อุปกรณ์ชิ้นที่ 2 จะมีช่องให้อุปกรณ์ชิ้นที่ 1 เสียบเข้าไปได้ เมื่อนำเอา อุปกรณ์ทั้ง 2 ชิ้นมาล็อคเข้ากันก็จะติดกันแน่นหนา เนื่องจากเมื่อชิ้นที่ 1 เข้าไปในช่องของชิ้นที่ 2 ชิ้นที่ 1 จะดึงและล็อคเข้าพอดีในช่องของชิ้นที่ 2 เมื่อต้องการจะปลดออกให้กดชิ้นที่ 1 ให้หดตัว เป็นการล็อคที่ใช้งานได้สะดวก และแน่นหนา

ภาพที่ 2.78 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าที่มีการใช้ตัวล็อคแบบเสียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ตัวล็อคแบบรูต วิธีนี้ใช้เส้นเชือกสอดเข้าไปรอบปากของตัวผลิตภัณฑ์ แล้วปล่อยให้สายเชือกส่วนหนึ่งไหลพันตากตัวผลิตภัณฑ์ อาจมีเชือกฝั่งเดียว หรือสองฝั่งก็ได้ เมื่อต้องเกิดเปิดให้จับที่ปากของผลิตภัณฑ์แล้วเปิดให้ขยายออก ส่วนเวลาปิดให้ดึงเส้นเชือกแล้วรูตปากของผลิตภัณฑ์ ปากของผลิตภัณฑ์จะหดติดกันสนิท วิธีนี้มีอุปกรณ์ประกอบสำหรับช่วยไม่ให้รูตคลายออกได้ โดยการกดปุ่มให้ล็อค หรือคลายออก

ภาพที่ 2.79 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบรูต

5. ตัวล็อคแบบปิด วิธีนี้ใช้หลักการขัดกันของตัวล็อค ทำให้ตัวล็อคไม่หลุดจากกันลักษณะในการเปิดกระเป๋าเพียงแค่ม้วน หรือบิดตัวล็อคก็จะหลุดจากกัน ทำให้กระเป๋าเปิดได้วิธีล็อคนี้สะดวกต่อการใช้งาน คงทน และไม่ชำรุดเสียหาย

ภาพที่ 2.80 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าที่มีการใช้ตัวล็อคแบบปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ตัวล็อคแบบหมุน ตัวล็อคแบบหมุนนี้มีหลายรูปแบบ เช่น ทรงกระบอก ทรงกรวย เป็นต้น การใช้งานหมุนตัวล็อคเพื่อล็อค ข้อเสียของวิธีล็อคแบบนี้คือตัวล็อคสามารถหมุน หรือคลายตัวเองได้

ภาพที่ 2.81 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบหมุน

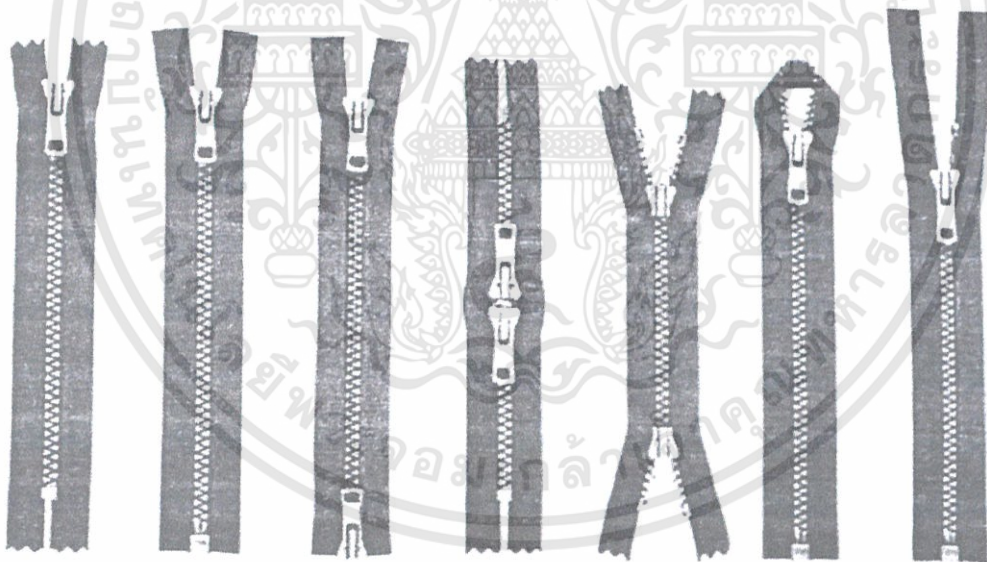
7. ซิป ใช้ยึดระหว่างผ้าสองผืน เปิด-ปิดโดยการรูดซิป โดยจะยึดซิปให้ติดกับผ้าให้แนวของรอยต่อตรงกัน รูปพื้นซิปให้ติดแยกออกจากกัน ซิปมีทั้งซิปโลหะ และซิปไนลอน โดยในงานด้านเสื้อผ้า นั้น ซิปมีหลายชนิดตามลักษณะการใช้งานดังนี้

ภาพที่ 2.82 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าสะพายที่มีการใช้ตัวล็อคแบบซิป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

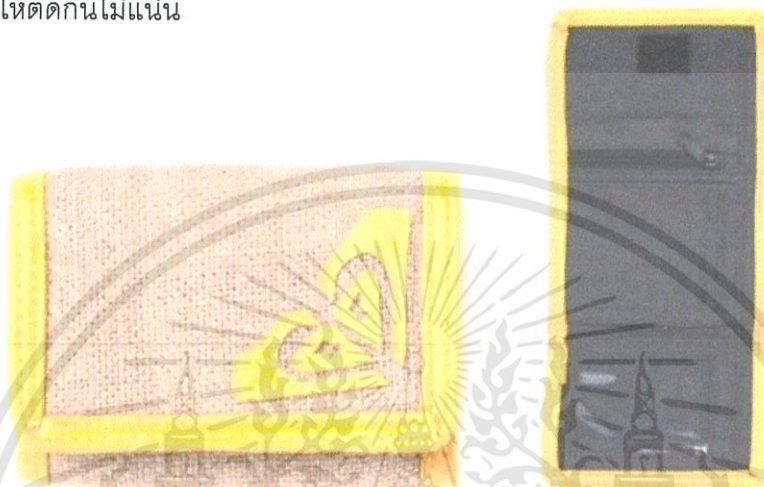
- ซิปแบบทั่วไป (Non Separating) เป็นชนิดปิดท้ายมีเฉพาะตัวกั้นกลาง หรือมีทั้งตัวกั้น ด้านบน และด้านล่าง สำหรับยึดแถบทั้งสองให้ติดกัน เพื่อไม่ให้ปลายทั้งสองแยกเป็นอิสระเมื่อซิปเปิด จนสุด ซึ่งซิปแบบนี้จะนิยมนำมาประกอบเป็นกระเป๋าก และเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
- ซิปแบบซ่อน เบียดซิปชนิดปิดท้ายเช่นเดียวกัน แต่ลักษณะของซิปเมื่อติดเข้ากับชิ้นส่วนของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแล้วจะไม่เห็นตัวซิป
- ซิปแบบเปิดท้าย (One-Way Separating) เป็นซิปที่มีเดือย และสวมที่ปลายแถบผ้าทั้งสองด้าน เพื่อสามารถแยกได้เป็นอิสระเมื่อรูดซิปเปิด และสวมกลับให้เข้าที่พอดีก่อนรูดซิปปิด
- ซิป Two-Way Head To Head Closed End เป็นซิปที่สามารถเปิด-ปิด ได้ทั้งสองด้าน เพื่อความสะดวกในการทำงาน โดยผู้ใช้สามารถเลือกเปิดส่วนใดของซิปก็ได้
- ซิป Coverall เป็นซิปที่สามารถรูดได้ทั้งสองด้าน เพื่อความสะดวกในการเปิด-ปิด โดยที่ผู้ใช้สามารถเลือกที่จะเปิด-ปิดส่วนใดของซิปก็ได้
- ซิป Two-Way Back To Back Closed End เป็นซิปที่สามารถรูดได้ทั้งสองด้าน เพื่อความสะดวกสบายในการเปิด-ปิด โดยที่ผู้ใช้สามารถเลือกที่จะปิดส่วนบน หรือล่างของซิป และยังสามารถแยกออกจากกันได้อีกด้วย

ภาพที่ 2.83 ตัวอย่างรูปแบบซิปในรูปแบบต่างๆ ตามลักษณะการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เวลโครเทป (Velcro) หรือที่เรียกว่าตีนตุ๊กแก มีลักษณะเป็นแถบยาว โดยแถบด้านหนึ่งเป็นปุ่มเล็กๆ และอีกแถบจะเป็นฝอย การเย็บเวลโครเทปนั้นจะต้องติดไว้กับผลิตภัณฑ์ในส่วนที่ต้องการจะติดด้านตรงข้ามกัน เวลาปิดเพียงแค่อัดแถบทั้งสองแถบให้ชนกัน ก็จะเกี่ยวกัน และติดกันสนิท และเมื่อต้องการจะเปิดให้ดึงออก ข้อเว็ยของการใช้เวลโครเทปคือ เมื่อใช้งานไปนานๆ คุณภาพจะเสื่อมลงทำให้ติดกันไม่แน่น

ภาพที่ 2.84 ตัวอย่างรูปแบบกระเป๋าที่มีการใช้ตัวล็อคแบบเวลโครเทป

9. กระดุม แบ่งได้เป็น 2 ประเภทตามการใช้งานคือ

- กระดุมแบบมีรังดุม กระดุมแบบนี้ด้านหนึ่งจะเป็นตัวกระดุม ส่วนอีกด้านจะเป็นรังดุม เมื่อใช้งานก็สอดตัวกระดุมเข้าไปในรังดุม กระดุมชนิดนี้ใช้งานง่าย

ภาพที่ 2.85 ตัวอย่างรูปแบบกระดุมแบบมีรังดุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กระดุมแบบกอด กระดุมแบบนี้ชุดหนึ่งจะประกอบไปด้วย 2 ชั้น คือชั้นที่หนึ่งจะเป็นลักษณะมีตุ่มยื่นออกมา ส่วนอีกชั้นมีลักษณะเป็นหลุม เมื่อต้องการใช้งานก็ให้นำทั้งสองชั้นมากดเข้าด้วยกัน หรือถ้าเป็นลักษณะที่เป็นแม่เหล็ก แม่เหล็กอาจเกิดการเสื่อมได้ หรือถ้าแบบกอด ตัวหะวกระดุมอาจจะหลวม หรือหักได้

ภาพที่ 2.86 ตัวอย่างรูปแบบกระดุมแบบกอด

- กระดุมแบบแม่เหล็ก มีลักษณะคล้ายกระดุมแบบกอด แต่ติดกันด้วยแรงดึงดูดของแม่เหล็ก กระดุมชนิดนี้มีความสะดวก รวดเร็ว โดยกระดุมหนึ่งชุดประกอบไปด้วยชั้นส่วนวงขึ้นเหมือนกระดุมแบบกอด ข้อเสียของกระดุมชนิดนี้คือ มีอายุการใช้งาน และอาจเสื่อมคุณภาพได้

ภาพที่ 2.87 ตัวอย่างรูปแบบกระดุมแบบแม่เหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต มิฉะนั้นผู้ใดนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.3 กรรมวิธีผลิตกระเป๋า

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญต่อผู้ผลิต ทั้งในด้านต้นทุน และคุณภาพของงาน การผลิตกระเป๋าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการใช้ผ้า หรือวัสดุให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องจากวัสดุเหล่านี้มีราคาแพง และผลิตด้วยช่างฝีมือซึ่งทำได้ยาก และต้องใช้เวลา ในการผลิตกระเป๋านั้นหลังจากที่ได้แบบ และขนาด กระเป๋ามาแล้ว โดยทั่วไปสามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ก. การสร้างแบบ (Pattern) การสร้างแบบกระเป๋าที่ฝายออกแบบได้ทำการออกแบบไว้เพื่อนำมาตัดจริง การวาดแบบต้องอาศัยช่างที่มีความชำนาญ เพราะเป็นส่วนที่ต้องกำหนดต้นทุนการผลิตที่สำคัญ

ข. การวางแบบ วางแบบลงบนกระดาษที่เตรียมไว้วางลงบนผ้า แล้วจึงใช้ลูกกลิ้ง หรือดินสอกด และนำมา วางบนผ้า โดยจะต้องคำนวณให้ดีเพื่อให้ได้เหลือเศษผ้าในจำนวนที่น้อยที่สุด

ค. การตัดผ้า การตัดผ้าในระบบอุตสาหกรรมนี้จะมีเครื่องมือต่างๆ ไว้สำหรับการตัด ซึ่งจะสามารถตัดผ้าได้อย่างสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยประหยัดเวลา เมื่อตัดแล้วให้แยกชิ้นส่วนให้เป็นระเบียบเพื่อความสะดวกในการตัดเย็บ

ง. การเย็บผ้า สามารถแยกออกเป็นส่วนๆ ได้ดังต่อไปนี้

- การเย็บต่อขึ้นได้แก่ การเย็บผ้าเข้ากับแผ่นฟองน้ำ การเย็บติดระหว่างชั้นหน้ากับชั้นหลัง การเย็บผ้าซิปเข้ากับตัวกระเป๋า

- การเย็บทับได้แก่ การเย็บขอบ การประกอบตัวกระเป๋าเข้ากับหู

- การเย็บริมได้แก่ การเย็บเก็บริมผ้าให้เรียบร้อย

จ. การตกแต่ง คือการติดตั้งอุปกรณ์เสริมทั้งหลายลงบนผลิตภัณฑ์ หลังจากการตัดเย็บเรียบร้อยแล้ว

ฉ. การตรวจสอบคุณภาพ ส่วนนี้เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากชิ้นงานทุกชิ้นที่จะออกสู่ท้องตลาดได้จะต้องผ่านการตรวจสอบเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานเดียวกันทุกชิ้น

ชนิด และคุณสมบัติของวัสดุที่นำมาใช้

1. หนังแท้ (Genuine Leather)

ผลิตภัณฑ์หนังประเภทต่างๆ หนังสัตว์ที่นิยมนำมาผลิตคือหนังวัวตัวผู้ (Steerhide) หนังตัวเมีย (Cowhide) หนังลูกวัว (Calf) หนังแกะ(Sheep) ถึงแม้ว่าจะมีการผลิตหนังเทียม หรือเศษวัสดุสังเคราะห์ต่างๆ ซึ่งมีราคาถูกกว่ามาใช้ทดแทนหนังมากมาย แต่ผลิตภัณฑ์จากหนังแท้ก็ยังคงได้รับความนิยม เพราะหนังแท้จากสัตว์เป็นหนังธรรมชาติที่มีกระบวนการผลิตอย่างดีจากช่างทำหนัง ไม่ว่าจะเป็นการฟอก ย้อม หรือแปรรูปเป็นแผ่น หนังแท้เป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติที่ดีกว่าวัสดุสังเคราะห์ต่างๆ ที่มนุษย์ทำขึ้น โดยหนังแท้มีหลายชนิด สามารถจำแนกลักษณะของหนังแท้ได้ดังนี้

ก. หนังผิวแท้ (Full-Grain) ผิวหนังชนิดนี้จะเป็นหนังชั้นบนสุดของสัตว์ที่เรานำมาทำแผ่นหนัง โดยไม่มีการขัดแต่ง ปกปิดรอย และยังคงรักษาผิวแท้ไว้อย่างครบถ้วน การใช้หนังชนิดนี้เหมาะสมสำหรับงานที่ต้องการลายที่เกิดจากธรรมชาติเป็นพิเศษ โดยใช้เพียงการฟอกสีเท่านั้น ไม่มีการปั๊มลาย

ข. หนังผิวแท้ผ่านกรรมวิธีขัดผิวให้เรียบ (Plated , Embossed , Buffed or Corrected) การขัดทำให้รอยหนังแท้ไม่พึงประสงค์ ซึ่งมีอยู่มาก สามารถถูกแก้ด้วยการขัดผิวหน้าออกบางส่วน โดยในตอนนี้จะทำให้สูญเสียผิวที่เป็นธรรมชาติไป ทำให้เกิดลายที่ไม่สม่ำเสมอ จึงต้องมีการปั๊มเลียนแบบลายธรรมชาติ โดยผิวลายบนแผ่นหนังจะไม่ชัดเจนมากนัก

ค. หนังผิว (Top-Grain) เป็นหนังที่ผ่านการแยกชั้นผิวระหว่างผิวชั้นบน และผิวชั้นล่างด้วยการใช้เครื่องปาดหนังให้บาง โดยผลที่ได้คือจะได้หนังชั้นบนหนึ่งแผ่น และแบบหนังกลับอีกหนึ่งแผ่น

ง. หนังท้อง (Split) เป็นส่วนที่เหลือจากการทำหนังผิว (Top-Grain) หนังชนิดนี้มีลักษณะโครงสร้างของเนื้อเยื่อไม่เท่ากับหนังผิว หนังชนิดนี้ไม่เหมาะที่จะใช้ทำผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการเสียดสีบ่อย เนื่องจากโครงสร้างของหนังที่หลวม ไม่จับกันแน่นเหมือนหนังผิว

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงคุณสมบัติของหนังแท้

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - ดูสวยงามเป็นธรรมชาติ - มีความยืดหยุ่นตามลักษณะเฉพาะ และรักษารูปร่างของของที่รับน้ำหนักได้ดี - หนังสามารถดูดอากาศเข้าไปได้ และไม่เก็บความร้อน ความหนาว และแรงกด - ไม่เก็บฝุ่นเหมือนผ้า - เป็นฉนวนธรรมชาติ สามารถปกป้อง หรือห่อหุ้มร่างกายของผู้สวมใส่จากอากาศร้อน อากาศหนาว และความชื้นที่สูง 	<ul style="list-style-type: none"> - ราคาแพง - ไม่ทนความชื้น และแสงแดด - ทำความสะอาดยาก และละเอียดอ่อน หากทำความสะอาดผิดวิธี อาจทำให้ผิวหนังเสียหายได้ - เกิดรอยยับเนื่องจากการใช้งานได้ง่าย

ความสามารถในการทำสี : สามารถแบ่งได้เป็น 2 ขั้นตอนหลักๆ คือ การฟอกทับ (Retannage) และการย้อมสี (Dyeing)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การฟอกทับ (Retannage) เป็นการทำหนังเขียว (Wet Blue) ที่ได้จากการฟอกโครม (Chrome Tanning) มาฟอกทับเพื่อปรับปรุงคุณภาพหนังให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาด สารที่ใช้ในการฟอกทับมีทั้งที่เป็นสารเคมี เช่น โครเมียม สารสกัดจากธรรมชาติ เช่น แทนนิน และสารสังเคราะห์ เช่น ซินแทน หลังจากนั้นจะนำหนังที่ได้จากการฟอกทับนี้ไปทำการย้อมสี (Leather Care) การบำรุงรักษา : ใช้ผ้าแห้งที่สะอาดเช็ดสิ่งสกปรก แล้วจึงตามด้วยน้ำยารักษาหนัง ราคา : โดยส่วนใหญ่หนังแท้จะขายเป็นแผ่น โดยราคาจะแตกต่างกันไปตามคุณภาพของหนัง

2. หนังเทียม (Synthetic Leather)

ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากหนังเทียมมีหลายประเภท โดยมีรายละเอียดดังนี้

ก. PVC (Poly Vinyl Chloride) ผลิตภัณฑ์หนังเทียมส่วนมากใช้ PVC ซึ่งมีความหนาแน่น $g/cm=1.30-1.40$ หลอมเหลวที่ $71-93\text{ C}$ ป้องกันการซึมผ่านของน้ำ และไขมันได้ดี แต่หนังเทียม PVC มีข้อเสียคือติดไปง่าย และมีกลิ่นเหม็นเปรี้ยว โดยหนังเทียม PVC แบ่งออกเป็น 2 ชนิด

- PVC Leather Cloth (หนังเทียม)
- Sponge Leather Cloth (หนังฟองน้ำ)

หนังเทียมประเภทนี้คล้ายกับหนังแท้มาก ข้อแตกต่างของหนังเทียม 2 ประเภทนี้คือ PVC Leather Cloth จะมี 2 ชั้นได้แก่ ชั้นผ้า และชั้นผิว PVC นิยมใช้ทำกระเป๋า ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทต่างๆ เช่น Sponge Leather Cloth จะมี 3 ชั้นได้แก่ ชั้นผ้า ชั้นฟองน้ำ และชั้นพื้นผิว PVC โดย Sponge Leather Cloth มักใช้กับเฟอร์นิเจอร์ เบาะรถยนต์ เป็นต้น

ข. PVC Flim & Sheet แบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ

- PVC Flim มีลักษณะใส โปร่งแสง นิยมใช้หุ้มปกสมุด หรือหนังสือ
- PVC Sheet มีลักษณะทึบแสง มีทั้งชนิดหนา และบาง บางชนิดนิยมใช้ทำรองเท้า ส่วนชนิดหนาจะใช้ทำเข็มขัด ผ้าใบ เต็นท์ เป็นต้น

- PU (Poly Urethane) ผลิตภัณฑ์หนังเทียมอีกประเภทหนึ่งที่สามารถนำมาผลิตรองเท้าได้ มีความหนาแน่น $g/cm=1.15-1.20$ หลอมเหลวที่ $195-230\text{ C}$ แต่ถ้าเป็น PU ชนิดแข็งจะสามารถทนความร้อนได้ ไม่ติดไฟ

ผลิตภัณฑ์หนังเทียมจะผลิตจากพอลิเมอร์พลาสติกชนิดผง หรือเม็ดซึ่งมีกรรมวิธีการรีดเป็นแผ่น (Calendering)

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงคุณสมบัติของหนังเทียม

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - สามารถกันน้ำได้ แต่จะมีรูเล็กๆ มีอากาศสามารถผ่านเข้าออกได้ - ทำเป็นรูปทรงได้ง่าย - ทนความร้อน - ทนต่อการขีดสี - เป็นฉนวนไฟฟ้า และความร้อน - มีน้ำหนักเบา - สามารถซักล้างทำความสะอาดได้ง่าย 	<ul style="list-style-type: none"> - ขำรุดแล้วซ่อมยาก - ไหมแล้วมีกลิ่นเหม็นเปรี้ยว - ถ้าถูกความร้อนจัดเกินไปจะเสื่อมคุณภาพเร็ว - ความทนทาน และความสะดวกสวมใส่หนังแท้ไม่ได้

ความสามารถในการทำสี : ไม่สามารถทำการย้อมสี (Dyeing) แต่สามารถสกรีนได้โดยใช้สีน้ำมันประเภทสี P.V.C

การบำรุงรักษา : ใช้ผ้าชุบน้ำบิดหมาดๆ เช็ดทำความสะอาดแล้วจึงใช้ผ้าแห้งเช็ดตาม
ราคา : ราคาประมาณ 70 บาทต่อหลา

3. ผ้า (Fabric)

ก. ฝ้าย (Cotton)

ฝ้ายเป็นเส้นใยเก่าแก่ชนิดหนึ่งที่รู้จัก และใช้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งปัจจุบัน ฝ้ายมีประโยชน์มากมาย และราคาไม่แพง ซึ่งสามารถนำมาทำเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ได้ทุกชนิด นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นผ้าสำหรับตกแต่งบ้านได้อีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผ้าฝ้ายมีคุณสมบัติหลายประการ มีให้เลือกหลากหลายรูปแบบ ทั้งผิวสัมผัส น้ำหนัก และสีเป็นต้น การตกแต่งฝ้ายได้แก่การทำกันหด ทำให้ยับยับ และการซักแล้วไม่ต้องรีด

ความสามารถในการย้อมสี : สามารถย้อมสี (Dyeing) ได้ง่าย โดยสีย้อมที่ใช้ย้อมผ้าฝ้ายได้คือ สีไดเรค สีรีแอคทีฟ สีวัต และสีแนฟทอล สีที่ย้อมติดทนมากที่สุดคือ สีวัต และสามารถนำผ้าไปสกรีนต่อได้

การบำรุงรักษา : สามารถซักล้าง ทำความสะอาดได้ง่าย และทนต่อการฟอกขาวทุกชนิด
ราคา : ขึ้นอยู่กับเนื้อผ้า โดยถ้าทอจากโรงงานราคาตั้งแต่ 50 บาท/หลาขึ้นไป ส่วนถ้าทอมือราคาตั้งแต่ 200บาท/ หลาขึ้นไป

ตารางที่ 2.3 ตารางแสดงคุณสมบัติของผ้าฝ้าย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - สามารถตกแต่งผ้าฝ้ายได้หลากหลายเช่น การชุบมันการกันหด การกันยับ การลงแป้ง เป็นต้น - มีราคาไม่แพง - ดูดความชื้นได้ง่าย ทำให้สามารถย้อมสี หรือพิมพ์ลายได้ง่าย - ระบายความร้อนได้ดี ไม่เกิดไฟฟ้าสถิต - สีไม่ตก และทนทาน - ทนต่อความร้อน - ทนต่อการซักกรีด และซักกรีดได้ง่าย - ทนต่อต่างได้ดี - ทนต่อการขัดถูได้ค่อนข้างดี - สามารถนำไปรวมกับเส้นใยสังเคราะห์เพื่อเพิ่มคุณสมบัติได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผ้าฝ้ายที่ยังไม่ได้ตกแต่งจะยับค่อนข้างง่าย - ไม่ทนต่อกรด รา และแสงแดด - ติดไฟง่าย

ข. ผ้าใบ (Cotton Canvas)

ผ้าใบคือผ้าฝ้ายที่ทอแล้วขัด (Plain Weave) ลักษณะมีเนื้อหนาแน่น แข็งแรง มีน้ำหนักต่อตารางเมตรตั้งแต่ 200-1700 กรัม เส้นด้ายยืน และเส้นด้ายพุ่งที่เข้าทออาจเป็นเส้นด้ายเดี่ยว เส้นด้ายหลายเส้นควบคู่กัน (Double Yarn) หรือเส้นด้ายที่ตีบิดเกลียว (Twisted Yarn)

ตารางที่ 2.4 ตารางแสดงคุณสมบัติของผ้าใบ

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีเนื้อแน่น และแข็งแรงสามารถรับน้ำหนักได้มาก - ทนต่อการขีดข่วน และแรงดึง - เมื่อนำมาเย็บประเข้าเป็นรูปทรงต่างๆ - มีการตกแต่งย้อมสีได้หลากหลาย 	<ul style="list-style-type: none"> - สีมักจะซีดลงเมื่อถูกแสงแดด - มีน้ำหนักค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับผ้าชนิดอื่น - ติดไฟง่าย

ความสามารถในการทำสี : สามารถย้อมสี (Dyeing) ได้ง่าย และสกรีนได้

การบำรุงรักษา : สามารถซักล้าง ทำความสะอาดได้ง่าย

ราคา : ขึ้นอยู่กับความละเอียดของเนื้อผ้า ตั้งแต่ 90บาท/หลา ขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. โพลีเอสเตอร์ (Polyester)

โพลีเอสเตอร์ (Polyester) หรือเตตตอนเป็นใยสังเคราะห์จากสารอินทรีย์ เนื้อผ้าจะค่อนข้างหนา การผสมที่มักใช้ปริมาณเส้นใยทั้งสองต่างกัน เช่น โพลีเอสเตอร์ 65% ฝ้าย 35% หรือ โพลีเอสเตอร์ 50% ฝ้าย 50% โยโพลีเอสเตอร์ปกติสีขาว ซึ่งจะเพิ่มความขาวสดใสได้โดยเติมสารที่ทำให้ใยขาวสดใสลงไปในขณะที่ผลิตเส้นใย

ตารางที่ 2.5 ตารางแสดงคุณสมบัติของผ้าโพลีเอสเตอร์

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ยับ และดูแลรักษาง่าย - ทนต่อแมลงได้ดีมาก - ดูดสีย้อมได้ดี - สีไม่ตกจากการซักล้าง และตากแดด แห้งเร็ว - รักษาง่าย - ไม่ยืด หรือหดง่าย - ทนย้อมได้ดี - แมลงไม่กัดกิน 	<ul style="list-style-type: none"> - ย้อมสีติดยาก - ไวต่อความร้อน - เกิดไฟฟ้าสถิต - เมื่อเปื้อนน้ำมัน หรือสารไขมันจะติดแน่น ซักออกยาก

ความสามารถในการทำสี : สามารถย้อมสี (Dyeing) ได้ง่าย โดยใช้สีย้อมเพอร์ส และสีย้อมอะซิติก และสามารถสกรีนได้

การบำรุงรักษา : สามารถซักล้าง ทำความสะอาดได้ง่าย ทนต่อการฟอกขาวทุกชนิด และแมลงไม่กัดกิน

ราคา : ขึ้นอยู่กับเนื้อผ้า ราคาตั้งแต่ 40 บาท/หลาขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 ข้อมูล รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

2.9.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบลวดลายบนผืนผ้า

ลักษณะลวดลายผ้าแบ่งออกเป็น 4 ประเภท

1. ผ้าลายเรขาคณิตคือ ผ้าซึ่งมีลวดลายที่เกิดจากการใช้เส้นประกอบขึ้นเป็นรูปสี่เหลี่ยม วงกลม วงรี เส้นโค้ง เส้นตัดกัน มาจัดองค์ประกอบให้ดูสวยงาม และกำหนดสีลงไปให้เกิดความกลมกลืน หรือขัดแย้งกัน

2. ผ้าลายธรรมชาติ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ลายสัตว์ และลายดอกไม้

3. ผ้าลายนามธรรม คือผ้าที่เกิดจากการลดทอนรูปต่างๆ แล้วนำรูปทรงใหม่นั้นมาจัดองค์ประกอบ ซึ่งภาพเดียวกัน แต่ละคนอาจมองเห็นไม่เหมือนกันก็ได้

4. ผ้าลายภาพเหมือนจริง

วิธีการออกแบบลายผ้า

1. การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึงรูปแบบลวดลายที่มีตัวประธานเป็นหลัก และมีส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบรองลงมา เพื่อนำมาบรรจุลงในพื้นที่ที่กำหนดไว้ก็จะเป็นเอกภาพ ซึ่งเกิดจากความประสานสัมพันธ์อันงดงามระหว่างตัวประธาน และส่วนอื่นตามลำดับ

2. การออกแบบลวดลายในลักษณะซ้ำๆ หมายถึงการออกแบบที่ใช้เส้นอย่างเดียว หรือใช้ตัวลายตัวเดียวกัน แล้วจัดองค์ประกอบใหม่ให้มีช่องไฟได้ระเบียบ จังหวะการออกแบบซ้ำสามารถสร้างลวดลายให้มีลักษณะไปในทางแนวนอน แนวตั้งฉาก แนวทแยงมุม และลักษณะแผ่กระจายโดยรอบได้

2.9.2 ขนาดของลายผ้า

ขนาดของลายผ้าสามารถแบ่งได้เป็น 4 ขนาด ได้แก่

1. ขนาดจิ๋ว (Tiny) เป็นลายที่มีขนาดเล็กมาก เห็นได้ไม่เด่นชัด ขนาดของลายจะมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน 1 เซนติเมตร

2. ขนาดเล็ก (Small) ผ้าพิมพ์ในตลาดส่วนใหญ่เป็นลายขนาดเล็ก เนื่องจากเป็นที่นิยมของผู้บริโภคมาก ขนาดของลายมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1-2 เซนติเมตร

3. ขนาดกลาง (Medium) อาจเป็นลายที่มีขนาดใหญ่กว่าขนาดเล็ก หรือเท่ากันก็ได้ การวางลายห่างกว่าขนาดเล็ก การใช้งานไม่กว้างขวางเท่าขนาดเล็ก มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2-3 เซนติเมตร

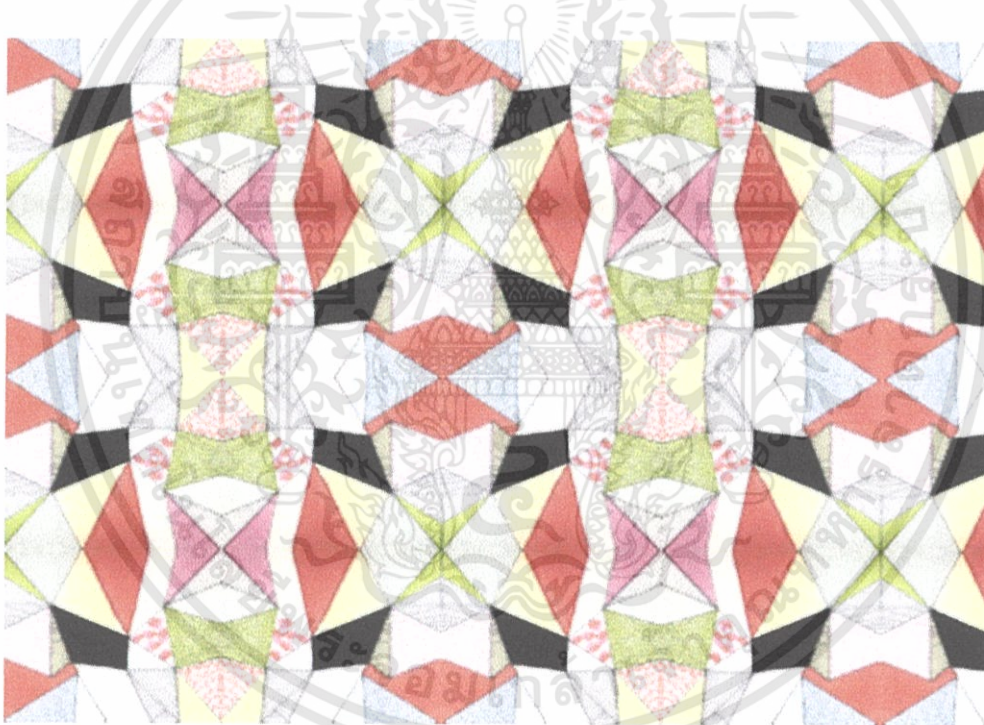
4. ขนาดใหญ่ (Large) ส่วนมากการออกแบบลายขนาดใหญ่จะออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะลายนั้นๆ เช่น ผ้าคลุมเตียง ผ้าม่าน หรือพรม โดยทั่วไปลายจะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 4 เซนติเมตรขึ้นไป

2.9.3 ระบบการจัดวางลาย

1. ระบบเนื้อที่จำกัด (Spot Design)]วดลายจะถูกจัดวางในพื้นที่เฉพาะ อยู่ในขอบเขตจำกัด เช่น ริมห่มผ้า เริงผ้าเป็นต้น
2. ระบบเนื้อที่ไม่จำกัด (All-Over Design) ลวดลายจะถูกจัดวางกระจายเต็มผืนผ้า มีจังหวะในการวางซ้ำหมุนเวียนกันไปตามความยาวของผ้า

การออกแบบในลักษณะสมดุ

คือการออกแบบให้มีน้ำหนักภาพทั้งซ้าย และขวาเท่ากัน หรืออีกลักษณะหนึ่งคือการทำรูปแบบลวดลายในระหว่งเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ทั้งซ้ายซ้าย และขวาไม่จำเป็นต้องมีลวดลายเหมือนกันหมด หรือขนาดเท่ากันหมดก็ได้ แต่ยังคงให้ความรู้สึกเท่ากันทั้ง 2 ด้าน

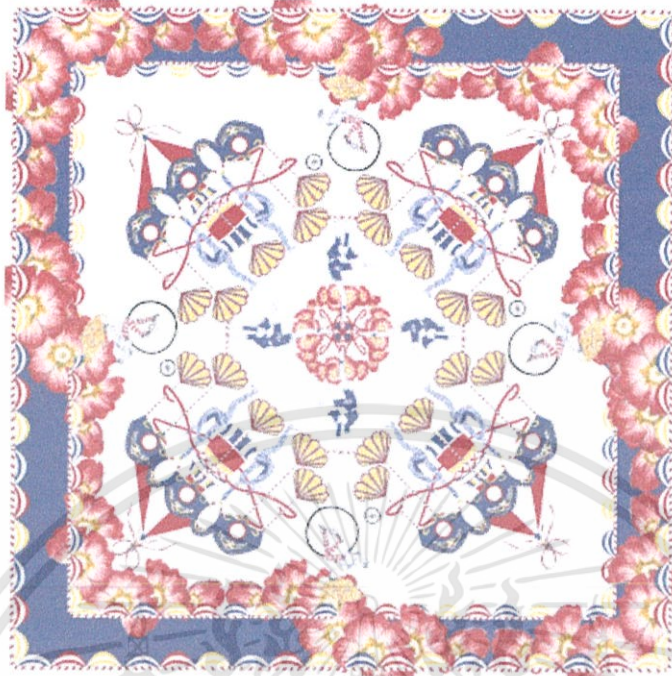

ภาพที่ 2.88 ตัวอย่างลวดลายในลักษณะสมดุ

การออกแบบลวดลายในลักษณะการแผ่พุ่งออกไปรอบตัว

หมายถึงตัวลายที่เป็นประธานขององค์ประกอบ แผ่กระจายไปจากจุดใดจุดหนึ่งโดยไม่จำเป็นที่จะต้องเริ่มจากจุดกึ่งกลางของภาพเสมอไป อาจเริ่มจากด้านใดด้านหนึ่ง

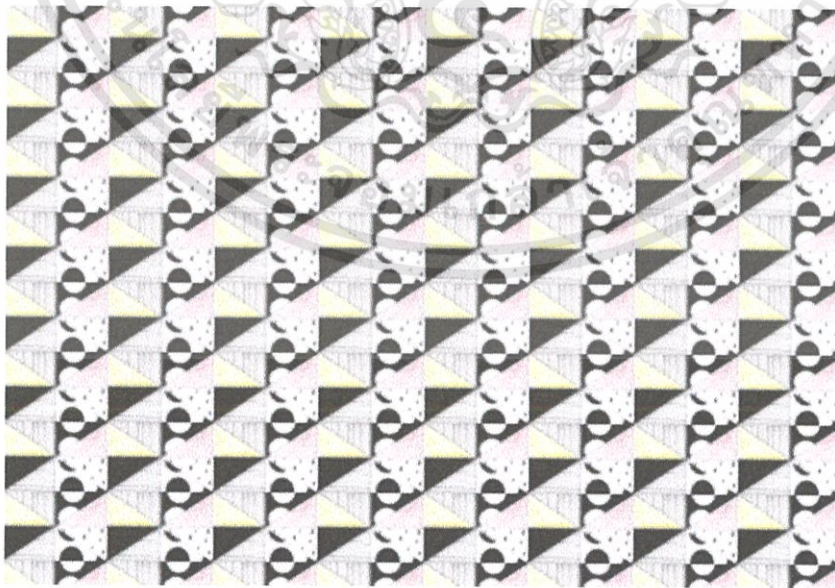
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.89 ตัวอย่างลวดลายที่แผ่พุ่งออกไป

การออกแบบลายที่ต่อเนื่อง

หมายถึงการออกแบบลวดลายลงในเนื้อที่ที่กำหนดไว้เพียงส่วนหนึ่ง แล้วสามารถนำมาต่อกันได้ โดยที่เส้นซึ่งเป็นประธานแต่ละด้าน ต่อกันโยงไม่มีที่สิ้นสุด

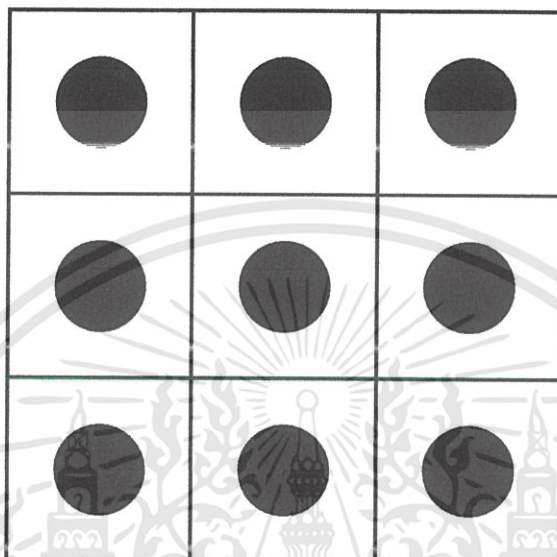
ภาพที่ 2.90 ตัวอย่างลวดลายที่ต่อเนื่องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9.4 ลักษณะการจัดวางลาย

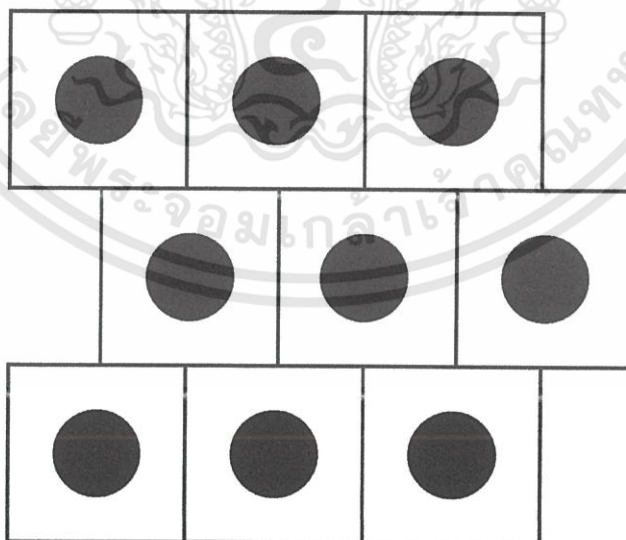
ลักษณะการจัดวางลายสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. Block เป็นการวางลายแบบธรรมดา

ภาพที่ 2.91 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Block

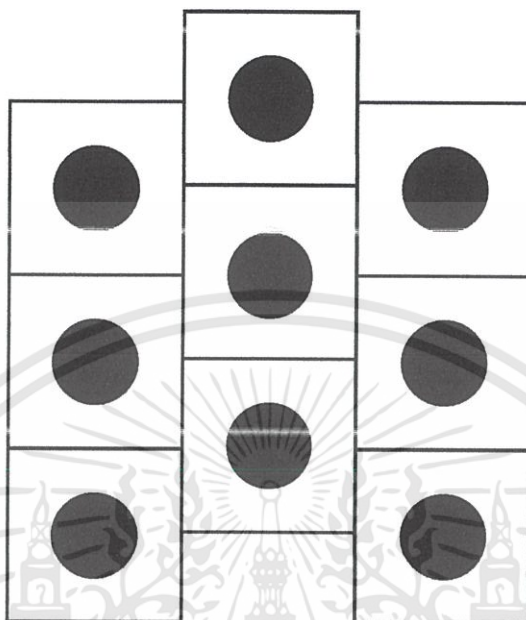
2. Brick เป็นการวางลายแบบต่อก้อนแนวนอน

ภาพที่ 2.92 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Brick

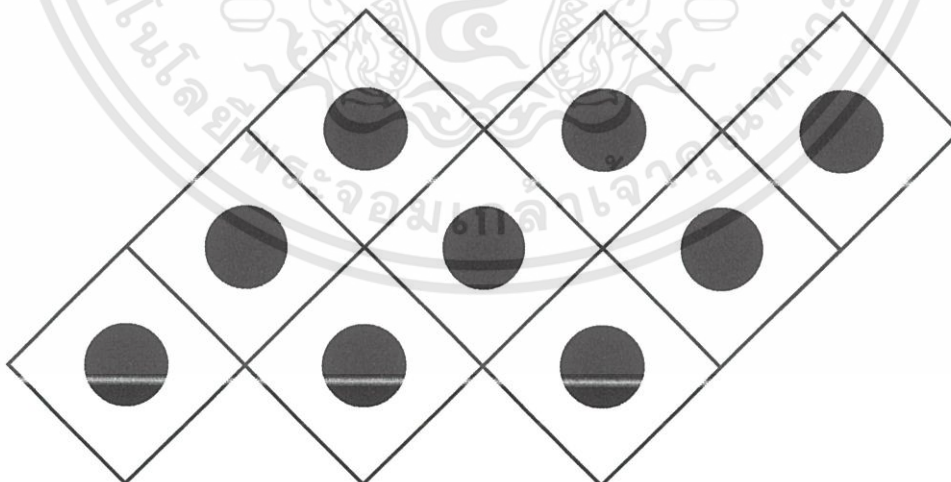
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Half-drop เป็นการวางลายแบบต่ออิฐแนวตั้ง

ภาพที่ 2.93 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Half-drop

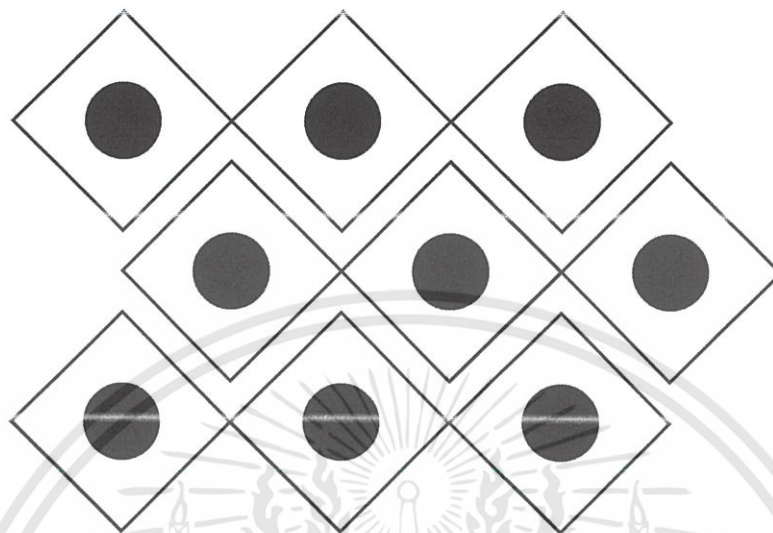
4. Diamond เป็นการวางลายแบบข้าวหลามตัด

ภาพที่ 2.94 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Diamond

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Ogee เป็นการวางลายแบบตาข่าย

ภาพที่ 2.95 ตัวอย่างการจัดวางลายแบบ Ogee

2.9.5 แนวทางการเลือกใช้สี

ถ้าเอาแถบสีของสีรุ้งกินน้ำมาโค้งเข้าให้เป็นวงกลม เราจะได้วงที่มี 8 สี โดยเพิ่ม สีม่วงแดง ซึ่งเป็นรอยบรรจบกันของม่วงกับแดงเข้าไป 1 สี ถ้าเพิ่มเขียวเหลือง เหลืองส้ม แสด และน้ำเงินเขียว เข้าไปอีก 4 สี จะได้ดวงสีธรรมชาติ 12 สีที่มีความสมดุลกัน ในการออกแบบสามารถเลือกใช้สี หรือ จับคู่สีได้จากวงจรสี (Color Wheel) คือการวางเนื้อสีตามการผสมสีที่ตาเราสามารถมองเห็นได้ดังนี้

สีขั้นต้น หรือแม่สี (Primary Colours) ในจำนวน 12 สีนี้มีอยู่ 3 สีที่เราไม่อาจผสม ขึ้นได้ คือ เหลือง แดง และน้ำเงิน เราเรียกว่าแม่สี แม่สีทั้ง 3 นี้สามารถจะนำมาผสมกันให้เกิดเป็น สีอะไรก็ได้

สีเหลือง

สีแดง

สีน้ำเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีขั้นที่ 2 (Secondary Colours) ถ้านำแม่สีทั้ง 3 นี้มาผสมกันเข้าที่ละคู่ เราจะได้สีขั้นที่ 2 (สีทุติยภูมิ) หรือลูกสีเพิ่มขึ้นอีก 3 สี คือ ส้ม เขียว และม่วง

สีแดง + สีเหลือง = สีส้ม

สีเหลือง + สีน้ำเงิน = สีเขียว

สีแดง + สีน้ำเงิน = สีม่วง

สีขั้นที่ 3 (Tertiary Colours) และถ้านำสีขั้นที่ 2 ผสมกับแม่สีที่ละคู่ 2 ผสมกับแม่สีที่ละคู่ เราจะได้สีเพิ่ม ขึ้นอีก 6 สี คือ เหลืองส้ม แดงส้ม เขียวเหลือง เขียวน้ำเงิน ม่วงแดง และ ม่วงน้ำเงิน

สีแดง + สีส้ม = สีส้มแดง

สีเหลือง + สีเขียว = สีเขียวเหลือง

สีน้ำเงิน + สีม่วง = สีม่วงน้ำเงิน

สีเหลือง + สีส้ม = สีส้มเหลือง

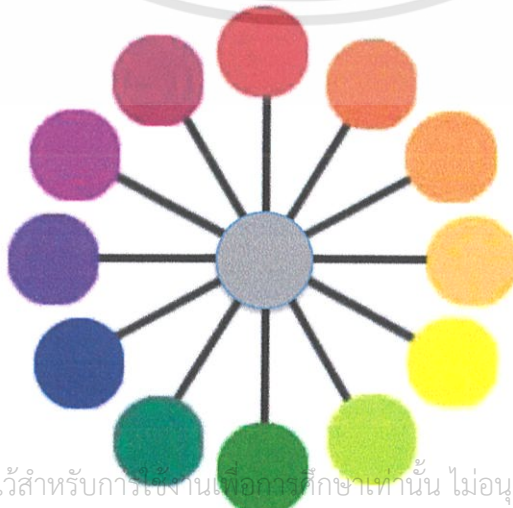
สีแดง + สีม่วง = สีม่วงแดง

สีเขียวก + สีน้ำเงิน = สีน้ำเงินเขียว

สีกลาง (Nemplementary Colours) ถ้านำสีมาผสมรวมกันเข้า จะได้สีเทาแก่ๆ เกือบดำ เรียกว่า สีกลาง แม่สี 3 สีมาผสมรวมกันเข้าก็ได้สีกลางเช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตวิทยาในการใช้สี

ทฤษฎีเกี่ยวกับสีแตกต่างกันไป ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของการนำไปใช้ หรือคุณค่าเฉพาะของสีแต่ละสี ย่อมจะเป็นตัวแทนของอารมณ์ต่างๆ ในวัตถุที่มีสีปรากฏขึ้นในตัวเมื่อ สายตาได้สัมผัสวัตถุได้เห็นความแตกต่าง หลากหลายของสีย่อมเกิดความรู้สึกต่างๆ ขึ้น เช่น ตื่นเต้น หนาวเย็น อบอุ่น อ่อนหวาน นอกจากนี้สีที่เกิดขึ้นแล้วสียังเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงนามธรรมบางประการอีกด้วย เช่น ความสงบสุข ความสันติ การเคลื่อนไหว อันตราย การเรียนรู้ถึงอิทธิพลต่อความรู้สึกของการมองสีแต่ละสีจึงมีความจำเป็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- สีแดง เป็นสีของไฟ การปฏิวัติ ความรู้สึกทางกามอารมณ์ ความปรารถนา ร้อนแรง อันตราย สีของความอ่อนเยาว์ ดังนั้นจึงเป็นสีที่ชอบมากสำหรับเด็กๆ สีแดงเป็นสีที่มีพลังมาก สามารถบดบังสีอื่นๆ

- สีชมพู เมื่อน้ำสีแดงมาผสมกับสีขาว เป็นสีชมพู สีแดงจะลดพลังลง ทำให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวานนุ่มนวลเป็นทวีคูณมากขึ้น แต่ถ้าสีแดงถูกผสมให้เข้มคือสีน้ำตาล ไม่ว่าจะอ่อนแก่ต่างกัน จะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับพื้นดิน ความมั่นคง ความแข็งแรง ความเป็นจริงและอบอุ่น

- สีเหลือง เป็นสีที่มีพลังด้านความสว่างอยู่อย่างมาก ให้ความรู้สึกเย็นมากกว่า สีเหลืองอมส้ม แต่อ่อนกว่าสีเหลืองอมเขียว สีเหลืองสะท้อนถึงสติปัญญามากกว่าจิตใจ คุณลักษณะของสีเหลืองจะรู้สึกได้เมื่อมีสีทองปรากฏอยู่

- สีเขียว เป็นสีทางชีววิทยา ซึ่งใกล้เคียงธรรมชาติ และช่วยให้ความคิดพุ่งพลานสงบลง เป็นสีกลางๆ ไม่เย็นไม่ร้อน ถ้าปนน้ำเงินจะดูเป็นน้ำสีเขียวอมฟ้า เป็นสัญลักษณ์ของน้ำ

- สีน้ำเงิน เป็นสีที่ช่างเก็บกด ช่างฝัน เปลาเปลิยว แต่อีกนัยหนึ่งก็คือความสงบ มีระเบียบ สง่างาม ถึงแม้ว่าการทำให้สูงขึ้นโดยการผสมสีขาวเข้าไปด้วยก็ตาม สีน้ำเงินทำให้เกิดความประทับใจ ความสะอาด

- สีม่วง แสดงความรู้สึกใคร่ครวญการทำสมาธิ ความลึกลับ เวทย์มนต์คาถา และความเก่าแก่โบราณ สงบนิ่ง ความผิดหวัง

- สีทอง มีตำแหน่งสีใกล้สีส้ม และนับว่าเป็นสีอุ่น ในขณะที่สีเงินจัดเป็นสีเย็น และมีความคล้ายคลึงกับ สีเทา

- สีดำ เป็นสัญลักษณ์แห่งความมืดความสว่าง การแต่งกายด้วยชุดสีดำ ทำให้ดูมีค่าทางบวกมากขึ้น

- สีขาว ให้ความรู้สึกสะอาดบริสุทธิ์

การใช้สี

มีอยู่ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การใช้สีกลมกลืนกับการใช้สีตัดกัน ใช้แต่ละสีให้กลมกลืน หรือตัดกัน การใช้สีทั้ง 2 วิธีนี้แยกออกได้เป็น 7 แบบ คือ

- สีเอกรงค์ (Monochrome) ได้แก่ การใช้สีเดียวที่มีน้ำหนักอ่อนแก่หลายลำดับ เป็นการใช้กลมกลืนแบบสีเดียว

- สีข้างเคียง เป็นการใช้สีกลมกลืนแบบ 2 สี หรือ 3 สี

- สีตรงข้าม เป็นการใช้สีตัดกันอย่างแท้จริง

- สีเกือบตรงข้าม เป็นการตัดกันของสีที่ไม่ใช่คู่สี

- สีตรงข้าม 2 คู่เคียงกัน เป็นการใช้สีที่ตัดกันน้อยกว่าวิธีที่ 3 เพราะ มีสีข้างเคียงที่กลมกลืนกันอยู่ด้วย

- สี 3 เล้า เป็นการใช้สีที่ตัดกันด้วยความเป็นแม่สี มีความเด่นอยู่ในตัวของทุกสี

- สี 4 เล้า เป็นการใช้สีตัดกันอย่างแท้จริงถึง 2 คู่ แต่ก็ยังตัดกันน้อยกว่าวิธีที่ 3 เพราะยังมีสีข้างเคียงที่พอจะเป็นตัวกลางให้เข้ากันได้บ้าง เช่น เหลืองส้มกับแดง หรือเหลืองส้มกับเขียวแดงกับม่วง หรือ แดงกับเหลืองส้ม

ภาพที่ 2.96 ตัวอย่างวงล้อสี (Color Wheel)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบ และผลจากการทดลอง

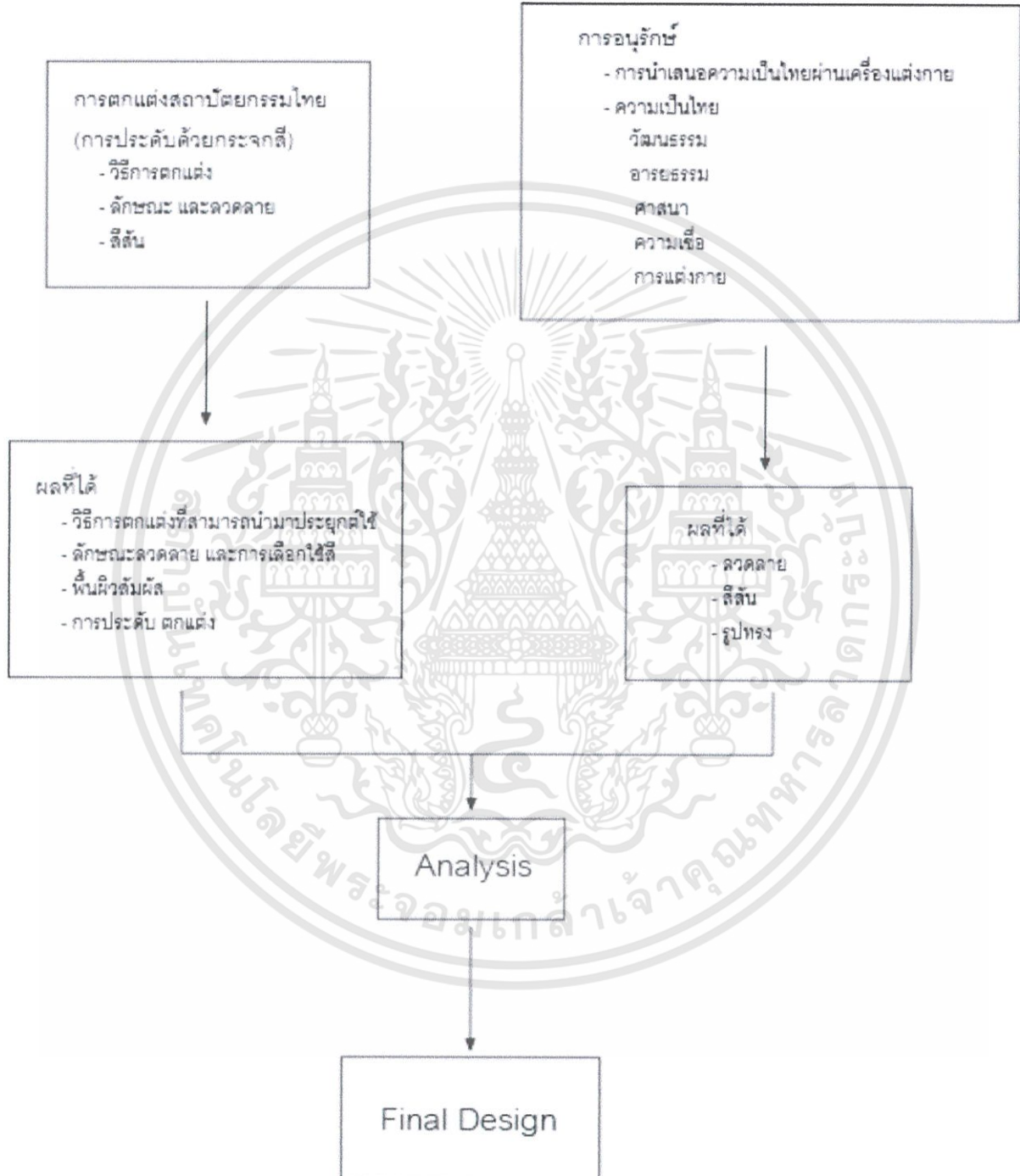
2.10.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาของการออกแบบ

ในปัจจุบันการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย สถาปัตยกรรมไทย อารยธรรมไทย ประเพณีไทย และความเป็นคนไทยได้มีการลี้มนไปจากคนไทย การที่จะนำเอาสิ่งเหล่านั้นกลับมาได้ นั่นคือวิธีการ ซึบซับเข้าไปในทางต่างๆ ซึ่งการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์แต่งกายจะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะทำให้คนไทยสามารถสัมผัส และรับรู้ถึงวัฒนธรรมไทย

จากแนวความคิด และข้อมูลดังกล่าว มีมีแนวความคิดที่จะนำเอา การประดับกระจกสี ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของสถาปัตยกรรมไทย มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบกระเป๋าสตรี โดยนำเอาความสวยงามของศิลปวัฒนธรรมนี้มาประยุกต์ใช้ ให้เกิดความความภูมิใจในความเป็นไทยแก่ผู้ใช้

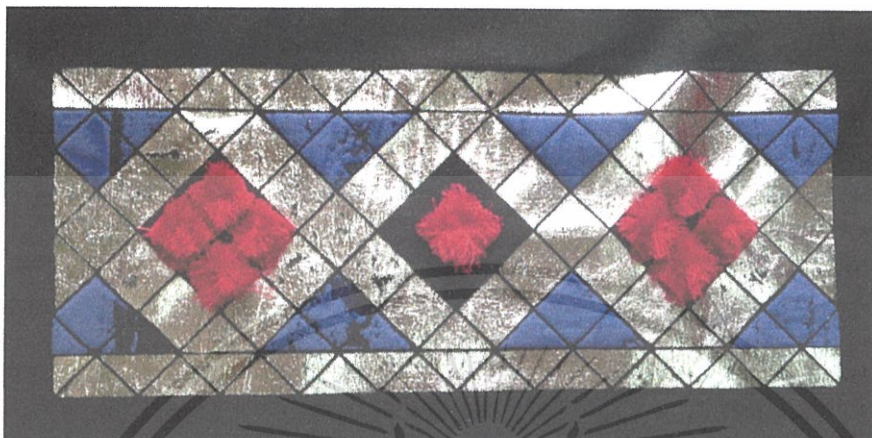

2.10.2 แนวทางในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10.3 การทดลองเทคนิคเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบ

ภาพที่ 2.97 ภาพการทดลอง สกรีนสีเงิน และฟอยล์เงิน และปักด้วยลงบนผ้าสีดำ

สกรีนสีเงินสีฟ้า และสกรีนฟอยล์เงินลงบนผ้าสีดำ ปักแต่งด้วยด้ายสีแดงที่มีดเป็นปม
เลียนแบบลวดลาย และพื้นผิวของงานประดับกระจกสี

ภาพที่ 2.98 ภาพการทดลอง สกรีนสีเงิน และฟอยล์เงิน และปักไหมปักลงบนผ้าสีดำ

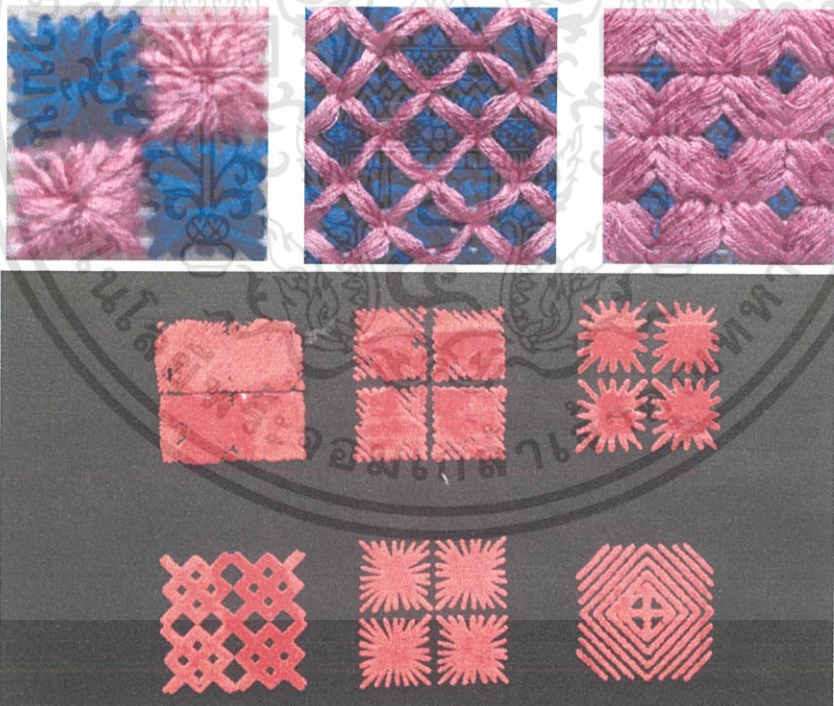
สกรีนสีเงินสีแดง เลียนแบบรูปทรงการปักไหม และสกรีนฟอยล์เงินลงบนผ้าสีดำ
ปักแต่งด้วยไหมปักสีฟ้า และตกแต่งด้วยหมุดรีดทรงเพชรสีแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.99 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูน และฟอยส์เงิน ฟอยส์ทองลงบนผ้าสีดำ

สกรีนสีนูนสีแดง เลียนแบบรูปทรงการปักไหม และสกรีนฟอยส์เงิน และฟอยส์ทองลงบนผ้าสีดำ

ภาพที่ 2.100 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูนเลียนแบบรูปทรงการปักไหม

สกรีนสีนูนสีแดง เลียนแบบรูปทรงการปักไหมในรูปแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.101 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงินลงบนผ้าสีดำ และตกแต่งด้วยหมุดรีด

สกรีนฟอยล์เงินลงบนผ้าสีดำ และตกแต่งด้วยหมุดรีดสีเงินรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส และหมุดรีดทรงเพชรสีฟ้า

ภาพที่ 2.102 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงินลงบนผ้าสีดำ ปักดิน และตกแต่งด้วยหมุดรีด

สกรีนฟอยล์เงินลงบนผ้าสีดำ และปักดินสีทอง และฟ้า ตกแต่งด้วยหมุดรีดทรงเพชรสีแดง

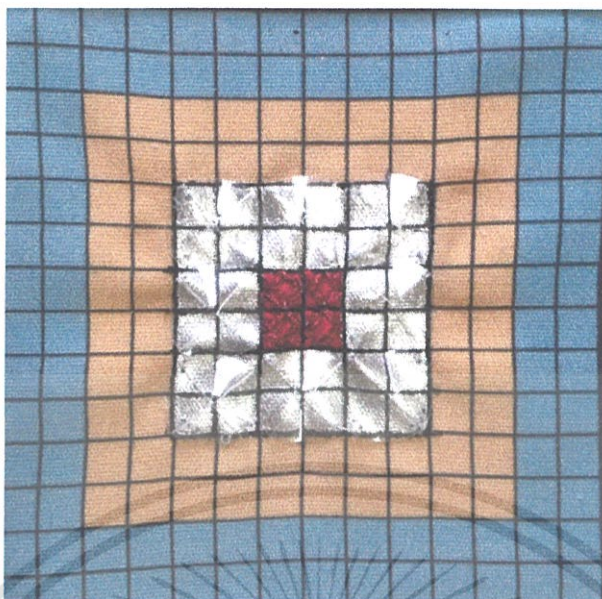
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.103 ภาพการทอลอง สกรีนฟอยล์เงิน และฟอยล์ทองบนผ้าที่พิมพ์ดิจิทัล

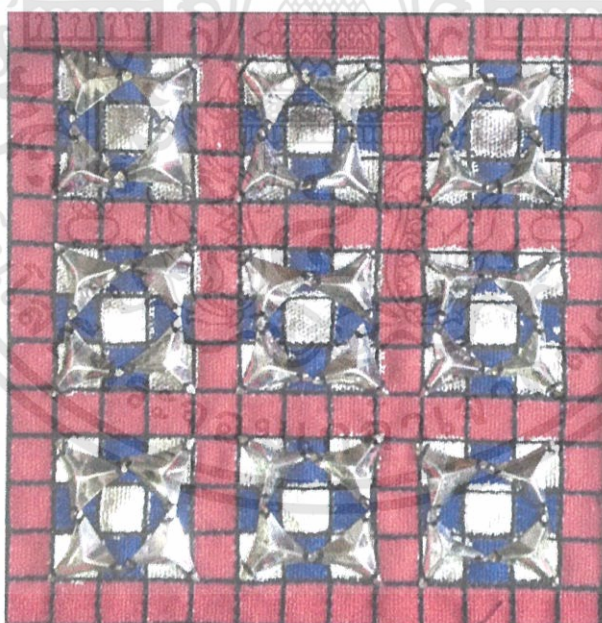
สกรีนฟอยล์เงิน และฟอยล์ทองบนผ้าที่พิมพ์ดิจิทัล และเย็บเดินเส้นด้ายสีดำทับเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดูเป็นกระเบื้อง และประดับด้วยหมุดรีดสีแดงเพื่อให้ความแวววาว และมีมิติเหมือนงานประดับกระจกสีมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.104 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงินบนผ้าที่พิมพ์ดิจิทัล ตกแต่งด้วยเลื่อมทับ

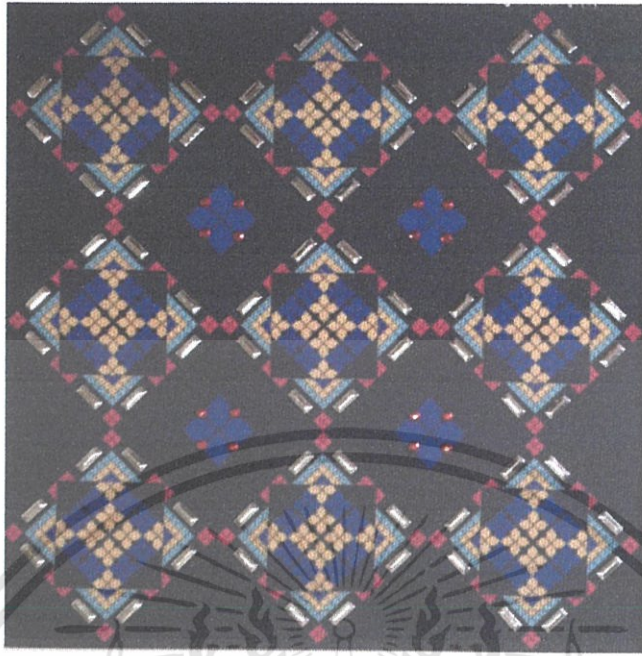
สกรีนฟอยล์เงิน บนผ้าที่พิมพ์ดิจิทัล และตกแต่งด้วยเลื่อมที่ทับให้เกิดมิติ และปักด้วย
เพื่อให้งานมีความเป็นมิติเหมือนงานประดับกระจกสีมากยิ่งขึ้น

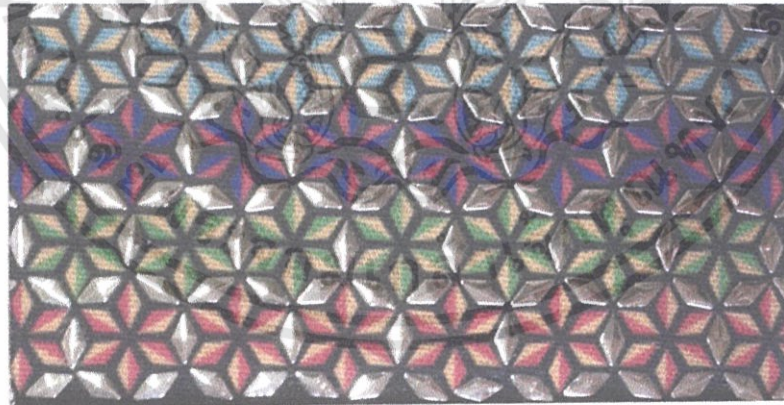
ภาพที่ 2.105 ภาพการทดลอง สกรีนฟอยล์เงินบนผ้าที่พิมพ์ดิจิทัล ตกแต่งด้วยเลื่อมทับ (2)

สกรีนฟอยล์เงิน บนผ้าที่พิมพ์ดิจิทัล และเย็บเดินเส้นด้ายสีดำทับเพื่อให้เกิดความรู้สึก
ที่ดูเป็นกระเบื้อง และประดับด้วยเลื่อมสีเงินที่ทับให้เกิดความเป็นมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.106 ภาพการทอของ พิมพีติจิตอลลงบนผ้า และตกแต่งด้วยหมุดรีด
พิมพีติจิตอลลงบนผ้าแคนวาสโพลีเอสเตอร์ และประดับด้วยหมุดรีดสีเงินทรงยาว
และหมุดรีดทรงเพชรสีแดง

ภาพที่ 2.107 ภาพการทอของ พิมพีติจิตอลลงบนผ้า และตกแต่งด้วยหมุดรีด (2)

พิมพีติจิตอลลงบนผ้าแคนวาสโพลีเอสเตอร์ และประดับด้วยหมุดรีดสีเงินทรงข้าวหลาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.108 ภาพการทอของ พิมพีดิจิตอลลงบนผ้า ปักด้นสีเงิน และตกแต่งด้วยหมุดรีด

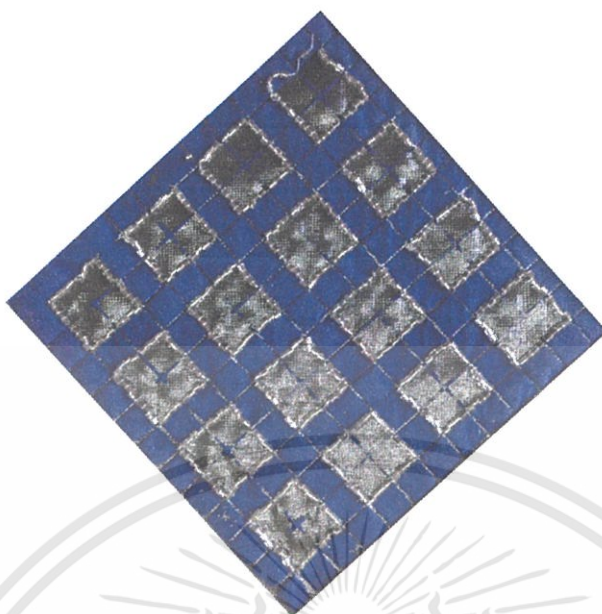
พิมพีดิจิตอลลงบนผ้าแคนวาสโพลีเอสเตอร์ ปักด้วยไหมปักสีเงิน และประดับด้วยหมุดรีดสีเงินทรงข้าวหลาม

ภาพที่ 2.109 ภาพการทอของ สกรีนฟอยล์เงินบนผ้าพิมพีดิจิตอล และตกแต่งด้วยลูกบิด

สกรีนฟอยล์ ลงบนผ้าแคนวาสโพลีเอสเตอร์ที่พิมพีดิจิตอล และตกแต่งด้วยลูกบิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การเงินเพื่อการค้าเท่านั้น เมื่อผู้ให้พิมพ์เผยแพร่จะขอสงวนการดำเนินการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.110 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูนสีฟ้าลงบนผ้าสีเงิน และตกแต่งด้วยลูกบิด

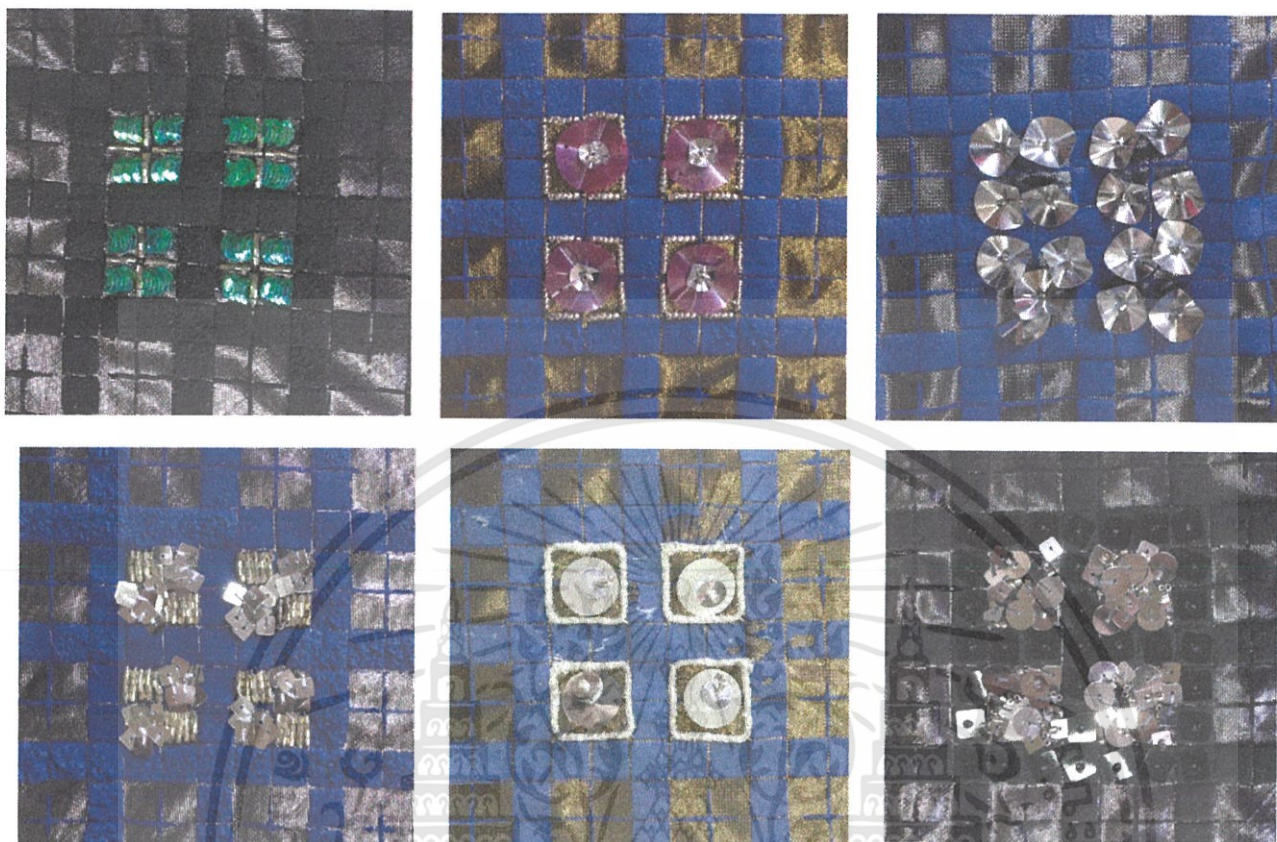
สกรีนสีนูนสีฟ้าลงบนผ้าสีเงินเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่เหมือนกระเบื้องมากยิ่งขึ้น และปักตกแต่งด้วยลูกบิดสีเงินเพื่อเพิ่มความแวววาวเลียนแบบกระจกสี

ภาพที่ 2.111 ภาพการทดลอง สกรีนสีนูนสีฟ้าลงบนผ้าสีทอง และตกแต่งด้วยลูกบิด

สกรีนสีนูนสีฟ้าลงบนผ้าสีทองเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่เหมือนกระเบื้องมากยิ่งขึ้น และปักตกแต่งด้วยลูกบิดสีดำเพื่อเพิ่มความแวววาวเลียนแบบกระจกสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.112 ภาพการทดลอง สกรีนสีบนลงบนผ้าสีเงินสีทอง และตกแต่งด้วยเลื่อม

สกรีนสีบนลงบนผ้าสีเงิน และสีทองเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่เหมือนกระเบื้องมากยิ่งขึ้น และปักตกแต่ง ด้วยลูกปัด และเลื่อมเพื่อเพิ่มความแวววาวเลียนแบบกระจกสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูล และภาพที่ได้จากการค้นคว้า และการศึกษาเกี่ยวกับศิลปะการประดับกระจกสีนั้นได้มาซึ่งลายระเอียดมากมาย สามารถนำไปใช้เพื่อการออกแบบลวดลายดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.1 ภาพลวดลายการประดับกระจกสี ที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

ลวดลายการประดับกระจกสีที่ใช้ตกแต่ง โดยทั่วไปจะมีลักษณะเป็นรูปเรขาคณิต มาประกอบกัน เช่น รูปสามเหลี่ยม และรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ประกอบด้วยสี 6 สี คือ สีเงิน สีขาว สีเหลือง สีแดง สีนํ้าเงิน และสีฟ้า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การออกแบบ และทดลองเทคนิคบนพื้นผ้า

จากข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อนำมาเป็นแนวทางนั้น ได้นำมาออกแบบลวดลาย และการตกแต่งบนพื้นผ้าด้วยเทคนิคต่างๆ เพื่อสร้างมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ โดยการประยุกต์เทคนิค และวัสดุต่างๆ ให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3.2.1 การออกแบบลวดลายขั้นต้น

จากการศึกษาข้อมูลได้ทำการออกแบบลวดลายมาเป็น 3 แนวทางดังนี้

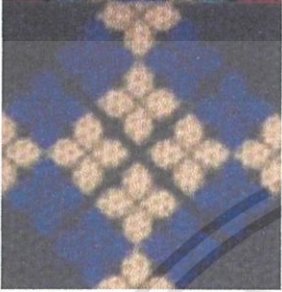

1. ลวดลายตกแต่งเชิงผ้า (Border)
2. ลวดลายพื้นหลัง (Background)
3. ลวดลายเดี่ยว (Motif)

3.2.2 การพัฒนาลวดลาย

การออกแบบลวดลาย และการทดลองทำเทคนิค ทำให้ทราบถึงผลที่ได้บนพื้นผ้า (Effect) เห็นความน่าสนใจในเทคนิคที่เกิดขึ้นบนผ้าต่างชนิดกัน ทำให้สามารถสรุปแนวทางที่จะนำไปพัฒนาต่อได้ดังนี้

1. เนื้อผ้า สำหรับงานออกแบบนี้เลือกใช้เป็นผ้าเนื้อด้าน ที่มีความแข็งแรงคงทนพอสำหรับนำมาผลิตเป็นกระเป๋า ผ้าที่ใช้ได้แก่ ผ้าแคนวาส และผ้าแคนวาสโพลีเอสเตอร์
 2. ลวดลาย นำลวดลายที่ออกแบบมาใช้ทั้ง 3 แนวทาง
 3. เทคนิคการออกแบบลายผ้า เลือกใช้เทคนิคดังต่อไปนี้
- การพิมพ์ผ้าด้วยระบบดิจิทัล การสกรีน การปักไหม การปักเลื่อม และการรีดเพชร และหมุด

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงการพัฒนาลาย

การทดลองทำเทคนิค	การพัฒนาลาย
<p data-bbox="142 396 332 433"><u>การพิมพ์ดิจิทัล</u></p> 	 <p data-bbox="703 858 1222 1090">ยังคงใช้เทคนิคการพิมพ์ผ้าด้วยระบบดิจิทัลในการพิมพ์ลวดลายเดียว แต่เพิ่มการพิมพ์ผ้าด้วยระบบดิจิทัลในการพิมพ์ลวดลายพื้นหลังที่เป็นตารางเลียนแบบพื้นผิวการปูกระเบื้อง</p>
<p data-bbox="142 1177 253 1213"><u>การสกรีน</u></p> <p data-bbox="142 1226 394 1263">1. การสกรีนฟอยล์เงิน</p> 	 <p data-bbox="703 1666 1222 1899">ยังคงใช้เทคนิคสกรีนฟอยล์เงิน เพื่อเลียนแบบความวาวของกระเบื้อง และเพิ่มเทคนิคการสกรีนสียาง ที่มีความหนากว่าสีน้ำ เพื่อให้เกิดผิวสัมผัสที่เหมือนการปูกระเบื้อง ที่จะเกิดร่องช่องว่างระหว่างแผ่นกระเบื้อง</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การสกรีนสีบนสีฟ้าบนผ้าสีเงิน

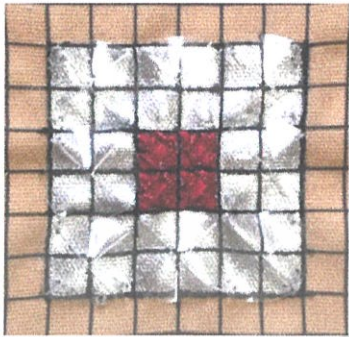
ยังคงใช้เทคนิคการสกรีนสีบนสีฟ้าลงบนผ้าสีเงินในการทำลวดลายตกแต่งเชิงผ้า แต่เพิ่มความหนาของสีบนขึ้น เพื่อให้ลวดลายเกิดมิติมากยิ่งขึ้น

การปักไหม

ยังคงใช้เทคนิคการปักไหมสีเงิน แต่เพิ่มการปักลูกบิดสีเงินลงบนไหมสีเงิน เพื่อเพิ่มความมีมิติและเพิ่มความแวววาว

การปักเลื่อม

ยังคงใช้เทคนิคการปักเลื่อมรูปทรงมาตรฐานให้มีรูปทรงที่น่าสนใจกว่าเดิม แต่เพิ่มการปักลูกบิดเข้าไป เพื่อเสริมให้เลื่อมดูแปลกใหม่มากยิ่งขึ้น

การร้อยเพชร และหมุด

ใช้เพชรร้อย แทนการใช้หมุดร้อยตรงเพชร เพื่อให้เกิดความแวววาวมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์

หลังจากได้ลวดลาย และเทคนิคแล้ว จึงทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย กระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดใหญ่ กระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดกลาง กระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก กระเป๋าสำหรับโน้ตบุ๊ก กระเป๋าถือ และกระเป๋าสตางค์ โดยกำหนดทิศทางในการออกแบบดังนี้

ภาพที่ 3.2 ภาพแสดงทิศทางรวมของผลิตภัณฑ์

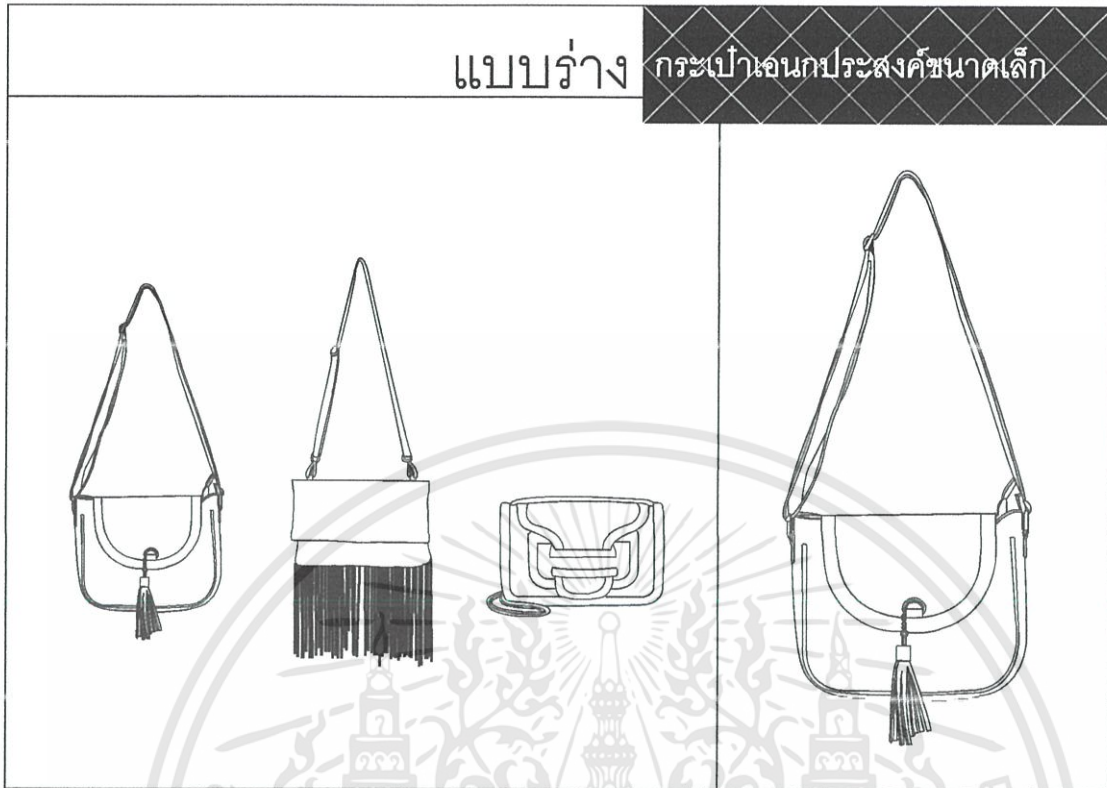
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

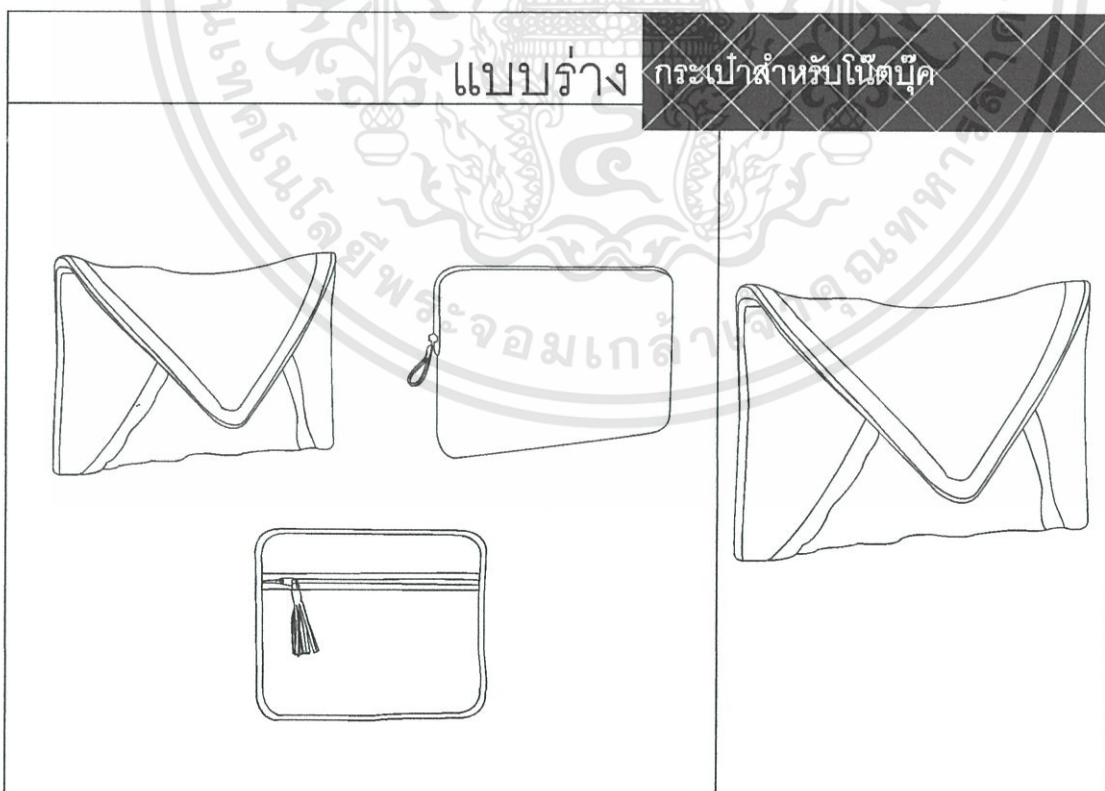
ภาพที่ 3.3 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดใหญ่

ภาพที่ 3.4 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดกลาง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

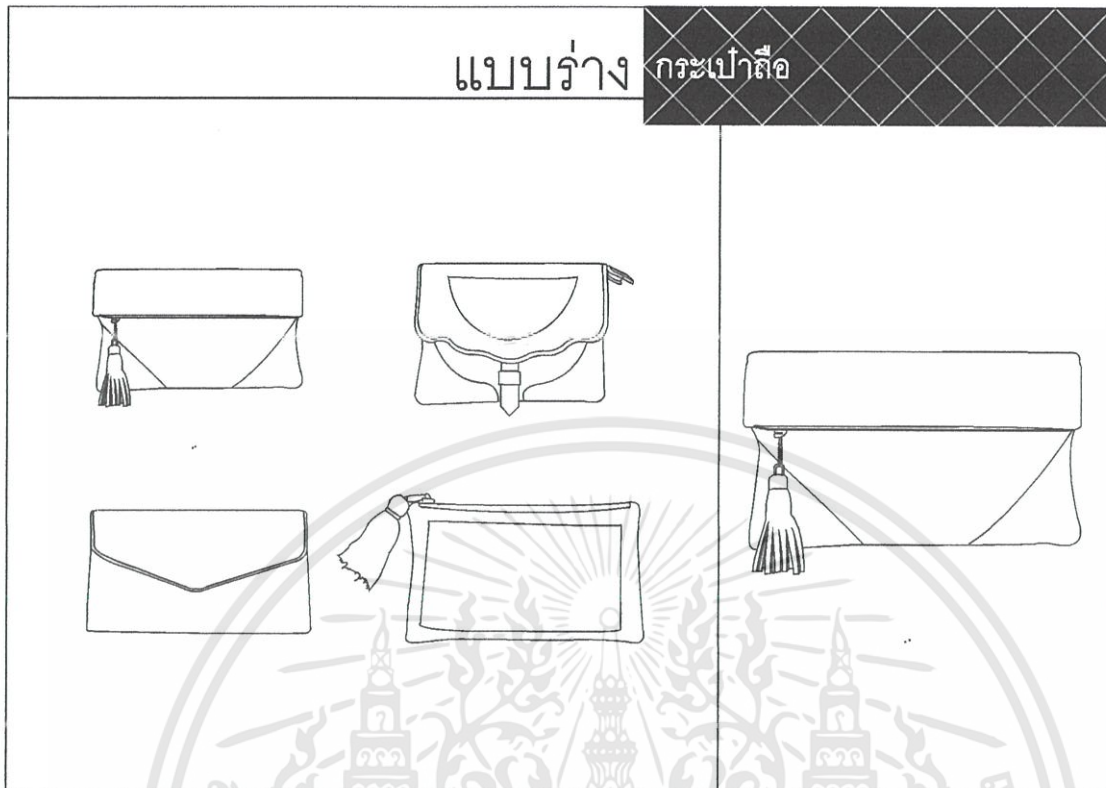

ภาพที่ 3.5 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก

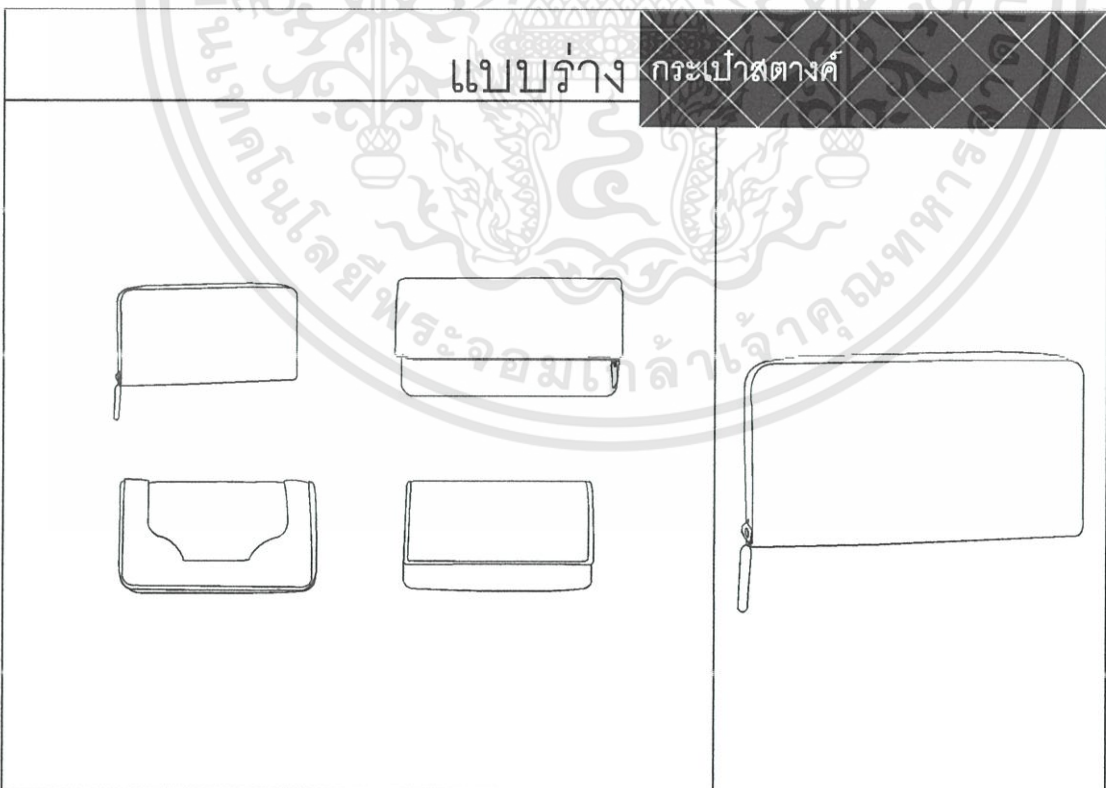

ภาพที่ 3.6 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าสำหรับไน้ตบึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยฐานำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าถือ

ภาพที่ 3.8 ภาพแสดงแบบร่างการออกแบบกระเป๋าสตางค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวางลาย และเทคนิคบนผลิตภัณฑ์

นำเทคนิคที่ได้จากการทดลองบนผ้า มาใช้กับรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบไว้ ได้เป็นแบบสรุปของกระเป๋า ดังนี้

ภาพที่ 3.9 ภาพแสดงแบบสรุปกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดใหญ่ และเทคนิคที่นำมาใช้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.10 ภาพแสดงแบบสรูปกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดกลาง และเทคนิคที่นำมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

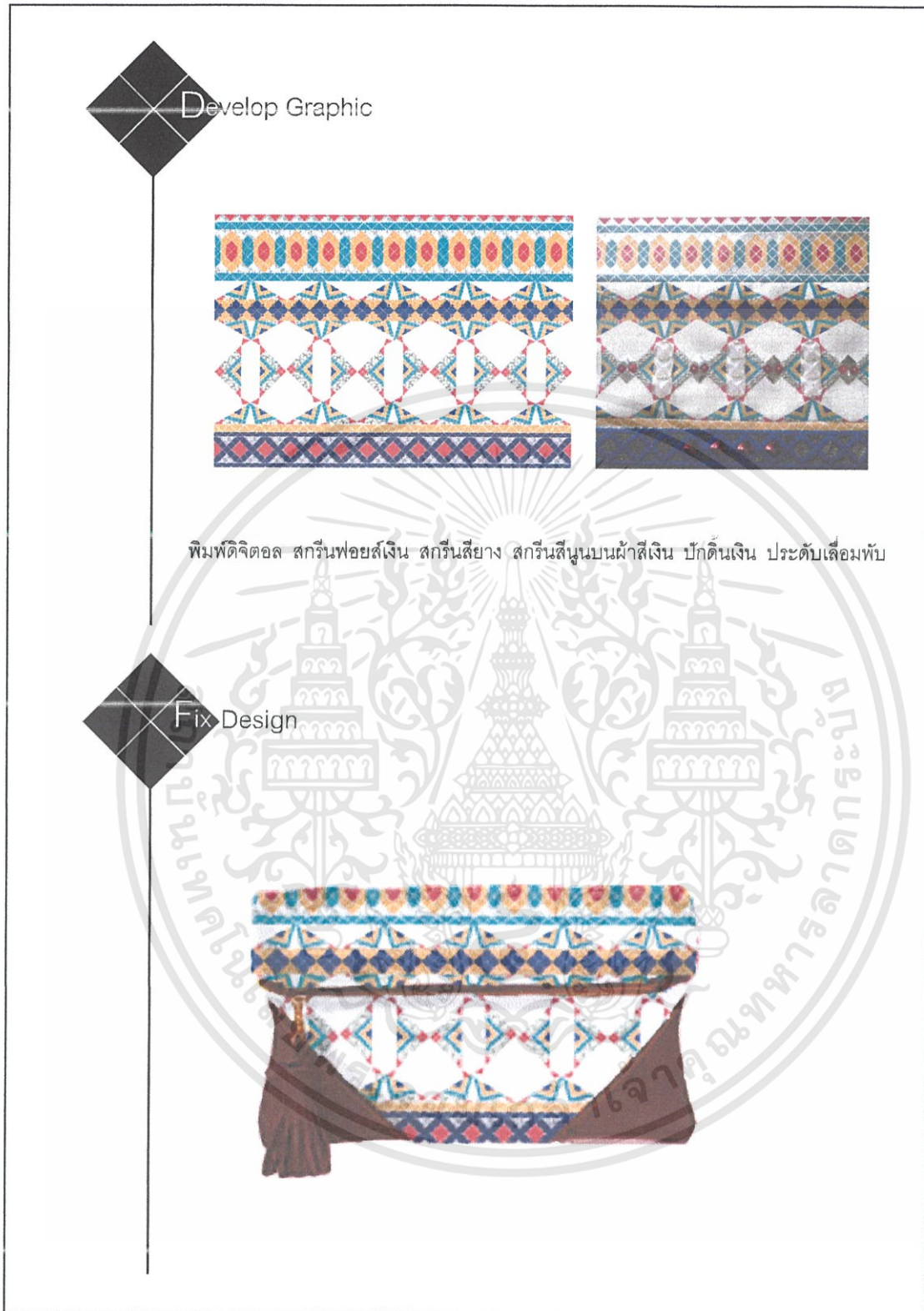
ภาพที่ 3.11 ภาพแสดงแบบสรูปกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก และเทคนิคที่นำมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ภาพแสดงแบบสรุปกระเป๋าสำหรับไน้ตบู้ค และเทคนิคที่นำมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Develop Graphic

พิมพ์ติดดอล สกรีนฟอยล์เงิน สกรีนสียาง สกรีนสีนูนบนผ้าสีเงิน ปักดินเงิน ประดับเลื่อมทับ

Fix Design

ภาพที่ 3.13 ภาพแสดงแบบสรูปกระเป๋าทือ และเทคนิคที่นำมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ภาพแสดงแบบสรูปกระเป๋าสตางค์ และเทคนิคที่นำมาใช้

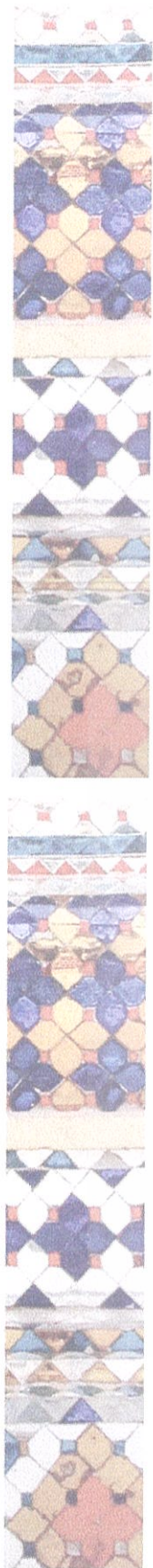
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยภาพด้าน และแพทเทิร์น

ภาพที่ 3.15 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าเอเนกประสงค์ขนาดใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Detail

Unit : mm

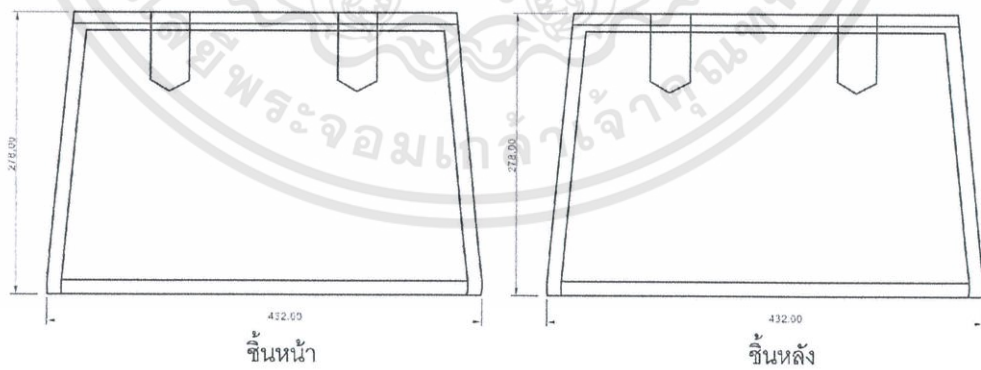
Scale : 1:5

Pattern Drawing

Unit : mm

Scale : 1:4

ภาพที่ 3.16 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Detail

Unit : mm

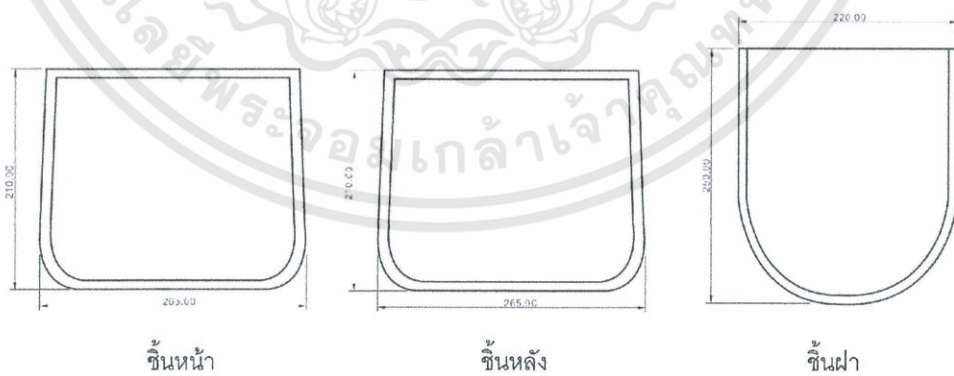
Scale : 1:5

Pattern Drawing

Unit : mm

Scale : 1:4

ภาพที่ 3.17 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Detail

Unit : mm
Scale : 1:5

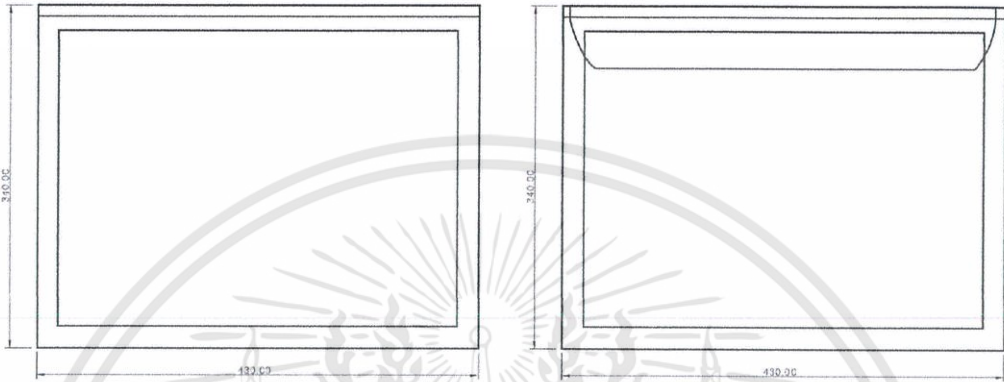
ภาพที่ 3.18 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าสำหรับไนต์มูค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Pattern Drawing

Unit : mm

Scale : 1:5

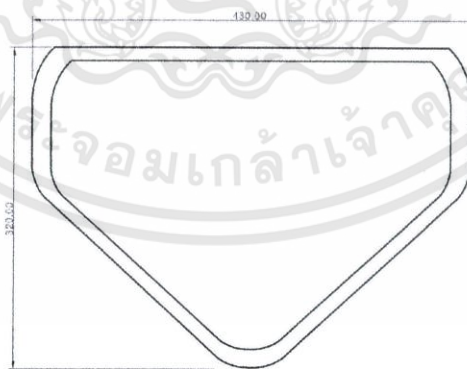
ชั้นหน้า

ชั้นหลัง

Pattern Drawing

Unit : mm

Scale : 1:5

ชั้นฝา

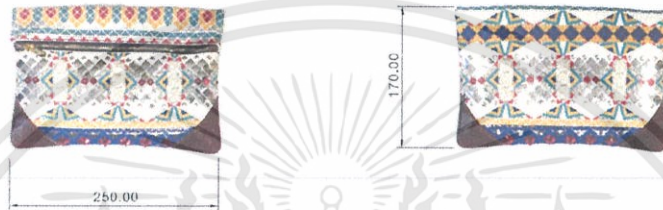
ภาพที่ 3.19 ภาพแสดงรายละเอียดกระเปาะสำหรับไม้ตบ (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Detail

Unit : mm

Scale : 1:5

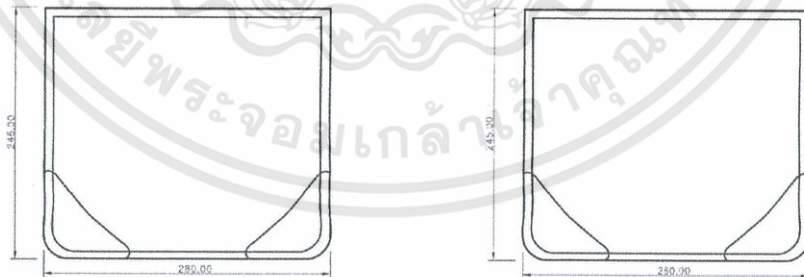
FRONT

BACK

Pattern Drawing

Unit : mm

Scale : 1:5

ชั้นหน้า

ชั้นหลัง

ภาพที่ 3.20 ภาพแสดงรายละเอียดกระเบื้องถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Detail

Unit : mm

Scale : 1:5

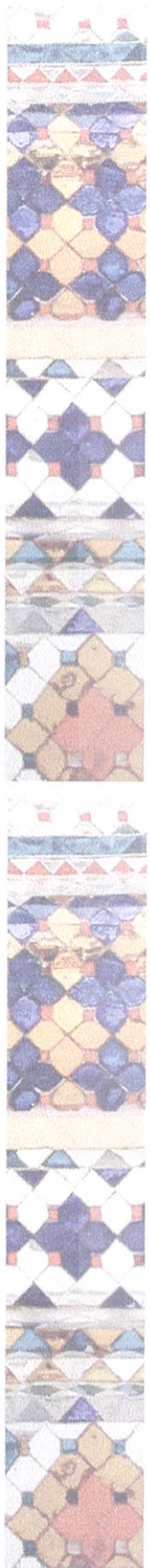
FRONT

BACK

Pattern Drawing

Unit : mm

Scale : 1:5

ภาพที่ 3.21 ภาพแสดงรายละเอียดกระเป๋าต่างค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 สรุปผลการออกแบบ และความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

- 3.6.1 ผ้าซับในควรมีสีที่สอดคล้องกับลายด้านนอก
- 3.6.2 ควรมีการนำเล่มที่ผ่านการตัดแปรงแล้วเข้ามาใช้ในงานให้มากกว่านี้
- 3.6.3 ลายโดยรวมยังมีสเกลที่เล็กเกินไป ควรเพิ่มสเกลให้ใหญ่ขึ้น
- 3.6.4 ทรงกระเป๋าคควรลดการใช้หนัง และแสดงผ้าที่เป็นชิ้นงานให้มากกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานการออกแบบ

การนำเสนอผลงานขั้นตอนสุดท้ายหลังจากได้ปรับปรุงผลงานตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย

- 4.1 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ
- 4.2 ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ
- 4.3 การประเมินราคาต้นทุน

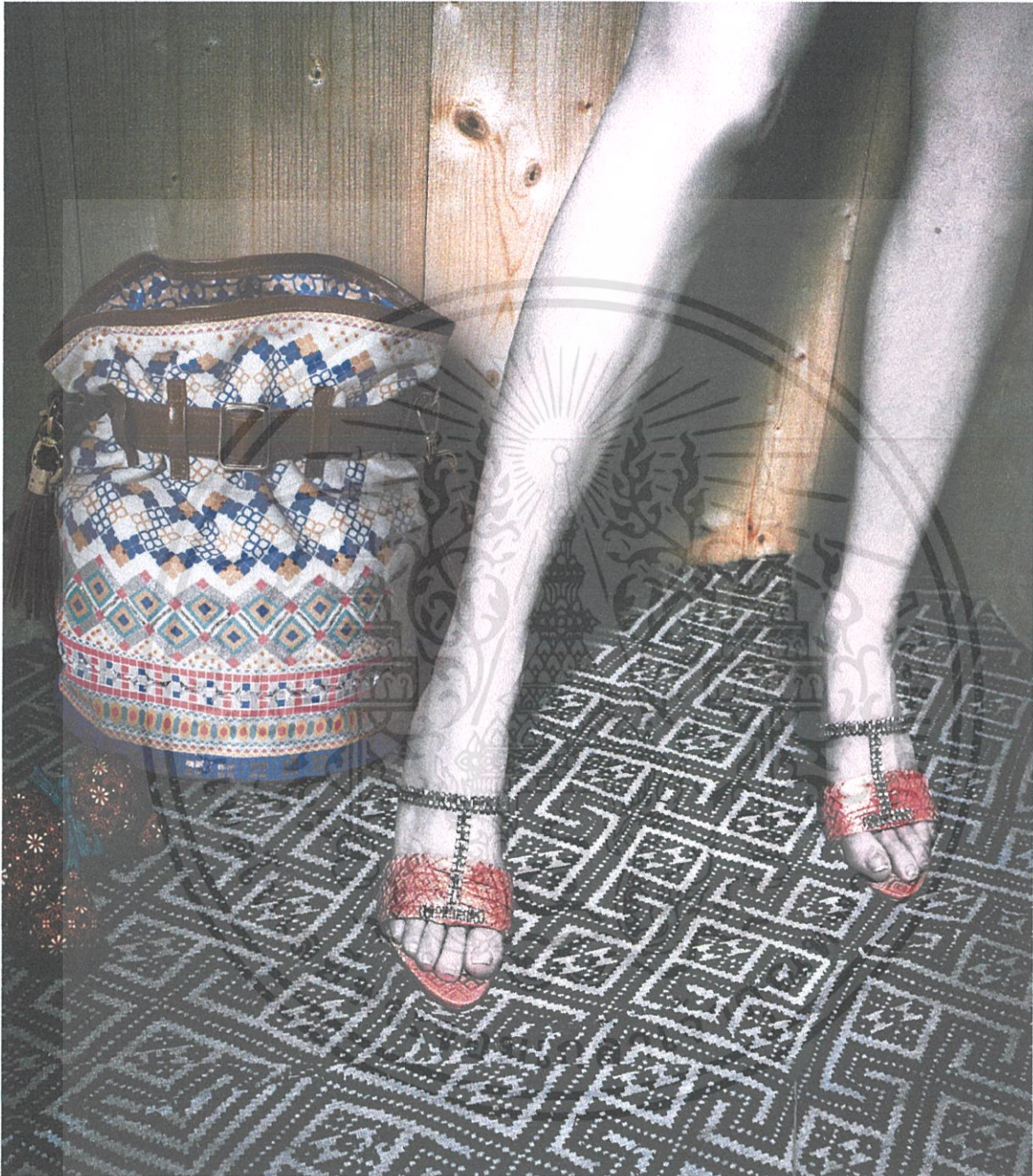
4.1 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

นำเสนอผลิตภัณฑ์ในรูปแบบภาพถ่ายแฟชั่น โดยจะแบ่งเป็น

4.1.1 ภาพถ่ายแฟชั่น (Fashion Set) รูปแบบจะเน้นภาพรวม แสง และโทนสีของภาพจะ สอดคล้องกับคอนเซ็ปต์ของตัวผลิตภัณฑ์

4.1.2 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋า (Detail Set) รูปแบบจะเน้นรายละเอียดของ กระเป๋าในส่วนต่างๆ แสดงให้เห็นเทคนิคที่ใช้ และรูปทรงของกระเป๋าชัดเจน

4.1.1 ภาพถ่ายแฟชั่น (Fashion Set)

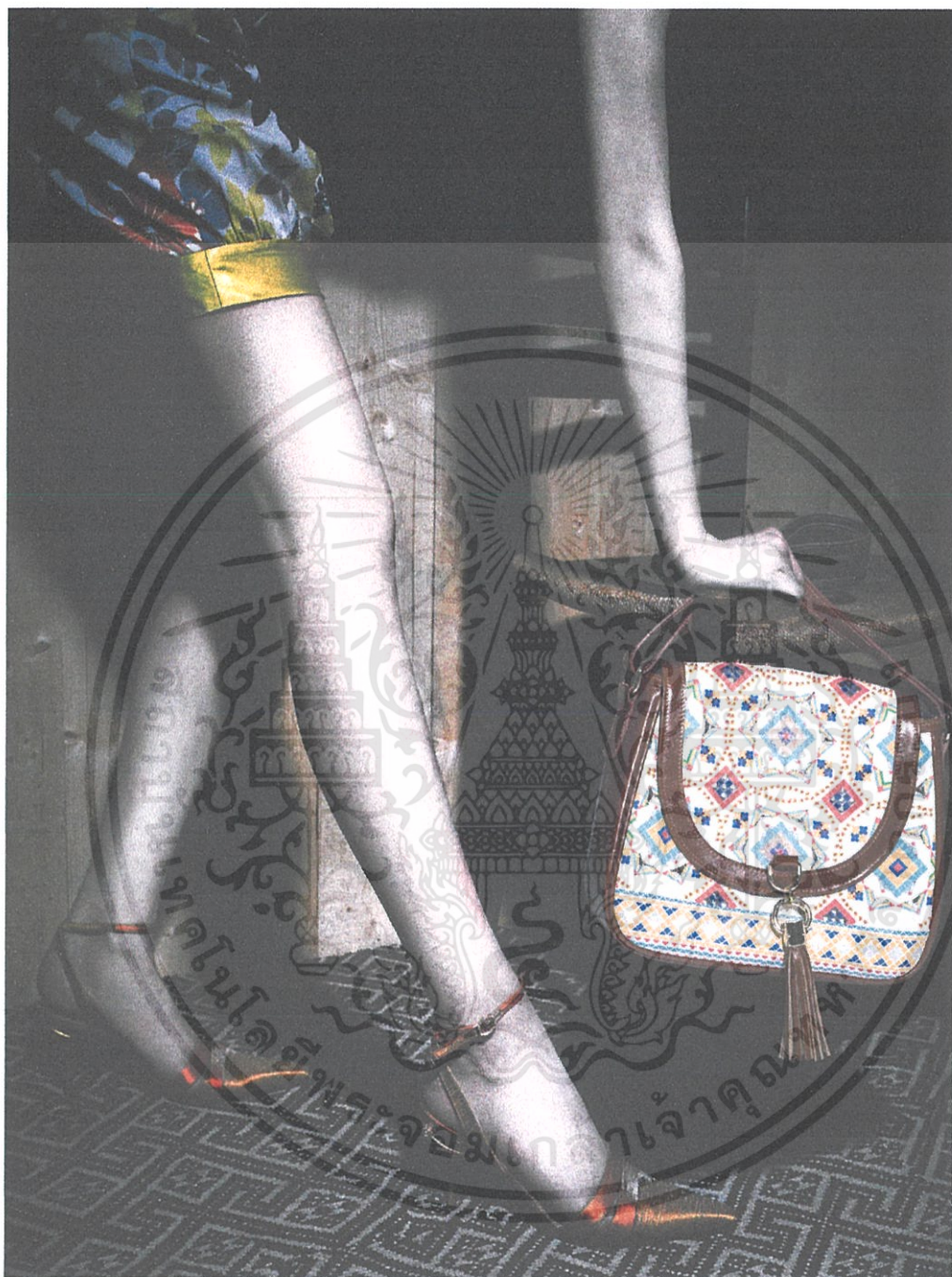
ภาพที่ 4.1 ภาพถ่ายกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดใหญ่ ในรูปแบบภาพถ่ายแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพถ่ายกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดกลาง ในรูปแบบภาพถ่ายแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ภาพถ่ายกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก ในรูปแบบภาพถ่ายแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 ภาพถ่ายกระเป๋าถือ และกระเป๋าต่างค์ ในรูปแบบภาพถ่ายแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ภาพถ่ายกระเป๋าสำหรับไน้ตมู้ด ในรูปแบบภาพถ่ายแพชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋า (Detail Set)

ภาพที่ 4.6 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดใหญ่

ภาพที่ 4.7 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก

ภาพที่ 4.9 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าสำหรับไนต์บูค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

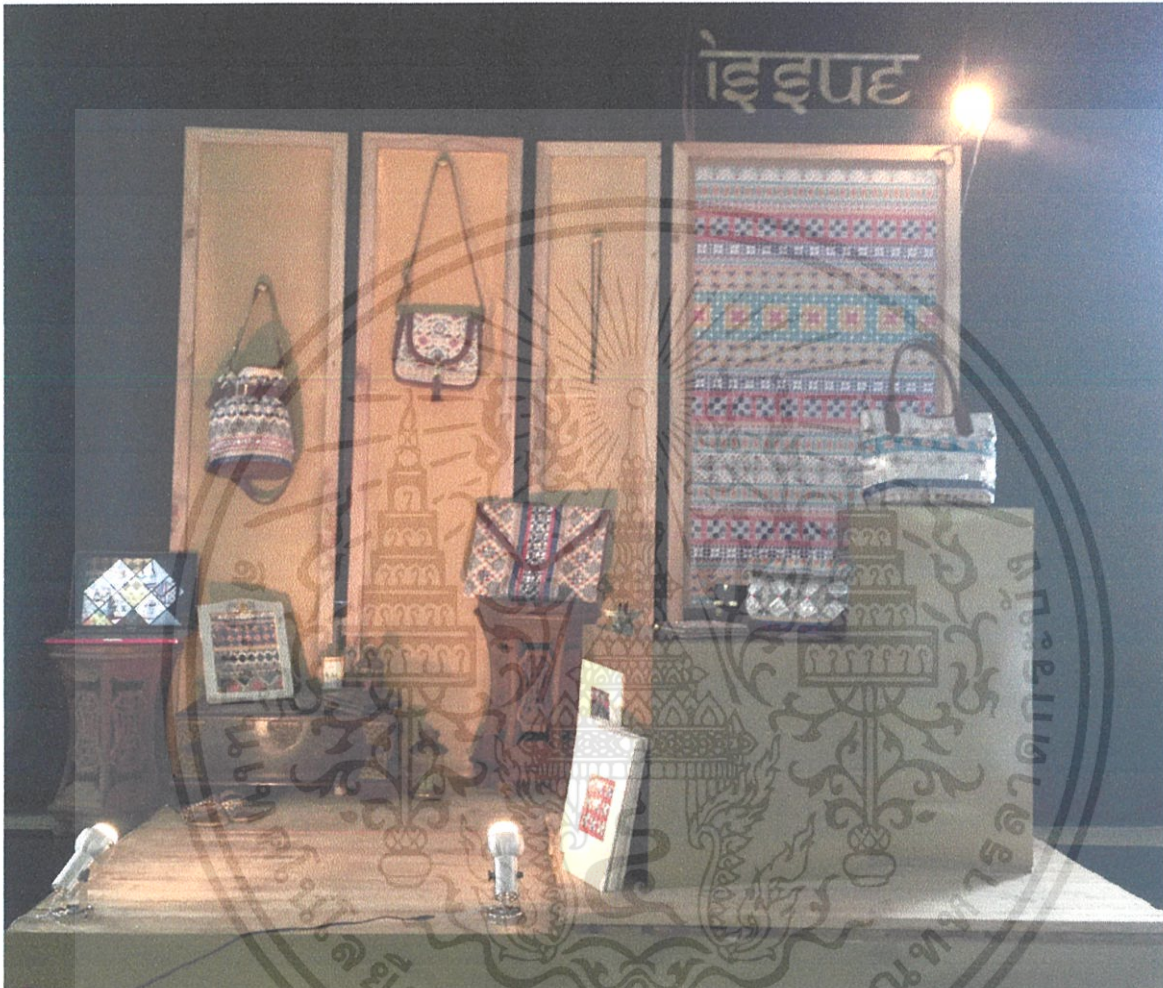
ภาพที่ 4.10 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าถือ

ภาพที่ 4.11 ภาพถ่ายรายละเอียดกระเป๋าต่างค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพที่ 4.12 ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

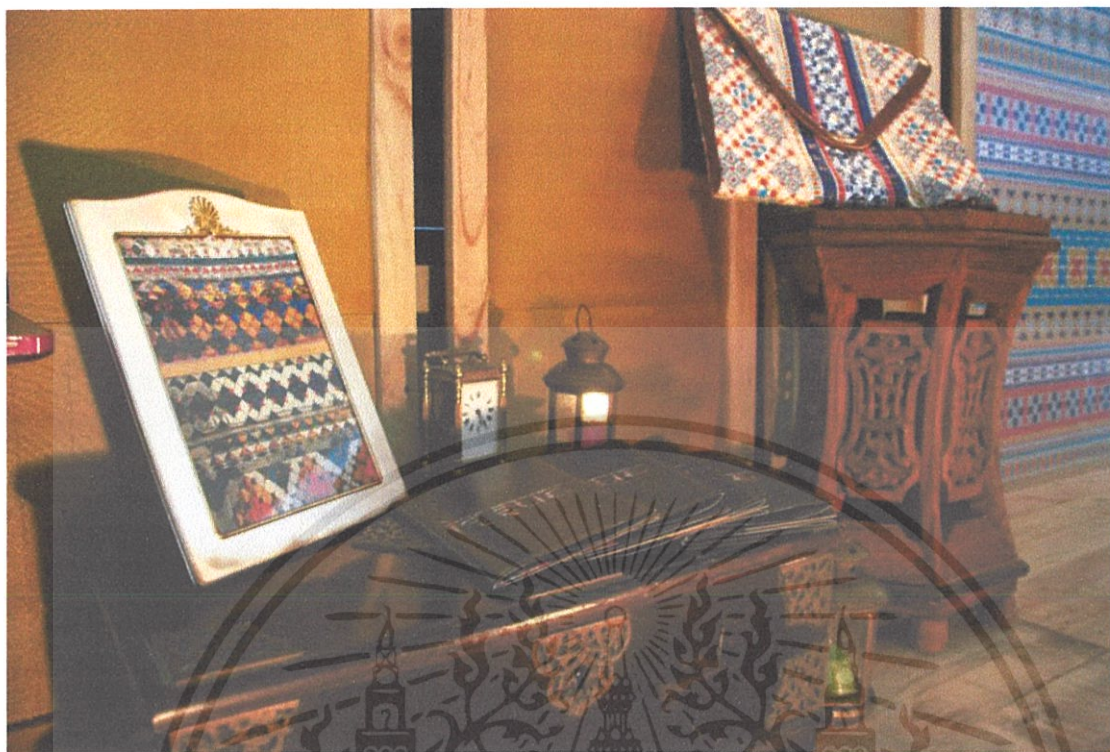

ภาพที่ 4.13 ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (2)

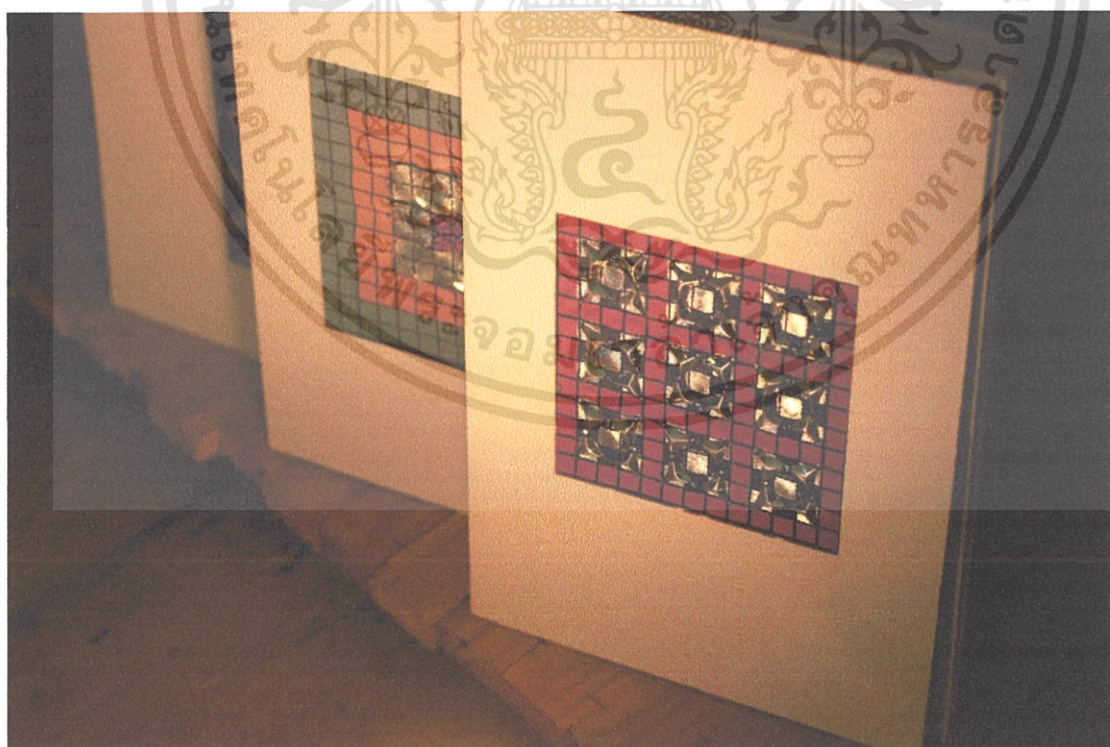

ภาพที่ 4.14 ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (4)

ภาพที่ 4.16 ภาพถ่ายการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การประเมินราคาต้นทุน

4.3.1 ระเบียบการประเมินราคาต้นทุน

ตารางที่ 4.1 แสดงการประเมินราคาต้นทุนระเบียบการประเมินราคาต้นทุน

	บาท	หมายเหตุ
ค่าผ้า	250	
ค่าหนัง	270	
ค่าวัสดุตกแต่ง	200	(เลื่อม ลูกปัด เพชรรีด หมุดรีด)
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	50	(อะไหล่ระเบียบ)
ค่าพิมพ์ระบบดิจิทัล	250	
ค่าสกรีน	500	
ค่าเย็บระเบียบ	1,400	
รวมค่าใช้จ่ายในการตัดเย็บ	<u>2,920</u>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ระเบียบเอนกประสงค์ขนาดกลาง

ตารางที่ 4.2 แสดงการประเมินราคาต้นทุนระเบียบเอนกประสงค์ขนาดกลาง

	บาท	หมายเหตุ
ค่าผ้า	250	(เลื่อม ลูกปัด เพชรริต หมุดริต) (อะไหล่ระเบียบ)
ค่าหนัง	270	
ค่าวัสดุตกแต่ง	200	
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	50	
ค่าพิมพ์ระบบดิจิทัล	250	
ค่าสกรีน	1,000	
ค่าเย็บระเบียบ	1,200	
รวมค่าใช้จ่ายในการตัดเย็บ	2,720	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 กระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.3 แสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าเอนกประสงค์ขนาดเล็ก

	บาท	หมายเหตุ
ค่าผ้า	250	
ค่าหนัง	270	
ค่าวัสดุตกแต่ง	200	(เลื่อม ลูกบิด เพชรรีด หมุดรีด)
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	50	(อะไหล่กระเป๋า)
ค่าพิมพ์ระบบดิจิทัล	250	
ค่าสกรีน	500	
ค่าเย็บกระเป๋า	1,200	
รวมค่าใช้จ่ายในการตัดเย็บ	<u>2,720</u>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 กระเป๋าสำหรับโน้ตบุ๊ก

ตารางที่ 4.4 แสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าสำหรับโน้ตบุ๊ก

	บาท	หมายเหตุ
ค่าผ้า	250	(เลื่อม ลูกบิด เพชรรีด หมุดรีด) (อะไหล่กระเป๋า)
ค่าหนัง	270	
ค่าวัสดุตกแต่ง	200	
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	50	
ค่าพิมพ์ระบบดิจิทัล	250	
ค่าสกรีน	1,000	
ค่าเย็บกระเป๋า	1,200	
รวมค่าใช้จ่ายในการตัดเย็บ	<u>2,720</u>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.5 กระเป๋ากี้อ

ตารางที่ 4.5 แสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋ากี้อ

	บาท	หมายเหตุ
ค่าผ้า	250	
ค่าหนัง	270	
ค่าวัสดุตกแต่ง	200	(เลื่อม ลูกบิด เพชรรีด หมุดรีด)
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	50	(อะไหล่กระเป๋า)
ค่าพิมพ์ระบบดิจิตอล	250	
ค่าสกรีน	500	
ค่าเย็บกระเป๋า	800	
รวมค่าใช้จ่ายในการตัดเย็บ	<u>2,320</u>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.6 กระเป๋าสตางค์

ตารางที่ 4.6 แสดงการประเมินราคาต้นทุนกระเป๋าสตางค์

	บาท	หมายเหตุ
ค่าผ้า	250	
ค่าหนัง	270	
ค่าวัสดุตกแต่ง	200	(เลื่อม ลูกบิด เพชรรีด หมุดรีด)
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	50	(อะไหล่กระเป๋า)
ค่าพิมพ์ระบบดิจิตอล	250	
ค่าสกรีน	1,000	
ค่าเย็บกระเป๋า	1,000	
รวมค่าใช้จ่ายในการตัดเย็บ	2,520	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

5.1.1 ลายที่เป็นสกรีนสีนูนบนผ้าสีเงิน ไม่ควรอยู่ตรงช่วงขอบของกระเป๋า เพราะลายมีความบอบบางง่ายต่อการที่สีนูนจะลอก

5.1.2 ชี้นางานมีพื้นหลังเป็นสีขาว จึงทำให้ในบางส่วนของลวดลายดูโล่งเกินไป ควรเพิ่มการปักเลื่อม และลูกบิดเสริม

5.1.3 การผสมผสานเนื้อผ้าต่างชนิดในชิ้นงาน ทำให้ชิ้นงานมีความน่าสนใจ

5.1.4 การผสมผสานเทคนิคต่างๆ เช่น การพิมพ์ดิจิตอล การสกรีนฟอยล์ การสกรีนสียาง การสกรีนสีนูน การปักเลื่อม และลูกบิด ทำให้ชิ้นงานมีความน่าสนใจ

5.2 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

5.2.1 เทคนิค แพทเทิร์น และสีของลวดลายมีความเหมาะสม สวยงามน่าสนใจ

5.2.2 ทรงกระเป๋ามีรูปแบบที่ไม่ค่อยทันสมัยเท่าที่ควร

5.2.3 เทคนิค และลวดลายของชิ้นงานมีความเหมาะสมที่จะนำไปทำกระเป๋าแบบถือ

5.2.4 เทคนิคการปักลูกบิดยังมีความแข็งแรงไม่มากพอ

บรรณานุกรม

กุลขรี เสียงเย็น. "โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้ลวดลายจากเลขไทย สำหรับร้านจิงเจอร์ (Ginger)". (วิทยานิพนธ์). สถาบันพัฒนกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2549.

ช่างสิบหมู่. งานช่างประดับกระจกประเภทต่างๆ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://http://www.changsipmu.com/index.html> (วันที่ค้นข้อมูล : 10 กรกฎาคม 2556).

ณัฐ ประกอบสันติสุข. "Access to access : Access to access" Spun. 4(4) : 78 - 87 ; 2548.

เบญจวรรณ ดั่งทอง. "โครงการออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีจากการศึกษาวัฒนธรรมการแต่งกายของลิเก สำหรับบริษัท ISSUE". (วิทยานิพนธ์). สถาบันพัฒนกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2549.

ภัสสร ทรัพย์เจริญพันธ์. "โครงการออกแบบอุปกรณ์การแต่งกายสตรีโดยได้แรงบันดาลใจจากหลักการประดิษฐ์เบตองให้แบรนด์ PLAYHOUND". (วิทยานิพนธ์). สถาบันพัฒนกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2549.

เศรษฐมนตร์ กาญจนกุล. ศิลปะประดับกระจกเพื่ออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เศรษฐศิลป์, 2555.

Butler, Anne. Embroidery Stitches. Denmark : F.E. Broding Limited, 1968.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

ร้าน Premiumpops (พิมพ์ผ้า)

รายละเอียด : งานพิมพ์บนผ้าทุกชนิด บนผิวไม้ บนหนัง พิมพ์เสื้อยืด งานพิมพ์ต่อเนื่อง
 สถานที่ : โกลด์ สน.จักรวรรดิ
 โทร : 02-622-5764
 อีเมล : Premiumpops@gmail.com
 เว็บไซต์ : <https://www.facebook.com/Premiumpops.Ltd>

ร้านเจริญ (จำหน่ายลูกบิด และเสื้อ)

รายละเอียด : ขายลูกบิด และเสื้อนำเข้าจากญี่ปุ่น
 สถานที่ : ตลาดสำเพ็ง
 โทร : 02-622-8889

ร้านธง (จำหน่ายลูกบิด หมุด และเพชรรีด)

รายละเอียด : อุปกรณ์สำหรับตกแต่งเสื้อผ้า เพชรตกแต่ง เพชรรีด
 สถานที่ : ตลาดสำเพ็ง (ใกล้ธนาคารไทยพาณิชย์)
 โทร : 02-622-8889

ร้านหมื่นตาสิ่ง (ซีป และอะไหล่เครื่องหนังทุกชนิด)

รายละเอียด : อะไหล่ และอุปกรณ์สำหรับเครื่องหนัง
 สถานที่ : 269 ถนนเจริญรัถ แขวงคลองสาน เขตคลองสาน กรุงเทพฯ 10600
 โทร : 02-862-1991

คุณช้าง (สกรีน)

รายละเอียด : สกรีนผ้าทุกรูปแบบ งานละเอียด
 สถานที่ : ถนนนิมิตรใหม่ ซอยวัดสุขใจ 1
 โทร : 087-060-6439

พินุกูญ (เย็บกระเป๋า)

รายละเอียด : ทำแพทเทิร์น และเย็บกระเป๋า ได้ทั้งกระเป๋าผ้า และกระเป๋าหนัง
 สถานที่ : ซอยพัฒนาการ 30
 โทร 087-974-2808

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านบ้านอะคริลิค (ทำอะคริลิค)

รายละเอียด : ขึ้นรูปอะคริลิค และเลเซอร์คัทอะคริลิค

สถานที่ : ซอยลาดกระบัง 46

โทร : 086-803-9614

ร้านไม้ไมเตย (จำหน่ายไม้พาเลท)

รายละเอียด : จำหน่าย และรับทำเฟอร์นิเจอร์จากไม้พาเลท

สถานที่ : ซอยกิ่งแก้ว 45

โทร : 080-329-9901

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

ประวัติการศึกษา

นางสาวณัฐนันท์ บุญสิทธิ์

วุฒิการศึกษา

- 2545 โรงเรียนอุดมศึกษา
- 2551 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
- 2556 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้